

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Satis mēs mea dubia est
 mi Bernarde si hodie cū
 apud senas urbes nostrā
 grauissimus phūs habitus
 sis plusq̃ forte etati cōgruit amētario
 lum hunc meum exiguū satis ad te
 inscribere liceat. In p̃mis enim mul-
 tum magnificare uideor que longe
 miora i ingenio tuo sūt adeo ut fasti-
 dii habeas potius q̃ oblectari. Verus
 audeo ut postea q̃ olim inter audito-
 res nostros te precipuū delegeris ob
 ingenii tui prestantiā nunq̃ memini
 labores nostros abscondere ita modo
 et si ineptias noueris suscipe libenti.
 Neq̃ ide admirari debes si postea q̃
 scripsimus phica dubia aut phie frag-
 menta potius nunc retrorsum ire ui-
 dear ad dialectice estā: quoniā cum ad
 pleraq̃ italie gymnasia gressus age-
 rem nōnullos insolentes noui q̃ tātus
 arrogātie arbitrati sunt: ut prorupe-
 rint magis q̃ honestati ouēret urbis
 nostre senarum sacrarū artū studia
 penitus adulterina magis q̃ legitima
 haberi adeo ut esenis oīs euolauerit
 dialectica Mihi tamē nō uice una con-
 tigit ut cū tot et tanta de eis p̃fiterer
 quasdā dialectice difficultates eis por-
 rigerem enodationes ipsarum expo-
 etans: ubi mihi crede nisi aliter offuif-
 sent fortasse meli⁹ enodassent: ide sit
 ut me cōmētaturū parare que i Stro-
 di tractatulo de consequētiis dicūtur
 hoc enim agere libeter institui tum
 p̃pter rem ipsaz que utilitatis nō pue-
 est: sepe enim genitor Ioannes qui
 nō minus duce dialctica ac phia q̃ ex-
 perientia in medēdis hominib⁹ p̃fecit
 solitus erat Helberū et Strodi pari-

ter preponere ac ortari cūctos dialecti-
 ce discipulos q̃tūcūq̃ eruditi essent
 his se tueri principib⁹. Tum uolui: q̃a
 in nōnullis argumētandi regulis pro-
 bationes truncate memini quas per-
 sectas faciā Nonas proide determīa-
 tiones p̃ingenioli mei imbecillitate
 adducā quib⁹ a modernis expōitori-
 bus discrepare nix⁹ sū Tamē multo
 libētius hoc opus suscepi ut sināt ur-
 bis nostre studiis detrahēre. q̃ ni si
 nāt maledicere: maledicat⁹ eis: deo ex-
 go duce ecce qd pollicitus sum agre-
 di decet.

CONSEQVENTIA
 ē illa⁹ cōtis ex antece-
 dēte. Pro hui⁹ omē-
 tarioli exordio quatu-
 or tangem⁹. Primus
 que libelli intētio. Secundū ordo ipsi⁹
 Tertiū utilitas. Quartū diuīsiō eius i
 partes. Quantū ad primum dico
 Rodulphū Strodi logicorum oīum
 auctore grauissimū i hoc suo tracta-
 tu qui est pars sue logice: intēdere q̃
 plures nobis regulas argumētadi no-
 tas facere: quib⁹ itellect⁹ noster recte
 ex uno in alterū discurrere ualeat ne
 deceptionē incurrat: ut p̃eriq̃ ex an-
 tiquis ante Aristotilē ex dialectice ig-
 norantia precipue pris huius in erro-
 res manifestissimos inciderūt ut pri-
 mo naturalū omēto lxxi⁹ colligitur.
 Ad 2^m dico libellū hunc esse cōfisi-
 mam partē libri priorū aut ad ipsum
 ylagogicon et p̃sequens imēdiate
 postponi debere ad librū piermenias
 et anteponi ad librū topicorū elenco-
 ruz et posteriorū: patet hic ordo quia

de d' hic rāq d' subiecto agit' q' cōior
 ē oī specie argumētatois seu si^{mo} sim
 pliciter d' quo agit' in li^o porū. **Ad**
 3^m patz qd dicēdū. sicut eiz oīs dialeti
 ce utilitas nō parua est cū ipsa ad om
 nium methodorū principia uiam ha
 beat pmo thopiorū: et ars oīb' cōis
 primo phicorū amēto. viii^o modusqz
 sciēdi scientiarū oium pmo metha^{te}
 textu et amēto xy^o si qs eiz hāc igno
 ranerit impossibile erit alias adipisci
 disciplinas quoniā ei accidet ut d' quo
 dam medico scribit amētator allega
 to amēto q nō inspecto li^o ad infirmū
 accessit eiqz farmacū exhibuit et cu3
 domū rediret librūqz ispiceret iterūqz
 infirmū uisitaſſet inuenit qz penerat
 ignorata eiz dialectica nō acqrit hanc
 neqz hāc eodē amēto. ita g^o et libellū
 huius digna satis erit utilitas. cōis .n.
 hic error est assentire male forme ul
 3° ubi eam integrā et ualidā esse pu
 tamus. neqz pinde abiiciendus est libel
 lus iste ut sophisticus et deceptorius
 nec amplexad^o ut sophisticē flā oclu
 damus. hos eim sophisticas despiciat cō
 mentator p^o celi amēto lxxv^o: horū
 eiz est iquit destruere pncipia et de
 struere sapientiā. **Ad** quartū dicit
 libellū hūc diuidi in ptes duas in p^a
 ponuntur regule generales. 2ª ibi
 Modi aut spāles. prima in duas qz p^o
 amā diffinit pariter et diuidit. 2ª ibi
 Mō aut arguēdi. ponit reglās dictas.
Consequētia g^o sic diffinit:
 qz ē illatio ul' ppō illa^{ua} autis
 ex ante: ut tu es hō g^o tu es
 al: qd est dñs p interlectū infer^o ex
 hoc ante. s. tu es hō. **Et** si querit^o q
 nra ul' cognoscit^o aut aut dñs dicit^o

qz qūqz committit^o d^a p intellectū infe
 rentē dñs mediāte nota rōis que ē ly
 igit^o: et qūqz mediāte nota cōditionis
 si. Sit ergo pma reglā: autis ē tota ppō
 que antecedit totā notā rōis. Cōsequēs
 uero tota ppō que notā subsequit^o.
Secūda regula: ppō que imēdiate se
 quit^o ad notā cōditionis si dicit^o autis et
 altera siue sequit^o siue antecedit dicit^o
 3°: ut tu es al' si tu es hō: dñs est ly tu
 es al' et autis ly tu es hō. Ex quib^o seq^o
 qz h^o in ista: nisi tu es al' tu nō es hō cō
 mittat^o 3^a ly nisi tamē nō ē nota 3^a 3^a
 ly si in ea inclusū: nec autis est ly tu es
 al: s. ly tu nō es al: qd h^o nō sit explicatū
 est tamē inclusū: qz ly nisi dicit^o qz
 ly si nō. in hac eiz ppōne nihil est chi
 mera: subiectū nō est ly nihil: s. ly ens
 in eo inclusū qre docet i assignando
 autis aut dñs explicare si qd inclusū ē.
ET QVIA ALIQVOD CON
 sequēs. **N**ō solū sufficit scire qd sit
 3ª sed p diuisionē apparz descēdere in
 spāles dñas. est eiz h^o naturā cōia pua
 dicere: postea aut circa unūqz qz ppa
 speculari p^o naturalū tex^o et cōmēto
 lyii^o. inde docuit dñas diuidi: sit g^o p^a
 diuissio. **C**onsequētiarū quedā est
 bo^a aut que ual3: quedā mala seu que
 nō ualeat. sequit^o eiz diuissio ista ex 3°
 diffinitionē: quoniā si 3ª est illatio etce.
 Ergo si qs debite inferet dñs ex ante
 tūc fiet bona dñas: et si indebite tūc si
 et dñas mala. **C**onsequētia bona ē
 illa cui^o nō pōt esse ita sicut adequē si
 nificat^o p autis: nisi sit ita sicut adequa
 te significat^o p suum dñs. **C**onse
 quentia mala est illa cuius pōt eō ita
 sicut adequate significat^o per autis h^o
 nō sit ita sicut adequate significat^o p

omnis sicut de ista tu es homo igitur tu
sedes.

CONSEQUENTIA BONA.

Secunda diuisione formarum bonarum alia
bona de forma alia bona de materia.

Consequentia bona de forma est illa
cuius sicut adequate significat per animam
intelligitur: tunc et sicut adequate signi-
ficat per animam suam intelligitur: ut tu es homo ergo
tu es albus quia si quis intelligit te esse ho-
minem intelligit te esse album. ex quo patet
uerum esse quod contra dicitur. scilicet quod in bona
de forma est de intellectu formali animis.

Consequentia bona de materia quare
dicimus bonam et materiale dicitur cuius
omnis non est de intellectu formali animis
tamen conditionibus est bone: quod dicitur quia omnis
est mala contra bona et materialia tantum cum
in illa non sit omnis de intellectu formali animis
patet ex hoc: hec est bona et ma-
terialia tantum. scilicet homo est lapis ergo baculus
stat in angulo. stat enim intelligere hominem
esse lapide abscip hoc quod intelligat ba-
culum stare in angulo et cum hoc est bona
contra. Iam per Rodolphum Astrodon
ex descriptionibus habitis infertur quod omnis
est bona et formalis est bona et materialis
sed non contra. per hoc quod est bona contra
hunc per spirituales modos ad contrarium bonam forma-
lem et materiale tantum. ideo autem quod contra
hunc est materiale quia omnis bona contra et
formalis est bona et materialis et non contra
quia non omnis bona est bona et formalis

Contra enim bona et bona et materialis
uertuntur. contra tamen bona et materialis
tantum contra distinguitur est bonum et forma-
li aliter diuisione non fuisset bona dicitur
enim bona et materialia tantum quia excludit
formale quod non facit materialia. Solit
enim est philosophus dicere in predicamento quod

liberatis quod omnis habitus est dispositio ubi prius
habitus et dispositionem spiritus aut motus
distinctos asserit quia solum dispositio tan-
tum ut habitus excludit contra distingui-
tur habitui et dispositio absolute diuidi-
tur in habitum et dispositionem tantum. Contra
tra predicta autem et primo contra descriptio-
nem omnis bone: quia istius male omnis de
est ergo aliqua dispositio est non potest esse ita
sicut adequate significat per animam et non esse
ita sicut adequate significat per ideo ergo.
assumptum per bonum quia si potest ponatur inesse
scilicet quod ita sit sicut adequate significat per
animam et cetera. ergo aliqua dispositio est et non ita
sicut adequate significat per ideo scilicet quod aliquid
dispositio est ergo nulla dispositio est quod contra
ditionem implicat. Secundo autem contra de-
scriptionem omnis bone de forma sic nec
ubi harum formarum omnis est de intellectu
animis. scilicet tu es homo ergo tu non es lapis homo
currit ergo risibile currit cum stet intelli-
gere earum animam non intellectus omnibus.

Ad primum declarandum in primis men-
tem descriptionis omnis bone. Secundo
ad artem respondeamus. Pro notificatione ergo
primi premitte primo quod significare uerum
aut falsum altero duorum modorum
origere potest aut per modum complexi aut per
modum incomplexi. Illud enim significat
uerum aut falsum per modum complexi quod si
significare illi totum resultat immedia-
te ex significationibus omnium suorum
terminorum et conexione ipsorum secundum
quem modum significat ista dispositio deus
est ens. Illud autem significat uerum aut
falsum per modum incomplexi quando ipsum tali-
ter significat quod significatio ipsius non
resultat modo dicto et secundum hunc modum
ly uerum et ly a significat uerum dato quod
ly a significet deum esse nullum enim

horū significat p modū dplexi eū nul
lum habeat partes aut terminos ex
quorum significatione resultet signi
ficatio sua. **S**ecūdo premitit q si
alqd est ppō illud significat p modū
dplexi: p3 quia si possibile esset alqd
esse ppōem et illud nō significare ue
rum aut falsū p modū dplexi hoc ma
xime uideret de ly uerū et de ly a s3
hoc nō cū sit falsū et impossibile. et po
sito q ista iscriptio. s. deus ē deus sig
nificaret montē aureū esse significā
tibus subiecto et p̄dicato deum sicut
nūc significat ipsa nō esset ppō alio
quin ppō esset falsa i qua idē p̄dicat
de seipso ubi subiecto correspondet
alqd in rerū natura. unde i tali casu
illud scriptū se h3 loco unius caracte
ris quē admodū dtingit apud ciphari
zantes instituētes q figura gladii im
portet ducem deuastrasse opidū. et q
character in modū tibie equi iporter
dfectū magnū equorū et similia his.
Tertio premitit iuxta doctrinā
Strodi paulo iserius capitulo illo Modi
igit arguēdi: q per ly ita esse positū
in descriptione d bone intelligit sig
nificatū adequatū ppōis ut aīris siue
sit affirmatiuū siue negatiuū. et p nō
esse ita significatū cōtradictoriū talis
ppōis ut cōtis siue ē sit affirmatiuū
siue negatiuū. **Q**uarto p̄mitto q
omnis d sit ppō iuxta mētem magi
stri: hoc tamē nō longe iseri p̄tebit.
Ex p̄mo p̄missio cludit q signi
ficare uerū aut falsū p modū dplexi
et significare precise iuxta dpositōes
suorum terminorū ouertunt. **E**x
z^o sequit impossibile esse aliquā ppō
nem et p cōtis aliquā cōtis significare

aliter q iuxta dpositionē suorū termi
norum cū quo tamē stat ut alqd si
gnificet uerum aut falsū p modū d
plexi et nō sit ppō: p3 de hoc disūcto
a uel b dato q ly a significet te eē et
ly b significet te nō esse ipsum eīz nō
est ppō: quia nō ypo^a cum nullā cōti
neat cathe^{am} nec est cathe^a ut liq̄.
Ex 3° inferē q in descriptione p̄ne
bone ly esse ita sicut adequate sig^e
p aīris: aut ly nō esse ita etce. sumunt
materialiter: uerbi gratia in ista ppōe
s. ita est sicut p istam ppōnem nihil
est adeq̄te significat p̄t sumi ly ita
esse etce. materialiter et p̄t sumi for
materialiter sumēdo est sensus q ni
hil ē. Formaliter uero ē sensus iste s.
q ē ueritas ista nihil ē significata ad
equate p istā ppōem nihil ē que actu
aliter existit. **E**x quo colligit Gae
tanum Paulū p̄gu. pariter et alios
plerosq̄ logicos errasse satis uolētes
descriptionē d bone hic esse dataz de
cōtis bona nō absolute: sed significāte
iuxta dpositionē suorum terminorū:
quoniā aliq̄ est d bona ut dicunt nō
significās iuxta dpositionē suorū ter
minorum cuius aīris est uerū et cōtis
falsū: et sic nō competit ei descriptio
data hic. **I**n p̄mis eīm errāt in po
nendo cōtis bonam aliquā esse nō
significāte iuxta dpositionē suorum
terminorū. **S**ecūdo qā rūc aliq̄ eēt
d que nec esset bona nec mala: qd
uidet absurdū et cōtra Strodi i p̄mis
describentē cōtis in se: et postea diut
dentē eam i bonā et malā p imēdia
ta ut p debite et idebite iserri d ex
aīte. sed q illud sequat p3 de d quāz
dicūt esse bonā cuius aīris est uerum

et dñs falsū. **H**is pmissis dicem⁹ itel
lectum descriptiois esse hūc. s. a bona
ē a⁹ sic significās adeq̃te cuius nō pōt
esse ita sicut adequate significat per
aūs: et nō esse ita sicut adequate sig
nificat per suū dñs: ubi ly nō pōt de
terminet totā copulatiuā que seq̃r.
Dicit pmo loco sic adeq̃te significās
ut p illud intelligat ipsam determinā
ri ad aliqd significatū resultās ex an
tecedēte et dñte cū nota rōnis que si
nificata aūtis et dñtis eadez intelligi
debet p ly ita esse ad modū expressū
uerbi gratia dearticulādo descriptio
nem ad aliquā p̃ticularē dñam dice
mus sic ista a⁹. s. tu es homo ergo tu
es a⁹ ē a⁹ significās sic adequate. s. tu
es hō ergo tu es a⁹ et nō pōt esse q̃ sis
hō et nō sis a⁹. ex quo cludim⁹ ipsam
esse bonā. **S**imiliter in descriptione c⁹
male dearticulādo eam ad hanc que
sit a. s. tu es hō ergo tu sedes. **D**icem⁹
sic a⁹ ē a⁹ significās sic adequate
s. q̃ tu es hō ergo tu sedes: et pōt esse
ita q̃ tu es hō et tu nō sedes: ex quo
cludit hāc esse malā. **N**ūc sup est
rōndere ad ar⁹ p̃ncipale dicens dñam
ibi factā esse malā: quia ē a⁹ significās
adequate q̃ deus ē ergo aliqua ppō
est: et pōt esse ita q̃ deus ē et nulla p
positio sit ergo. Ex his sequit⁹ p⁹ hāc
dñam nō ualere a⁹ ē bona significās
precisē p̃marie iuxta p̃positionē suo
rum terminorū sic et c. ergo si ita est
sicut adequate significat p aūs a ita
ē sicut significat p dñs eiusdē loquē
do de ly ita esse for. p̃ quia aūs ē pos
sibile et dñs ē aditionalis ip̃possibilis. et
similiter ex eodē assumpto nō sequit⁹
ergo nō pōt esse ita sicut significatur

per aūs nisi et c. quoniam talis de. seu
su cposito infert dictā gratia materie
si nō de forma. **S**equit⁹ 2⁹ hāc a⁹
nō tenere si ita ē sicut significat per
aūs a⁹ ita ē sicut significat per dñs
eiusdē sed p eius aūs significat q̃ de
us est et per eius dñs q̃ aliqua ppō ē
ergo si deus ē aliqua ppō est: p̃ quia
aūs est possibile et dñs impossibile lo
quendo de ly ita ē ut importat hanc
rem uerā significatā for. **A**d 2⁹
sunt duo modi dicēdi. Primus ē quez
Gaetanus insequit⁹ dī⁹ Strodū itel
lexisse per dñs esse de intellectu aūtis
q̃ nō ē imaginabile oppositū dñtis
stare cum aūtē absq̃ contradictione: et
quia ut inquit q̃q̃ in 3⁹ mod⁹ argu
endi ē talis q̃ t̃z in omni materia rōe
cuius c⁹ ē simpli⁹ bona de forma ut
cū arguit a conuertibili ad ouertibile
q̃q̃ uero nō t̃z in omni materia ut f⁹
arguedo: tantū pater ē ergo nō tātu
pater ē: eo q̃ extra relatiuorū materi
am nō ualeat talis modus q̃tūcūq̃ sit
formalis s̃m qd iō Strodus dñam sim
pliciter bonā de forma descripsit. **E**x
q̃bus soluit ad argumēta dicendo u
trobiq̃ dñs esse de inte⁹ aūtis ad mo
dum expressum. Ista uero tu es et tu
nō es ergo baculus stat in angulo ē
formalis s̃m quid: ut ex dictis liquet.
Iste modus uidetur ex toto defice
re: in primis contradicit sibi: quia eo da
to sequitur dñam datam in terminis
relatiuis esse bonam simpli⁹ de for⁹:
cū dñs sit de intellectu aūtis ut liquet
eo q̃ aūs implicat contradictionē. **S**e
cundo arguit istam esse de forma: tu
es et tu nō es ergo baculus stat in an
gulo: tū quia dñs ē de intellectu aūtis
a⁹

ad modū suūm: tum quia ipse tenet
uigore modi arguēdi a p^o ad ultimū
cōtius optis omnibus simpl^r de for
ma existentibus ac mediis nō uaria
tis ergo ipsa est bona^m de forma sim
pliciter: enet d^o: quia arguere a p^{mo}
ad ultimū t³ in omni materia. ipsaq³
sic deduco tu es et tu nō es ergo tu
es uel baculus stat i angulo: et tu nō
es tenēdo cōs co^o: tūc eim quelibet
eius ps tam prima que est disiunctia
q^z que est sim^r ca^a sequit^r de for^a
semp intelligēdo sim^r hic et infra ex
ipso aūte: tunc ultra tu es u^l bacu
lus stat i angulo et tu nō es ergo ba
culus stat i angulo. t³ d^a a disiunctiua
cum destructione uni^o partis super
alterā partē ergo de p^{mo} ad ultimū
de forma sequit^r cōs dictū de primo
aūte. **T**ertio deficit quia a uertibi
li ad uertibile nō semp ualet ar^m de
forma: ut corpus qd est substantia est
ergo corp^o qd ē q^uitas ē: hō est ergo
uisibile ē: cū opposita dōtium absq³ cō
tradictione stent cū aūribus. **Q**uar
to deficit i hoc q³ dicit cōiam ēē sim^r
bonam de forma cui^o modus arguē
di t³ i omni materia: cum orrariū ap
paret de cōtius habitis a uertibili ad
uertibile. **S**ecūdu^s modus ē Pau
lipgu. di. descriptionē debere itelligi
in sensu diuiso ut i littera iacet et in
argumēto facto: q³ si te ēē hōiem in
telligit^r te nō esse lapidē intelligit^r:
qd hoc fūdamēto declarat: quia id qd
adequate significat^r per aūis in d^a bo
na de forma ē id quod adequate si
gnificat^r per cōs tunc sylo^o exposita
nō sic ar^m: hoc intelligit^r demonst^ran
do te esse hōiem et hoc ē te nō esse la

pidem ergo te nō esse lapidē intelli
gitur et sic in singulis bonis de for^a i
ductiue p³. Ex quo cludit q³ quia sy
logismus talis expositorius nullo mō
opetere uidet^r uere in aliis cōtius bo
nis nō de forma: deo ubi eum appli
care nō poterimus d^a talis nō erit bo
na de forma. **I**terum hunc modū
dicēdi puto deficere p^{mo} q^uum ad i
tellectum quem dat: quoniā tūc hec
d^a foret bona de forma tu nō es ergo
tu es: quia si sicut per aūis intelligit^r
ita et p^o cōis intelligit^r eo q³ affirma^o
est prior quo ad intē^m sua negatiōe
ut in fine zⁱ elencorū colligit^r: ubi di
cit phis q³ in nō facere intelligit^r fa
cere. et in fine primi de aīa rectū ē iu
dex sui et obliqui. nō eim uidet^r possi
bile ut negem^{us} te esse nisi intelliga
mus sup qd cadit negatio. nega^o au
tem negat in ppōne id qd affirmaba
tur quare et ce. nec ualet dicere q³ per
intelligere intelligit^r assentire: q³ tūc
hec esset bona de forma Adam fuit
ergo de quolibet dicit^r esse uel nō ēē
qd est falsum apud eum: cum nullus
bonus modus formalis arguendi ēē
uideatur. et d^a probatur: quia cōis est
primum principiū et maximū qd ne
cesse est quelibet docendum habere
primo posteriorū: et est locus ianue in
domo quem nullus ignorat et s^o sapiē
tie cōmento primo: quia nō possumus
alicui assentire nisi ipsi assentiamus.
Secūdo ex eo seq^r hanc ēē de for^a
tu es et tu nō es ergo baculus stat in
angulo cōis ctra omnes. et d^a probat^r:
quia ista baculus stat i augulo. seq^r
uigore discursus primi ad ultimū ex
hac cō^o tu es et tu nō es: ubi omnes

3° sunt bone de forma ut supra et p
 ois si ams primum intelligit ois uli
 mum intelligitur et sic erit de forma.
Tertio peccat in fundameto: quia
 tunc hec no foret de forma pater est
 ergo filius: quia patre esse no e filiu
 esse. **Q**uarto quia tunc sequeretur
 hanc oiam no esse de forma homo e
 ergo anima et ois falsus ut infra lati^o
 omdemus. et 3° probat: quia pot esse
 qd hoim esse intelligat et non aiam
 esse intelligat ut liquet. **D**icenduz
 est ergo qd aliquid esse de intellectu
 alicuius quadrupliciter otingere pot
 Primo quia intelligere b presuppoit
 intelligere a ut a esse de intellectu b.
 et sic totum eentiale ut homo dicitur
 de intellectu partium. s. materie et aie
 ut primo phicoru textu et cometo. v.
 colligit. **S**ecundo quia a predicatur
 in primo modo dicendi per se de b. ro
 nale eim et aial sunt de intellectu ho
 minis lic postertus eo intelligant et
 hui duo modi deferuiut i oplexis seu
 simplicib. **T**er^o cu ipossibile sit ima
 ginari b esse seu significatu ei^o et no
 esse a seu significatu eius absqz impli
 catione contradictionis resultatis solu ex
 uno ut ex b uel a ppone manetibus
 suis pmaris significationib^o ut hic et
 infra presupponendum e. **Q**uarto
 cu no sit possibile imaginari b uel ei^o
 significatum et no ee a ul eius signifi
 catu absqz implicatioe contradictionis re
 sultatis ex ambab^o siml ut ex b et op
 posito a et meruit a dici de inte^o b eo
 qd sicut aia e de inte^o hois: possit ee
 qd intelligat ul itellexeriz hoim absqz
 hoc qd intelligat ul itellexeriz aiaz ita qd
 no dr de inte^o ei^o nisi qd contradictiones

implicat hoim ee et no ee aiam qd contra
 dictio resultat ex his duab^o. s. qd ho sit
 et no sit aia. sic et a n min^o ppter eade
 cas dr ee de ite^o b. Rodulph^o g^o bene
 diffinit oiam bonam de for^a p h^o qd di
 cit 3° ee de ite^o formali autis. **Q**uar
 to mo et p huc modu opti sut forma
 les moi arguedi siml boni de for^a. ut
 hec 3° e bo^a de for^a ho e g^o aia e: ubi
 Gaetan^o no haberet uia ad hoc ostē
 dendu: cu nullus formalis modus ar
 guendi q teneat in oi materia expref
 sus ab auctorib^o hic ee uideat. **E**t p
 h^o p^o solutio ad ar^o: ga equocat de ee
 de ite^o alicui^o cu p^o modu accipiat et
 no quartu. Bona tm esset inqisio an
 ista ho currit g^o risibile currit sit bo^a
 de forma: hec ho e g^o risibile e no sit
 bona de for^a: spectaret tm materia h^c
 ad alteru artificu unde omitto huc: tm
 quartu modu uoluit Strod^o cu dixit
 in sensu opposito pot eim itelligi hoiez
 esse lapide absqz hoc qd itelligat ul itel
 ligatur baculum stare in angulo cu
 nulla contradictione includat in hac co^o
 homo elaps et nullus baculus stat
 in angulo nisi merito prime partis et
 no solum ambaru simul. Et si Rodul
 phus i littera primo loco dixerit diffi
 niendo oiam de forma ee illa cuius
 si sicut adequate significat patris in
 telligit etce. illud debet intelligi. s. qd
 ois sit de ite^o autis modo iam dicto:
 quare iam cedit difficultas qua Pau
 lus pgu. aduertere uidet: an scz i sen
 su opposito ul diuiso intelligi debeat
 dicta descriptio. **E**x ista uia sequit^r
 primo aliquid sequi de forma ad ois
 alicuius bone oime de forma et non
 ad ams eiusdem et e esse de intellectu

b et b de intellectu a et tñ cñō ēē de in-
tellectu a loquēdo de eē de inte^o h^o
qñto mō p3 de hoc dñte qđ it bacul^o
stat i angulo qđ deducebat de pmo
ad ultimū: sicut cñra Gaeranū supra
patuit: ita qđ sequebat^r de for^a ex h^o
dñte qđ sit b. f. tu es ul^o bacul^o stat i āg-
ulo et tu non es et b sequebatur de
forma ex hoc antecedente tu es et tu
non es quod sit a: ex qbus p3 corre^m
Sequit^r 2° qđ aliqd sequit^r de for^a ex
uno dñtibilia: qđ nō sequit^r ex alte-
ro: intelligēdo p dñtibilia ea que mu-
tuo se inferūt: de forma. pbat^r qđ ista
bacul^o stat i angulo sequit^r de forma
ex co^{ua} facta ex a et b: et nō sequit^r
de for^a ex co^{ua} que ē a ergo cor^m ue-
rum: it3 3^a qđ co^{ua} que est a et co^{ua} fa-
cta ex a et b dñtunt: qđ sic oñdit^r:
oē añs ex quo sequit^r de forma unū
dñs dñtunt cū co^{ua} facta ex illo añte
et tali dñte: sed ex co^{ua} que ē a sequi-
tur de forma co^a que est b: ergo co^{ua}
que ē a dñtunt cum co^a facta ex a et
b. it3 cum minori ex habitis. et minor
oñditur quia tale añs et co^a facta ex
tali añte et dñte mutuo se inferūt de
forma ergo dñtunt: pat3 3^a et assūp-
tum liquet inductiue uerbi gratia ex
ista tu es homo sequitur de forma tu
es animal: ideo infer^r de forma qđ tu
es homo et es al^o et ecōtra: quia seq^r
de forma tu es homo et tu es animal
ergo tu es homo.

In uertunt^r dubia. Primū qđ
sit 3^a. Ad hoc sūt qñtuor mōi
dicēdi. Prim^o ē Ferebrie dicē-
tis 3ª esse relationē: qđ cōsecutionem
qua formaliter 3ª denominat^r seq^r ex
añte. Ex hoc seq^r pmo qđ nulla 3ª est

3ª mala. et si diuidit^r 3^a i bonā et mā-
lam: hoc ē sicut diuidit^r equocū i sua
significata: sicut homo i uerū et pñtū
aut aurū in uerū et falsū. **S**eq^r 2°
qđ nulla 3^a ē pñrie dcedēda aut negā-
da: sicut neq^a aliqd incōplexū: relatio
aūt talis ē incōplexū: it3 bñ dcedendū ē
ipsam esse bonā aut malā. **E**t si po-
nat^r qđ iste tu es hō et tu sedes dñer
tant^r: et pponatur ista 3^a: tu es homo.
ergo tu sedes: neget^r tunc talis pñ-
rōnalis: sed relatio et 3ª mala que ibi
committit^r nunq^a dcedit^r neq^a nega-
tur: sed dcedit^r ipsaz esse malā: fm g^o
uiam hāc in nulla obligatione dcedi-
tur 3ª uel negat^r esse bona aut ecōtra
qđ est cñra cōiter obligātes. **S**ecūd^o
modus est Rodulphi Sirodi ut sibi
imputat Paulus pgu. uolētis 3ª esse
illationē: quia est actus quo intellectus
infer^r dñs ex añte et talis illatio siue
actus est operatio et intelligere qđ daz
intellectus sicut actus co^{ua} est intelli-
gere co^{ua}. **E**go uero nō puto hāc ex-
tetisse uia magistri pmo quia paulo
infra dicit Sirodus qđ 3ª est pñrōna-
lis. et qđ sicut aliqua cōditionalis ē uera
cui^o tam añs qđ dñs sūt falsa: ita aliqua
ē 3ª bona cui^o tam añs qđ dñs sūt falsa
que oīa solū pñni cōpetere uident^r.
Secūdo sic magister in pñtiōe xxiii^o
regule sic arguit a 3^a ē intellecta g^o
et eius dñs. it3 inqt ipse quia intellec^o
dñpositorū pñsupponit intellectū simpli-
ciū. q. d. a 3^a ē pñrō intellecta g^o 3^a qđ ē
ei^o pñs ē intellectū. Ex suppōe pñrea 3^a
xiii^o r^o et aliis uidet^r cōcludi 3ª esse
pñnēm et si i diffiniēdo eā dixerit cō-
illationem. Dicitur ibi illationem su-
mi pro illatiua pñpositiōe. Solui ei3 sūt

antiqui hoc facere ut abstractū p eō
creto aut ecōtra sumāt. Porfin^o eiz
ca^o de specie inqt albu spēs coloris eē
dicim^o et cōmetator z^o phicorū cōmē^o
xviii^o igit sumitas ē nāl^o curu^o. et phūf
in aūpdicamētis plerūqz qle et qrum
sumit p abstractis ut Porfin^o supra.
Sed cōtra h^o ar^o querēdo p quo sumit^r
ly^o z^o utrū p ppōne illa^{ua} aut p illatiōe
et qliterūqz dicat^r uidet^r descriptio
nō eē nugatoriā aut malā quoniā tūc
eēt sensus q illa^o ē ppō illa^{ua} aut q
ppō illa^{ua} est ppō illa^{ua}. Rñr illā nō
eē ppriā descriptiōe sed ē determinā^o
significati. q. d. magister z^o nō fm oē e^o
sig^r tū sumēda ē a nobis cū nomē ei^o
sit equocū: s; rātū i^o sig^r tū accipimus
qd ē ppō illa^{ua}. Terti^o mod^o ē hodie
satis usitat^r accept^o a Ioāne uēatore
nō discrepans a Sirodo ut puto p di
cta. d. qz cōtra ē ppō rōnāl^o p^o qz nihil ē
cedendū aut negādū nisi ppō: sed z^o
est cōcedēda ul^o negāda g^o. Z^o qz
phūs in p^o porū i desribēdo sylo^m in
qt: sylogism^o ē oratio etce. ois aut^r sylo
gism^o ē z^o g^o etce. Quart^o mod^o
ē Pauli pgu. d. i^o esse r^{um} de p dīca
mēto passiōis quo z^o passiue seq^r ex
aūre. un^o i actu itellec^r q illatio d^r est
trīa cōsiderare. p^m ē mot^o intētionāl^o q
ē itelligere illātē. z^m ē r^{um} i pūto actio
nis quo aūis mediātē ite^u ifert cōis. et
z^m r^{um} quo passiue ifert^r cōis et iste
pprie ē z^o in pūto passiōis. Ex qbus
seq^r i ite^u pprie eē z^o ad extra aut
siliudiarie. quelibz istarū uiarū uerū
pmitt iuxta diuersa sig^r ta hui^o nois z^o
qd ē equocū satis: uerū oēs des picien^r
fūt cū sig^r tū uerū neglexerit. Nō ē a
liter dicēdū p cui^o doctriā pono duo

documenta. Primū ē qz sicut sanū mu
ripl^o opetere d^r plurib^o quoniā urīa
ē sana medicīa ē sana et al^o sanū q^rto
metha^o tex^o et cōmēto z^o ita qz uitas:
quoniā ppō d^r vā itellec^rio uera: re
latio uera et res uera. Propō. n. vā
d^r qz uerū sig^r t. et itellec^rio uera qz uē
re itelligim^o. et rela^o uera qz uere cōfor
mat^r itellec^rio ad rē. et res uera qz sic
ē de qz ueritate loquit^r phūs i pūtis di
cens: ab eo qz res ē ul^o nō ē oratio uera
ul^o falsa d^r itelligēs p eē ueritatē et p
nō eē falsitatē. uerū eiz et eē cōuertū^r
z^o metha^o tex^o et cōmēto q^rto: qz oē
eē cōplexū ē ueritas ubi eiz nulla ppō
eēt nō min^o ueritas hec eēt. s. de^o ē n^o
min^o ueritas eēt. s. si de^o ē s. bā deus ē
ens. Secundū documentū quando
aliquid opetit pluribus uni per attri
butionem ad alterum et alteri abso
lute ueriori modo competit cui abso
lute competit qz cur per attributionē
patz ex quarto metha^o textu et cō
mento z^o. Verius eim al^o sanum dici
tur cum ad ipsum oīa sana dicantur
sicut urina sana dicit^r quia represen
tat sanitatē aīalis et nō ecōtra. Ex
quibus cōcludit^r qz magis aut pprius
ueritas ē et cōtra: p si deus ē substantia
deus ē ens: qz hec rationalis: deus est
substantia ergo deus ē ens: ppositio
enim talis rōnalis aut cōditionalis non
dicitur cōtra nisi quia ita cōsequitur ex
parte rei: seu uerum ē qz si deus est
substantia deus ē ens. Ad dubiū g^o
dicit^r distinguēdo rōne equocationis
hui^o nois z^o. Verū rñ assumēdo cōtra
ē ueritas necessaria sig^r cabilis p ppō
nem rationalem uel illatiuam qz fm
hoc nulla cōtra ē que sit mala. Sed

pra ista uia ar: ubi eis nihil eēt adhuc
 sequeretur qd nihil eēt. et si nulla ueri-
 tas creata eēt ad deū eē subāz seque-
 retur deū eē ens g^o d^o nō ē talis ueri-
 tas. ¶ Et confirmat qd talis oīa si simi-
 tas ē natus ē nō uidet eē substantia a-
 liqua ut pz nec accides cū i nullo sub-
 iecto eē uidet igit. ¶ Secūdo seqt
 qd in aliqua oīa bona nihil ex altero
 seqt qd uidet absurdū: et oīa pbat
 de ista oīa: si hō est lapis hō ē inaiatū
 quoniā hōiem esse inaiatū cum nihil
 sit non seqt ex aliquo. ¶ Ad p^m dico
 qd ubi nihil esset ad ipsū nihil seque-
 reretur nec esset aliqua ueritas: licz si ni-
 hil eēt nihil esset. ¶ Ad confirmationē
 dico qd ista ueritas ē accides multipli-
 catum ad oēm punctū mūdi: qd ubi
 qd est scita ul scibil ergo ubiqd ē ueri-
 tas talis: ipsa tamē subiectiue ē i deo
 nō qd ē p inherētiā aut informationē.
 sed per pūtiā et indistantiam unde
 ante creationē mūdi infinite erāt ue-
 ritates in deo: ut mūdos est creabilis
 et Sortes et Plato: neqz ppter hoc de-
 us est potētia passiua aut oposit^o cuz
 sit actus purissimus xii^o metha^o tex-
 tu et omēto ultio: et oīno immobilis
 viii^o naturalū textu et omēto li^o. et qd
 ipsum est primū uerū a quo oīa alia
 uera esse et ueritatē habēt: p eē et ue-
 ritatē ei^o teste Aueroy z^o sapiētie cō-
 mento qrtio: magis in deo reperit^o
 seu firmi^o qd in altera parte mūdi. tps
 eis est ubiqz qd to naturalū textu et
 omēto lxxxv^o: subiectio tū ē i mūdo
 ut ex eodē qrtio colligit. ¶ Ad z^m cō-
 cedit^o oīs: neqz ipsū est absurdū quo-
 niā nō dicit^o d^o qd oporteat aliqd seq
 sed qd est talis ueritas necessaria ad

modū iam expressum: hec tū mare-
 ria altissimū exquirat negociū. ¶ Z^m
 dubiū utrū d^o habeat contradictoriū: et
 si habet utrū illud sit d^o. ¶ Ad h^o du-
 biū rōdet Paulus pgu. dupli^o assigna-
 ri contradictoriū d^o. s. p negationē toti
 ppositā et p aduersariū: quare pars
 affirmatiua dubii ē uera. uti contradic-
 riū isti d^o: tu es hō g^o tu es al^o assigna-
 tur p negationē ppositā p quā solum
 negat^o d^o et nō aliqua ei^o psset ē assi-
 gnare altero modo contradictoriū: h^o. s.
 pōt eē qd tu nō sis al^o quis sis hō. neqz i
 conuenit unius duo fore contradictoria
 sicut et unius disiunctiue per negatio-
 nem ppositā: et altero modo p copu-
 latiua factā ex partib^o contradicētib^o
 partib^o disiunctiue est assignare contra-
 dictorium. Istam uiam unus est sen-
 tire phūs dicēs qd qcquid tringit affir-
 mare tringit negare: ut pz pmo pier-
 menias: sed d^o affirmat ergo ipsa ne-
 gatur. affirmatio aut et negatio oppo-
 nūtur contradictorie eodē libro g^o d^o hz
 contradictoriū. ¶ Istā rōsio ē ambigua
 pmo qd cū pponit^o negatio tali oīe
 ipsa nō est pposita nō aditionalis aut
 rōnalis cū p eam denotet^o tolli illatio-
 neqz aliq ex ypothe^o g^o. ¶ Z^o quia
 tūc haberet negare duo contradictoria
 pbat^o d^o ubi eis ponat^o qd nihil nec a-
 liqua fuerit foret aut eēt nec esse
 possit: et pponat^o ista d^o: tu es hō ergo
 tu sedes haberet negare ac ei^o cōtra-
 dictoriū. s. pōt esse qd non sedas quis
 sis hō cū repugnat posito. neqz hanc
 uiam sensit phūs cum nulla ypo^o
 sit affirmatiua. ¶ Dicendū ē ergo qd
 quia affirmatio ē alicui^o de aliquo et
 negatio alicui^o ab aliquo p^o priorum

qd i nlla ypothe^a attingit iō nulla d^a
 est affirmatiua neq^{ue} ip^si aliq^ud cōradi
 etonū q^uācūq^{ue} negatio p^{ro}ponat^{ur}. uñ
 nō oīs p^{ro}pō negatiōis facit ut negatio
 neget sicut in dicēdo nō si aut nō ul
 ideo dixit Boetius sim^p cū multis q^u
 affirmatio et negatio sunt passionēs
 ea^{rum} p^{ro}pōnis. ¶ Et si dicit^{ur} incomplexa ne
 gant^{ur} ut nō hō cū cōradicat homī et
 nō ens entī ergo a fortiori ypoth mul
 te erūt negatiue. ¶ Ad hoc dicit^{ur} p^{ro}
 negādo dīam: eo q^{uod} si negatio habet
 effectū sup^{er} incomplexa hoc erit alia ne
 gatione rōne negationis que sit ratio
 negatiōis cōplexorū de qua est sermo
 noster. ¶ Eecūda dicit^{ur} incomplexa nō
 negari: et ly nō in eis stat īfinite ut in
 fra in declarādis regul^{is}. s. ab affirma
 tiua de p^{ro}dicato īfinito etce. patebit.
 ¶ Sed cōtra hūc modū ar^g: q^{uod}a dissēti
 mus huic cō^{tra} tu es hō et tu es lapis:
 et eam negam^{us} nō nisi p^{er} negationē
 p^{ro}positā: totū g^o p^{ro}posita negatiōe erit
 negatiua: 3° q^{uod}ia non dissentiū
 nisi p^{ro}pōni. ¶ Nec quia ista dīa foret
 bonatu es hō ergo tu sedes et tu es
 alēcū nō sit possibile cōradictoriū cōtis
 stare cū autē: eo q^{uod} dīis habere cōtra
 dictoriū s^{ecundum} hāc uīa est īpossib^{ile}. ¶ Ad
 P^{ri}m^{am} dicit^{ur} q^{uod} sicut affirmatio q^uāq^{ue} su
 mit^{ur} p^{er} assēsu ut cū assentiū^{us} q^{uod} null^{us}
 hō ē lapis: et q^uāq^{ue} p^{er} affirmare aliqd d^{icitur}
 aliquo l^{ogico} ei dissentiū^{us} ut cū dīpim^{us}
 q^{uod} aūchris^{tus} ē ita et negatio q^uāq^{ue} su
 mit^{ur} p^{er} dissensu ut dissentiēdo q^{uod} hō
 sit lapis: et q^uāq^{ue} p^{er} ut aliqd ab aliquo
 remouet^{ur} l^{ogico} ei assentiū^{us} ut cum p^{er}
 intellectū dīpīerem^{us} q^{uod} nullus homo
 est lapis. ¶ Ex quo sequit^{ur} q^{uod} in cō^{tra}
 ista tu es hō et tu es lapis nō affirma

tur de aliquo nec aliqd ab aliquo re
 mouet^{ur} ad mētem p^{ro}hi iō ipsa nō est
 affirmatiua n^{on} ne^{cessario} q^uācūq^{ue} ei dissen
 tiamus. ¶ Ad 2^{am} dicit^{ur} negādo d^{icitur}
 et ad p^{ro}bationē dicit^{ur} q^{uod} l^{ogico} nō habe
 at p^{ro}prie cōradictoriū: h^{ab}z tū aliqd sile
 illi i hoc q^{uod} nō ē possibile sim^p esse ita
 aut nō esse ita: sicut p^{er} ea significat^{ur}
 et tale q^{uod} est sile cōradictorio est dis
 iunctiua facta ex partib^{us} cōradicenti
 bus copulatiue facte.

PRO CONSEQUENTIA.
 Consequēter duas regulas
 anecit magister cor^{am} sequē
 tes. P^{ri}m^{am} est ex īpossibili seq^{uitur} q^{uod} libz i.
 oīs d^{icitur} est bona cui^{us} aū^{tem} ē īpossibile: p^{ro}
 batur: q^{uod} nō pōt esse ita sicut adeq^{ue}te
 significat^{ur} p^{er} aū^{tem} etce. g^o bona. assūp
 tū p^{ro}bō q^{uod} si pōt esse ita sicut adeq^{ue}te
 significat^{ur} p^{er} aū^{tem} ergo ipsum est possi
 bile ergo nō īpossibile. Inductiue ē p^{ro}z
 ut de ista et cōsib^{us}: hō est lapis ergo
 celū quiescit. ¶ Secūda regula neces
 sariū sequit^{ur} ad q^{uod} libet. i. oīs d^{icitur} est bo
 na cui^{us} dīis est necessariū: p^{ro}batur quia
 sibi op^{er}et^{ur} descriptio bone d^{icitur} q^{uod} si nō
 ergo posset esse ita sicut adequate si
 gnificat^{ur} p^{er} aū^{tem} et nō ē ita sicut ade
 q^{ue}te sig^{nificat} p^{er} dīis g^o dīis nō ē necel
 sariū. p^{ro}batur ēt inductiue ut de ista et
 cōsib^{us}: tu curris ergo tu es u^{el} tu nō
 es. ¶ Has duas regulas logici famo
 sas accipiūt iuxta intellectū expressū
 Verū Aristotiles p^{ro} p^{ro}rum uidetur
 aliter eas intelligere: ut intellectus p^{ri}me
 sit q^{uod} ex īpossibili sequit^{ur} q^{uod} libz tā. s.
 possibile q^{uod} necessariū de forma. ¶ Se
 cunde uero intellect^{us} ē q^{uod} ad q^{uod} libz. s.
 tā possibile q^{uod} attingēs et īpossibile i
 dūter seq^{uitur} d^{icitur} for^{ma} neciūm. patet ista

fatris. Regule iste respiciunt 3^m bonas
 materiales tantum ubi secluda i arguen
 do 3° qd sit de ite^a auctis qd dicitur qa
 ista e de for^a: ho e lapis g^o ho e substa
 tia: 3° auctis sit impossibile et dñs necessa
 riū. ¶ Neq; ex his qs putet eas reglas
 euacuare materia 3° material^r tantum;
 quonia aliq^o e 3° material^r tantum cuius
 nec auctis e impossibile nec dñs necessa
 riū: ut ista solitrat p^m punctū auctis g^o
 ois sol intrat p^m punctū auctis: et h^o
 solita est dici bo^a gratia materie seu
 habitudinis terminorū: cui^o nō pōt dari
 regula manifesta ppter uarietatem
 multā inrer hāc ul illā habitudinē ter
 minorū ideo obtinuit magister.

¶ ET SICUT DICEBATVR. Qua
 tuor ex dictis inferunt cor^a. Pri^m e
 aliqua 3° e bona seu uera cuius tam
 antecedēs q^o 3° sūt flla et ecōtra. s. q ali
 qua 3° est mala cui^o tam antecedēs
 q^o 3° sūt uera: p; de istis: tu es lapis er
 go tu nō es hō: tu es hō ergo ego sūz
 homo.

¶ ET OMNIS CONDITIONA
 lis. ¶ Secūdu cor^a: ois 3° bona est ne
 cessaria et ois mala e impossibilis: hec
 duo cor^a patet eo q^o 3° que dicit^r p^o
 rōnalis aut discurs^o ul ar^o 3° impprie
 argumētū equalet aditionali. s. eadē
 cor^a ostēsa sūt de cōditionali i tracta
 tu pcedēt sue logice ergo. ¶ Diet
 tamen q^o 3° impprie dicit^r ar^m qa ar^m
 dicit^r rō rei dubie faciēs fidē p^o thopi
 corū: 3° uero illud nō exqrit ut qū in
 ferim^o iddē ex eodez qre ois ar^o siue
 ar^m est dsequētia sed non econuerso
 3° impprie ar^m sit 3°. maiora enim de
 minorib^o minora uero de maioribus
 minime hoc e predicant^r teste Por^o

in suo lib^o de uerbis.

¶ IDEO DICTVR QVOD Con
 ditional. ¶ Tertiū cor^m 3° nihil ponit
 icē sicut n^o aditional. ppter dcedere
 dsequētiā nō oportet antecedens aut
 eius 3° dcedere: pbat^r quia dcedere
 dsequētiā nihil aliud est fm Strodū
 q^o dcedere 3° debite inferri ex antece
 dente: s. stat 3° q^o est impossibile debite
 inferri ex antecedēte impossibili g^o re
 cte dictū est q^o 3° neq; aditional^r ponit
 aliqd inesse dñlter sequit^r q^o negare
 e^m nō est ei^o antecedēs aut 3° nega
 re: p; qa negare 3° est negare 3° de
 bite inferri ex antecedente vō dcesso
 ut i ista tu es hō ergo ego sūz homo.

¶ MODO TVNC STATVR. Quartū
 cor^m 3° possit eē q^o uerū sequeret^r ex
 fllō tamē impossibile est fllm seq^o ex vō.
 hoc cor^m sequit^r ex descriptōe bone
 7 male 3° quonia si fllm sequeret^r ex
 vō g^o ita eēt sicut adeqre significat^r
 p antecedēs 7 nō esset ita sicut adeq
 te significat^r p dñs et sic 3° nō esset
 bona et hoc est q^o pmit carmē pmo
 priorū. Ex falsis uerū ex ueris nil nī
 si uerū. ¶ Primū quesitū qre ois 3°
 bona est necessaria et ois mala e im
 possibilis. Ad hoc responder^r premit
 tēdo p^o q^o significatū 3° seu aditional^r
 cognoscat^r esse necessariū cū co^{ua} fa
 cta ex antecedēte et opposito dsequē
 tis est impossibil^r cognoscim^o eniz esse
 necessariū: q^o si tu es hō tu es al^o quod
 est significatū h^o aditional^r si tu es hō
 tu es al^o: qa ista co^{ua} esset impossibilis:
 tu es hō et tu nō es al^o et significatū
 aditional^r aut 3° cognoscim^o eē falsū
 cū co^{ua} facta ex antecedēte et dsequē
 te est possibil^r. ¶ Premitto 2° q^o tunc

agnoscit d^{us} eē bonā cū co^a factā ex
 antecedēte et opposito consequētis est im
 possibilis: et d^{us} malā cū co^a factā ex
 antecedēte et opposito cōtrīs ē possibilis
Hoc premissū sequit^r ex p^o et ex de
 scriptionib^{us} bone et male d^{us}: tūc sic sit
 a d^{us} bona nō necia p^o aduersa^m et ca
 pio co^{uam} factā ex antecedēte et op
 posito cōtrīs ipsi^o a et quero an sit pos
 sibilis u^o impossibilis: si g^o significatū a
 d^{us} est necessariū g^o ipsa ē necia: si pos
 sibilis g^o a est d^{us} mala g^o nō bona. q^o
 etiā oīs mala sit impossibilis declaro q^o
 sit b talis d^{us} tūc sic: sicut p^o ipsa signifi
 cat^r ē impossibile g^o ipa ē impossibilis. assū
 tū ar^o q^o si est possibile ponat^r in eē
 tale significatū: et tūc significatū erit
 uerū g^o d^{us} uera et bona g^o necessaria
 g^o significatū ei^o necessariū ē g^o nō
 mutata significatōe b d^{us} ipsam muta
 ri ex falsitate i necitatem ē possibile
 qd^o ē absurdū: aliter idem significatū
 qd^o erat falsum efficeret^r necessariū.
Secundū questū an dditional^r po
 nat aliquid in eē. Rōn^r premitte^o q^o
 arguēdo a dditionali ad disiunctiuaz
 factā ex opposito cōtrīs et aūte talis
 dditional^r d^{us} ē bona de forma. p^o hoc:
 quia talis disiunctiua ē de ite^o quarto
 mō dditional^r: p^o ex hoc exemplo: q^o
 sequit^r de forma si tu es hō tu es aīal
 ergo tu nō es homo uel tu es aīal oppo
 sitū eim istius disiunctiue qd^o ē hec eo^o
 tu es homo et tu nō es aīal: nō ē imagi
 nabile stare absq^{ue} hac cōtradictōe cū
 hac cōditionali que erat aīal. si tu es
 homo tu es aīal. **H**oc premissō dico
 p^omo q^o aliqua dditionalis ponit aliqd
 in esse forma^r. i. cōcessa a dditionali o
 portet cedere ei^o cōtrīs qd^o formaliter

sequit^r ex ipsa. pbat^r sit a istā dditiono
 nalis bona de forma. si Sor. nō est hō
 Sor. nō ē lapis. et ar^o sic ex a sequitur
 de forma q^o sor. ē homo u^o sor. nō ē la
 pis p^o premissū: et ex hac disiunctiua de
 forma sequit^r q^o sor. nō ē lapis: q^o ar^o
 a disiunctiua ad alterā eius partē se
 quētem de forma ex qualibet parte
 disiunctiue ergo de p^omo ad ultimū se
 quit^r de for^o ex hac dditionali si sor.
 nō ē homo sor. nō ē lapis q^o sor. nō ē la
 pis et p^o cōcessa hac dditionali opor
 tet cedere eius cōtrīs. t^o q^o: quia cōcessa
 cōtrīs aliqua ex aūte ipsius oportet cōce
 dere eius cōtrīs: ut regula quinta oīde
 mus. q^o aūte dditionalis data sit bo^o de
 forma p^o quia ex cōtradictorio cōtrīs se
 quit^r de forma cōtradictoriū aūtrīs. seq
 tur eim sor. ē lapis ergo sor. ē hō quia
 sor. esse hōiem ē de ite^o aūtrīs. **S**ecū
 do dico q^o dditional^r ut dditional^r non
 ponit aliqd in esse. p^o hoc: quia aliter
 quelibet poneret aliqd in esse qd^o est
 falsū: et hoc uoluit dicere magister. et
 ē simile sicut cū solemus dicere q^o ar
 guendo a sensu cōposito ad sensū di
 uisum nō uale^r de forma. i. nō sub rōe
 sensus cōpositi et diuisi. alioquin semp
 ualeret ar^o: cū hoc tū scitum ē cōtrām
 aliquā esse de forma ubi ar^o a sensu
 cōposito ad diuisū: ut sic arguēdo pōt
 ēē q^o tu sis papa q^o tu potes ēē papa.
MODI IGITVR ARGVENDI
Viginti quatuor mōs seu regulas ar
 guendi cōtes satis aggredit^r Strod^o
 quib^{us} de bonitate et malitiā d^{us} facile
 diiudicamus. Premittamus ergo eas
 numerādo hic in rubricis. Strod^o ita
 q^o p^omo duas premitte^o suppones. 2°
 regulas pbat. Prima igit^r suppo^o ē h^o:

In qualibet regularū infra declarāda
rum quas i rubricis habuim⁹ ex op
posito dñtis cū miori iferē op⁹ maio
ris. Ex qua itendim⁹ cludere non eē
possibile co^{am} factā ex aūte et opposi
to dñtis alicui⁹ illarū regularū et ut
alii dicūt oppositū dñtis nō stare cum
aūte: vbi gratia p^a r^a et hec aditional
si aliq^o d^a ē bona et aūte ei⁹ ē uerū dñs
eiusdē est uerū. Dicit g^o suppositio
ista hūc modū arguēdi ualere d^o illi⁹
nō est v̄m et aūte ē v̄m ergo d^a illa nō
ualet. et ita i singul^r regl^s applicetur
suppositio.

EX ISTIS REGVLIS. **Secunda**
suppositio ē hec descripiōes d^o bone
et male quas regl^s et p^{as} notitias
dicim⁹ sūt v̄e seu bone date intelligē
do tū in eis p^{ly} ita eē rez p^{marie} sig
nificatā seu subiectā significatiōi sic
se habērem ul^r quōq^z altero mō et itidē
intelligim⁹ i r^{ib} habēdis ut 3^a et q^{ita}
cū de ly ita eē loquemur. Ex qua sup
pōne cludere intēdim⁹ q^o d^a bona ē
cui⁹ ubi fieret co^{am} asiruta ex aūte et
opposito dñtis eēt impossibil^r: ul^r cui⁹ op
positū dñtis nō stat cū aūte ubi dñs
haberet opp^m. qd^o dico: q^a nō seq^r op
positū dñtis a d^o nō stat cū aūte g^o a
d^a ē bona. Et ex eadē suppōne cōclu
dit q^o d^a mala ē illa cui⁹ ubi assignare
tur co^{am} facta ex aūte et opp^m dñtis eēt
possibilis. seu cui⁹ ubi esset assignare
opp^m dñtis ipsū staret cū aūte. Sic g^o
facile ex his suppōnib⁹ aggredi pos
sumus regularū p^{banōes}. **Sed du**
bitat^r quō ex p^a suppōe cludit q^o ubi
fieret co^{am} talis ipsa eēt impossibil^r. **Rñr**
illud cludi p^r rāto ut in p^a regula: q^a
si ex opp^m dñtis cū miori. s. ex hac co^{am}

dñs nō ē uerū et aūte ē v̄m seq^r opp^m
maioris. s. d^a nō ualet g^o co^{am} facta ex
opp^m oppositū maioris. s. ex ipsa maio
ri ut ex hac d^a ē bona et ex ipsa mino
ri ut ex hac aūte ē v̄m simul cū hac
que erat aūte cū ipsa minoris. s. dñs nō
ē v̄m ē impossibil^r p^z am suppōnem: tūc
sicista ē impossibil^r d^a ē bona aūte est
v̄m et dñs nō ē v̄m g^o co^{am} facta ex op
posito dñtis p^r regule et aūte eiusdē ē
impossibil^r. patet oia intuenti.

ET ARGVITVR PRIMA RE
gula. **Viginti quatuor regl^s seorsuz**
pbat magister. Prima ē si aliq^o d^a ē bo
na aūte eiusdē ē v̄m dñs eiusdē ē v̄m. r^a
pbat: q^a det^r opp^m dñtis regle. s. q^o d^a
suū nō sit v̄m siml^r cū minori. s. aūte il
lius sit v̄m. Quo dato seq^r q^o cū dñs
sit p^{po} alt^r ista nō fuisset d^a g^o ipsuz ē
falsū tūc sic dñs ē falsū et aūte ipsi⁹ est
v̄m g^o ita ē sicut adeq^{te} significat^r p^r
aūte et nō ē ita sicut adeq^{te} sig^r per
dñs g^o d^a nō ē bona: qd^o ē opp^m maio
ris seu prime ptis regle: tenet dñā ex
descriptione d^o male: et sic ex opposito
dñtis cū minori illatū ē oppositū ma
ioris quare regula ē v̄a tenet dñā ex
suppositionib⁹ premissis.

SECUNDA REGVLA pbat^r
asimiliter. **Regula 2^a ē hec:** Si aliq^o
d^a ē bona et ipsius dñs ē falsū aūte eius
dem ē falsū. p^{bat}io huius clara ē in lit
tera. Propter has rōnes patent p^a et
2ª regule: q^a si falsū sequer^r ex v̄o
ergo opp^m dñtis nō staret cū aūte: s^z
oppositū dñtis erit v̄m cū dñs sit fal
sum ergo uerū nō staret cū uero.

LICET TAMEN SEQVATVR.
Sed dubitat^r an regule dicte ha
beant ueritatē cum ly erit aut ly fuit

sicut cum ly ē. **R**ūdet Strodus po-
nendo duas ppōnes. Prima est: dicte
regule nō tenet: cum ly erit aut cum
ly fuit absolute. patz ex hoc: quia nō
sequit' ista 3^a est bona et aūs ei⁹ fuit
uerum ergo aūs eius fuit ueruz. nec
sequit' ista 3^a est bona et aūs ei⁹ fuit
falsū ergo aūs eius fuit falsū: qā utro
biq; oppositū cōtrīs stat cum aūte: ubi
p ly ista demonstrat' in pmo 7 2° ex
emplo hec cōtra precipue in scripto tu
es homo ergo tu es aīal. quoniā in p^o
exemplo stat q 3^a ista sit bona 7 aūs
nunq; fuerit ante hoc: 7 per aūs nūq;
fuerit uerū: cum quib⁹ simul stat q
ista tu es homo fuerit erit: tūc aūs fuit
uerū: ut p3 resoluēdo. **S**imiliter i
2° exēplo oppositū cōtrīs stat cū aūte:
quia stat econtra q aūs nunq; fuerit
ad hoc sed nūc primo sit 7 q aūs fu-
erit ad hoc p deces dies: 7 per aūs stat
q 3^a sit bona et aūs fuerit falsū 7 aūs
nō fuerit falsū. et sicut exemplis istis
patz cōtra nō ualere cum ly fuit ita
facile ostēdetur nō ualere cum ly erit.
SED CVM LI ERIT ITA. **S**ecū-
da ppō: dicte regule habēt ueritatem
cum ly erit ita 7 cum ly fuit ita siml
cum uerbo de pnti: p3 inductiue i sin-
gulis: quia sequit' ista 3^a est bona de
me^a priore et ita erit q aūs eius ē v3
ergo ita erit q aūs eius est v3. et simi-
liter cum ly fuit suo mō sequitur. pa-
rent hec infra per 3^{am} et quartā regu-
lam. et ista 2^a ppositio habet ueritatē
assumēdo in arguēdo sic precise pma-
rie iuxta cōpositionē suorū terminorū
nec mutabit' eius significatiō. **Q**ui-
dam autē textus loco 2° ppōnis habi-
te habēt q bene sequit' ista 3^a ē bo^a

et aliquādo erit ita q aūs erit uerum
ergo tūc erit ita q aūs erit uerū. **E**t
similiter q ualet cōtra cum ly ita fuit q
aūs fuit uerū 7 ce. Sed littera ista est
falsa: quia stat oppositū cōtrīs cū aūte
ponēdo q p totam horam futurā us-
q; ad ultimū infrans suum inclusiue
3^a ista sit. si tu curris ergo tu moueris
7 nūq; curras in dicta hora: et cōtinue
in 2^a hora curras: sic q post ultimū
infrans pme hore future nō remane-
at aūs dare 3^a: tunc p3 q in isto ultio
instanti erit ita q illud qd est uel erit
aūs erit uerū: et tamē in illo eodem
ultimo instāti nō erit ita q illud qd ē
uel erit aūs erit uerū et per aūs non
erit tūc ita q aūs erit: uerū patent ista
quia aūs illud nūq; erit post illud ulti-
mum instans. **C**ontra has duas re-
gulas arguit' pmo sic 3^a est bona 7
aūs eius est uerū et aūs falsum ergo
regule false: 3^a notat' pma pars aūtīs
ostendit'. ubi per ly a intelligat' ista
3^a: quolibet singularis b uniuersalis
est uera et cuilibet supposito subiectū
b uniuersalis correspondet sua singu-
laris ergo b uniuersalis ē uera: et sic
patz pma pars. 2^a pars arguit' ubi nō
sunt nisi iste due uniuersales. scilicet omnis
ppō est falsa que sit b et hec alia sc3
omnis homo ē lapis ipsa sic precise si-
gnificat' p^a sig' te sicut termini ipsi⁹
pretendūt s3 nō precise: quia aliter nō
admitteret' casus cum sit insolubilis
2^a uero significat' sic precise q oīs
homo est lapis et sint iste due singu-
culares hec uniuersal' est falsa demō-
strata pma. et hec uniuersal' est falsa
demonstrata 2^a. **E**x quib⁹ patz vītas
2° partis. scilicet q aūs a dūc sit ueruz eo q
b z

quelibet pars eius e uera ut liquet in
 tuenti. Sed qd dñs sit falsū arguit eo
 qd ipsū ē impossibile asserēs se eē fal
 sum ut pz. ¶ **Z^o** sic ista d^a est bo^a la
 trabile currit ergo canis currit: 7 añs
 eius ē uerū posito qd latrabile currat
 7 dñs ē falsū eo qd ipsum ē equiuocū
 significās equiuoce qd celeste sydus
 currit qd est falsū. ¶ **Tertio** sic ista d^a
 est bona possibile ē Adam esse papā
 ergo Adam pōt esse papa: cuius añs
 est uerū 7 dñs falsū ergo regule false
 7 d^a cum p^{ma} parte assumpti: quia
 arguit a sensu pposito ad sensuz di
 uisum rōne de ly pōt in terminis sin
 gularibus ac seruatis omib⁹ aliis
 requisitis ergo d^a ē bona. patet omnia
 de mente Henisberi et aliorū logico
 rum. ¶ **Z^a** pars ostendit sic: hec ē possi
 bilis Adam ē papa que adequate sic
 significat ergo possibile ē Adam eē
 papaz. ¶ **Tertia** pars etiā pbat: quoniā
 ex isto cōte sequit qd Adam pōt ex
 istere: et s^c corruptū posset redire idē
 numero: qd abhorret phūs ad finem
 7 de generatiōe. ¶ **Quarto** h^o bonē
 d^a hoc ē falsū ergo hoc ē falsū añs ē
 uerū et dñs falsū ergo 7 ce. patent oia
 ubi per ly hoc utrobiz demonstrat^r
 dñs. ¶ **Ad primū** rñdet negado d^a
 oportet eim addere in añte qd quel
 bet talis singularis singulariter sig
 nificet precise ex ppositione termino
 rum sue uniuersalē: si ponit qd que
 libet talis singularis singulariter sig
 nificet precise ex ppositiōe terminorū
 p^{me} uis: tunc neget qd quelibet ta
 lis singularis sit uera: p^{ma} eim tunc
 ē falsa: quia significat co^u qd hec uis
 est falsa. s. b. et aliqd aliud falsuz. rōne

cutas falsa dicit^r. b. eim uis nō potest
 significare precise primarie qd omis
 uis est falsa sed bene co^u sic 7 aliqd
 a^o falsū ideo singulares debent assu
 mere significatū iuxta ppositionē ter
 minorū uniuersal^r significan^o co^u:
 hec tamē materia lōguz exgreret ser
 monē: sed ad materiā insolubiliū dif
 feramus. ¶ **Ad 2^m** dicit^r illam nō eē
 dñam cum sit equoca rōne equiuoci
 dñis: dñs eim illud nō ē ppō. nec ipsuz
 est dñs: quia omnis ppō est una ppō:
 equiuoca aut ppō nō est una sed plu
 res primo p^{er}menias. ¶ **Et** si contra
 hoc obicit^r primo omne significans
 uerum ul^r falsū est ppō: ppō equiuoca
 ē huiusmōi. Secūdo: ppō diuidit^r in
 uniuocā 7 equiuocā ergo ppō equo
 ca est ppō. ¶ **Dicit^r** qd nisi uniuoco
 uerū aut falsū significet nō erit ppō
 qd decuit eo qd omnis ppō in uoce de
 bet subordinari uni in mente. Sūt eiz
 ea que sunt in uoce earū que sūt in
 aia passionis. note ad pncipiū p^r peri
 ermenias. ¶ **Et** ex hoc colligit mens
 Pauli ueneti uolentis has nō eē ppō
 nes Sor. pōt Plato incipit cū quelibet
 istarū equoca uideat^r eē: quia intelle
 ctus pēdulus ē an p^{ma} accipiat pro
 sig^rto h^o. s. for. pōt eē an p hoc for. pōt
 currere ul^r dormire et sic de aliis: non
 tñ ē pñtis speculatiōis an aliq po^a sit
 equoca ad eē et ad operari. ¶ **Secūdo**
 dicit^r nō oē diuisū predicat^r de diui
 dentib⁹. ens eiz diuidit^r in unū 7 mul
 ta 7 tñ multa nō sūt ens sed sūt entia
 ppō ergo equoca cū sit plures nō est
 ppō: Preterea equocu differt a ppōne
 sicut falsū a uero. unū nō dicim⁹ qd au
 rū falsū sit aurū. ¶ **Ad 3^m** dr negādo

illa dñam eē bonā. neq; huanf' dñio
nes quib' ipsa sit bona. Ego eiz puto
magnā eē differētiā iter has ppōnes
possibile ē Adam eē papā: pōt eē q
Adam sit papa q̄tuncūq; ly pōt in 2^a
faciat sensum ppositū cū teneat imp
sonaliter. prima eim pbanda ē officia
biliter h' mō: hec ē possibilis adam est
papa que adequate sic significat g^o
possibile ē adam eē papam: ita ista
ē uera. 2^a uero ē falsa nō probāda mō
dicto sed explicāda hoc mō: nūc ē pō
tentia ad hoc ut adam sit papa qd ē
falsū ut ex argumēto liquet: nisi g^o
Hēris ber mentē hāc habuerit nō eēt
possibile eum dixisse uerum ut ex di
ctis pz: bene tamē sequit' pōt esse q
adam sit papa ergo adaz pōt eē papa
et eōtra. loquor autē hic de possibili ut
opponit' contradictorie nō possibili seu
impossibili p se. dr eiz impossibile p se qd
nec potuit nec eē pōt ita qd possibile
dr p opp^m qd potuit aut pōt eē. **A**d
q̄rtū rīdet Strod^o nō admittēdo casū
nō eiz ē possibile qd p ly hoc qd ē ps nō
tis demonstrēt dñs: cū nō sit possibile
partē supponere p toto cui^o ē ps ut i
fra in xiii^a r^a dicit. **H**es ber^o vō dice
ret illā 3^a nō ualere dñs eim cū sit in
solubile ē flm: cū ad ipsum eē uerū
sequat' ipsum eē flm añs vō ē vñ iō
ista 3^a nō ualet: qñcūq; tñ pponit' est
occedēda ut i materia insolubiliū clare
pz. **S**uisset tamē aliter rīderet dicēdo
nō incōuenire i materia insolubiliū
ex uero seq falsū: ultra diceret regu
las istas debere itelligi extra materiā
insolubiliū. sed pma rñsio ē Hēris ber
hodie cōis et satisfaciēs. **P**reter hec
argumēta solet alii aliter obicere ut

q aliq' 3ª cui^o añs ē uerū et dñs falsū
subordinet' uni bone metali: et qd istū
3^a ne^o nō si tu es hō tu sedes añs est
uerū et dñs falsū: ac et qd alicui^o dñtio
nalis bone denoiate a ly nisi añs est
uerū et dñs falsū ut hui^o nisi tu es al
tu nō es hō: et his similia adducūt. qre
in rīdēdo multas ponūt limitatiōes
in soluēdis regulis. Mihi autē in mētez
uenit illud famosum pmi phicorum:
frustra sit p plura qd pōt fieri p pau
ciora et eq; bene rex^o et dñmēto v^o: qre
nō oportz aliq' ex limitationib^o qd
dant i pmi eiz impossibile ē aliquam
dñam significare aliter q iuxta pposi
tionem suorū terminorū ad modum
expressū supra i declaratiōe descripti
onis 3ª bone. alie limitatiōes supflue
sunt cū nō det' dñā negatiua. **E**t si de
tur dñtio nāl denoiata a ly nisi: non
min^o r^o habēt ueritatē cū añs sit flm
sicut et dñs. uñ añs i dñtio nāl de ly nō
si data nō ē ly tu es al^o sed ly nō tu es
al^o: ut supra i assignādo añs et dñs in
dñtis clare patuit.

TERTIA REGULA. **T**erzio
loco ponit' hec regula: Si dñā ē
bona et aliqñ erit ita sicut adequate
significat' p añs ul' ita fuit: tūc erit ita
uel ita fuit sicut adequate significat'
per dñs. pbat' sic ex cōradic^o dñtis
regule cum iniori inferē oppositū
maioris ergo regula uera: pz dñā ex
premissis. assumptū arguit Strodus:
quia si nō detur oppositū dñtis regu
le cum iniori. q nō erit uel non fuit
ita sicut sig^o r^o per dñs qñ erit ul' fuit
ita sicut adequate significat' per añ
et sic ista dñā ē bona. Sed 3^a ex p
parte hui^o co^o sequit' qd talis 3ª solū
b 3

precise sic significando sicut nunc
nō ualebit: cum tunc sibi competat
descriptio dñe male: ergo 7 nunc non
est bona. qd est oppositū prime par
tis regule seu maioris. tenet 3^a p unū
correlariū superius. s. q ois 3ª mala ē
impossibilis.

QUARTA REGVLA. Re
gula quarta hec ē: Si 3ª est
bona 7 aliqui nō erit ita: uel
nō fuit ita sicut adeqte significat p
dñs: tunc nō fuit ita uel nō erit ita si
cut adeqte significat per añs. ista eiz
ex pbarione 3ª regule deducit.

ISTE TAMEN MODVS arguē
di. **N**eq̄ putet aliquis inquit Stro
dus hunc modū arguēdi ualere a 3^a
est bona: 9° quādocūq̄ erit ita sicut
adequate significat per añs: tunc erit
ita sicut adequate significat per dñs
quoniā oppositū dñis stat cum añte:
sicut patz posito q a sit ista 3^a. s. tu es
papa ergo tu es presbyter. stat eim q
nunq̄ erit ita sicut adequate signifi
cat per añs a 3ª quādo erit ita sicut
adequate significat per dñs. **E**t q a
dñs sit bona 7 per dñs stabit oppo
sitis cum añte: cum uniuersal nega
tiua claudat perticularē negatiuam
que ē opposita hui⁹. s. quādocūq̄ erit
ita que erat dñs in modo arguēdi
quem diximus non ualere. ex hoc se
quūtur due conclusiones: Prima ē hec:
non quādocūq̄ tu eris papa tu eris
homo. Secunda: aliquo tempore quo
eris papa nō eris homo. Patet prima
cum eius oppositū sit falsum. s. quan
docūq̄ tu eris papa tu eris homo: q̄
ex hac sequit q̄ aliquādo eris papa
quādo eris homo ergo aliquo tēpore

eris papa et illo eris homo. ubi ultimū
dñs est falsum pro pma parte. Secun
da conclusio patz: quia eius oppositum
est falsum ut liquet. **S**ed contra has
regulas arguit sicista dñs est bona
deus est ergo nulla chymera ē: et ali
quando erit ita sicut adequate signi
ficatur per añs ut cras: 7 nō erit ita si
cut adequate significat per dñs ergo
regula falsa. clarissima est 3^a cū pma
7 2ª parte addis. 7 3ª ostēdit: quia nul
lam chymera esse nō est aliquid nec
erit aliquid ergo nō erit aliquid: 9° non
erit ita q̄ nulla chymera ē. Secundo
sicista 3^a nō ualet a 3ª est bona 7 añs
eius erit uerū ergo dñs ei⁹ erit uerū:
ergo a simili non ualebit cum ly ita e
rit. tenet 3^a: quia non uidet esse ratio
diuersitatis. **A**d primū dicitur ne
gando q nō erit ita: q̄ nulla chyme
ra est: 7 nego ulterius q̄ nullam chy
meram esse nō sit aliqui d quoniā est
ueritas quedā multiplicata ad oēm
pūctum mūdi ut supra patuit. **A**d
2^m dicimus rōnem diuersitatis esse
quia cum ly ita erit arguendo deno
tatur q̄ in aliquo tēpore futuro uerū
erit añs esse uerum: 7 per dñs tūc ue
rum erit dñs esse uerum: alioquin cū
añs et dñs sint relatiua que posita se
ponunt: tunc añs esset uerum 7 dñs
falsum: 7 tunc illa 3ª nunq̄ fuisset bo
na: qd est oppositū prime partis assūp
ti. Hoc autem mō denotatur cum ly
erit absolute. unde stat q̄ añs alicui⁹
dñe bone erit uerum: et tamē nunq̄
dñs erit uerum ut in 2ª claruit regu
la. Ex predicis simul cum 2ª regula
sequit hec 3ª concedenda: q̄ illud qd est
uel fuit añs fuit uerū: 7 tamē nūq̄ fuit

ita qd illud qd e uel fuit ams fuit ueru:
p; intelligeti per predicta.

QUINTA REGULA. Qui
tam reglam expedit pbare
que est hec: si oia est cceden
da 7 ams ipsius est ccedendū: ois simi
liter est ccedendū ab eodem. Primo
tū due premittunt suppones. 2° pba
tur r^a. Prima igitur suppositio ē hec:
Illud est ccedendū negandū dubitā
dum aut distinguendū qd est dignū
cedi negari dubitari aut distinguī.
SUPPONITVR ETIAM. Se
cunda suppositio: Illud est dignū cce
di ab aliquo qd est scitum eē uerū
nō repugnās uel sequēs ex aliquo be
ne admissio ab eodem uel sequens ex
cesso uel cessis: uel opposito bene ne
gati. Similiter illud est dignum nega
ri ab aliquo qd est scitum eē falsum
nō sequēs uel repugnās bene admissio
ab eodem uel repugnās bene excessio
7 ce. Et si lter dignū dubitari ab aliq^o
eē dicitur qd est dubiū sibi: uel altero
mō ut infra suo loco dicit. Et dignū
distingui: quia est equiuocū. Has sup
positiones nō pbat Strobus: sed famo
sas hoc in loco accipit. Sed oia re
gulam arguit primos: qd aliqua ē ppō
scita esse uera nō repugnās que nō ē
cedēda: 7 aliqua ē scita a te esse fal
sa nō sequēs que non est a te negan
da. primū patz de ppōne uera scita a
te esse uera auctoritate preceptoris
nō intellecta a te: sicut esset ppō gre
ca uera nō eim esset intellecta a te:
quare nec ccedenda a te. Secundū p;
de ista nō intellecta a te antropos est
lapis: ubi firmiter credas eam esse fal
sam auctoritate magistrī: ipsa enim

tunc non est a te neganda: quia non
intellecta. **S**ecūdo ad idem sic: po
natur qd scias hāc homo ē lapis ouer
ti cum ista necessaria deus est: tunc
patz qd prima ē uera scita a te eē tal:
quia scis qd ouertit cum necessaria:
7 tamē est negāda. **T**ertio pbat
qd aliquod est sequens non ccedendū
ut ppositio sequēs non intellecta a te
scita a te eē sequēs ex preceptore. Si
militer p; idē de ppōne tibi dubia se
quēte ex aliquo a te bñ admissio quā
nescires seq: quoniā tūc nō uidet eē
cedēda. Et per hoc ar^o aliqd repug
nans nō eē negandū: ut illud qd eēt
nō intellectū a te aut repugnās scitū
qd nō sciret repugnare. **Q**uarto
ar^o qd nullū falsum est ccedendū: qd
cedere falsū est decipi 7 malū intel
lect^o vi^o ethiconū. **A**d primū dicit
argumētū militare nisi in 2° suppo
suppleat illud eē intellectū. nulli eim
dubiū eē debet: qd nisi ppō sit intellec
ta ad ipsam nullo modo est rōndēdum
cedendo uel negando. ccedere eiz
est credere. 7 negare est dissentire: q^o
rū qdlibet presupponit intelligere. In
argumēto g^o nulla illarū ē itellec^o: s;
sit intellecta eē vā uel falsa: qre nō oclu
dit ar^m. **A**d 2^m dicit Paul^o pgu. qd
aliqd eē ccedendū otingit dup^o noialit
ter. s; qd ē dignū ccedi ad modū Stro
di. aut p; cipialiter: qd est rōndēdum
p hoc uerbū ccedo: unde ad ar^m dicit
qd prima est ccedēda noialiter: qd est
digna ccedi cū ouertat cū necio p se:
nō tū ē ccedēda p; cipialiter: cū nō de
beam^o eā ccedere s; negare bñ rōndē
do cū pponit. Ista solutio est erronea
ut puto: Primo: quia ista ppō homo ē

lapis nō ē sequēs neq; uerā g^o nō est
 ccedēda noialiter. **¶** Secūdo uidetur
 contradictionē asserere qd aliqd sit cōce
 dendū q nō debeat rīderi p hoc vbu
 ccedo: sequit^r eiz ipsa ē ccedēda a te
 ergo debes ipsā ccedere g^o p h^o vbu
 ccedo rīdere. **¶** Tertio implicat ētra
 dictionē q una ppō sit digna ccedi:
 q neget^r bene rīdendo: quoniā si bñ
 rīdetur negādo ergo dignū est illud
 fieri. si negare ergo nō ē dignū ccedi.
¶ Quarto ad oē scitū nō repugnās
 q ad omne sequēs ē rīdendū p hoc
 uerbu ccedo. sed ista p^a est scita nō re
 pugnās ul sequēs g^o ad ipsam ē ref
 pondēdū p hoc uerbu ccedo. nīaz cū
 maiori ipse nō hz negare: eo q nō alia
 rīfione est rīdendū. minor patz: quia
 ipsa ē digna ccedi ergo ipsa est scita
 nō repugnās aut sequēs. **¶** Dico igit^r
 aliter posito tibi casu q dicta ppō nō
 est ccedēda a te noialiter cū nō sit vā
 neq; sequēs. tu uero habes ccedere q
 sit ccedēda noialiter nō tanq uerū sz
 ut sequēs. q similiter habes ccedere
 q debet rīderi per hoc uerbu ccedo
¶ Ad 3^m dicat^r q in dicta suppositiōe
 oportet supplere scitū esse sequēs ac
 scitū esse repugnās q intellectū sicut
 prius dicebatur. **¶** Ad quartū duas
 pono cclusiones extra oēs scholā: Pri
 ma Nullū falsū qūcūq; sequēs ē cce
 dendū. pbat^r: quilibet error ē uitādu
 sed ccedere falsū est error ergo ē ui
 tandū q per oīs nō ccedendū: p3 oīa
 cū toto assumpto. **¶** Secundo: in arte
 obligatoria nullū falsū est ccedendū
 ergo cclusio uera: patz 3°: q assumptū
 declaro: quia ubi pōerē mihi ipsi ego
 nō sū q admitterē: q deinde pponerē

ego non sum: hec talis ppositio licz sit
 sequens non crederet^r a me: neq; ei
 assentire aut ccedere cum sit contra
 sensum. **¶** Tertio ubi possibile esset
 tuos mihi inotescere cceptus absq;
 loquela ul altero nutu: q ponerē istā
 tu nō es q admitteres mēte: deinde p
 ponerem tibi tu nō es substantia: hanc
 nō mente ccederes licz esset sequens.
¶ Quarto dato opposito cclusionis seq^r
 possibile fore idde ccedi q nō ccedi si
 qd contradictionē implicat: q 3^a pbat^r
 ponēdo in mente ut prius tibi istam
 omnis homo sedet q in eodē instāti
 pponerem papa sedet: tūc habes du
 bitare: q in eodē instāti ppono papa
 ē homo ccederes: tūc proponerē pa
 pa sedet haberes ccedere tāq sequen
 tem p aduersariū: q in eodē instāti
 dubitas ergo ccedis q nō ccedis. **¶** Et
 si dicat^r q in eodē instāti nō ē possibi
 le formare tot actus intellectu: extra q
 intellect^o format siml^r duas q tres p
 positiones iuxta illud pmo posteriorū
 quorū siml^r ē accipere notitiā q statiz
 inducēs cognouit. q sic uidet^r nō in
 cōuenire intellectu simul formare q
 tuor precipue ubi qtuor i sylo^m eēnt
 de subiecto correlatiuo. **¶** Secūda 3°
 nullū uerum qūcūq; repugnās ē
 negandū: pbat^r: quia tunc oppositū
 talis ueri eēt falsum ccedendū qd est
 extra primā cclusionē. Ex his ergo p3
 ridiculū esse q ars obligatoria ob
 liget nos ad falsum ccedendū q vñ
 negādum. omnis eim dialectica muē
 ta est ut falso dissentiamus uelut nor
 ma et modus sciendi omnium scien
 tiarum secundo metha^o textu et
 commento xy^o et pmo thopicatorū. Et

si contra hanc uiam allegat phis 2° de
alia textu et q^{ro}to cōmēto qui uidetur
nos obligare ad falsum cōcedēdum eo
q^d asserit q^d posito uacuū esse h³ cōcedi
q^d nihil uidet^r. et cōmētator p^{mo} celi
cōmēto xcv^o inq^ut: Possibili posito in eē
nō debet sequi incōueniēs. R^{ur} phis
et cōmētatorē nil aliud uelle nisi ut fal
sum admittam⁹ tanq^u possibile salte³
apud intellectū ex quo nō debet seq^u
incōueniēs. i. impossibile. et h^o p^{ra}nto
quia decet artifices uidere q^d sequit^r
ex possibilitate rei. unde phis loco al
legato non concedit nihil uidet^r: sed
sequelā hanc neciam si uacuū esset
nihil uidet^r: q^{re} ex rōnibus nostris
habitis quas ualidas eē putam⁹ cōclu
siones dicte uident^r oino uere. **N**ō
eīm puto artem obligatoriā eē alteri
us rōnis ubi p^o possibile oēs rōnes
in eodē instanti fierent et p^obatōes si
militer. uel ubi per possibile mētis cō
ceptus patefierent iⁿ instanti obligati et
rōndenti. uerū artem hanc nullo mō
ponimus nisi ad modū expressū cōce
dendo sequelā sed nō oīs falsū: et hoc
uolētes logici nostri exprimere nesci
uerunt: quare errauit Stroodus dicēs:
q^d cōcedēdum est aut uerum nō repu
gnans aut falsum sequēs et cē. Vnde
nunq^u debeo cōcedere q^d nō sum hic:
sed bene cōcedo hoc uerum et neces
sarium si nō sum hic. supra
autē et infra loquor s^um uiam cōm
ne uidear fugere. **E**x limitationib⁹
suppositionū supra habitis seq^u p^{ri}
mo q^d aliqd est scitū esse uerū q^d nō
est intellectū: h³ sit intellectū eē uerū.
Sequit^r 2° q^d scio a esse uerū et nō
repugnans et tamē nō est cōcedēdum

q^urumcūq^u a sit intellectū: patet posito
q^d sciam a esse uerū istorūz mihi du
biorū rex sedet et nullus rex sedet.
neq^u hoc est contra 2^{am} suppositionem
magistris: quoniā magister intelligit
de sensu diuiso q^d p^{ro}pō sit scita eē va
et nō de sensu cōposito. Vnde in casu
a nō scio esse uerū h³ sciaz q^d a sit v^{er}
tutius tamē et breuius diceret^r q^d ma
gister loco de ly scitum eē uerum in
tellexit scitum et tunc nō oport^{et} sup
plere intellectū a ergo in casu nō est
scitum h³ sciam q^d ipsum sit uerum.
Circa dicta ueniūt q^utuor querēda
Primū quōd eē rōndēdum ad p^{ro}pōz du
biā sequētē ex aliquo b^{ri}admissio ubi
nescit^r eē sequēs. Secūdum q^d ad sci
tum eē falsū et intellectū sequēs non
scitū eē sequēs. Tertium q^d dicēdūz
ad scitū repugnās nō scitū eē repug
nans. Quartum q^d rōndēdū ad aliqd
falsū extra t^{em}pus obligatiōis firmiter
creditū. **A**d primū dicat^r cōiter a
logicis q^d omne repugnās ē negādū
et oē sequēs cōcedēdum dummodo sit
intellectū q^urumcūq^u sit dubiū. Ego vō
puto q^d sicut nulla obligatiōe tibi fa
cta dubitas aliquā o^{mn}em h³ forte seq^u
tur ex aliquib⁹ ueris tibi notis ex q^ub⁹
nescis sequi: nec hoc putat^r error in
du^o ita nisi sciamus dubiū tale esse
sequēs ipsum nō ē cōcedēdūz. **U**bi au
tem opponēs ostēderet tale dubiūz se
qu^{er} error esset ipsum dubitare. Et per
hoc pat^{et} solutio ad 2^{am} et 3^{am}. **E**t ultra
puto q^d si aliquid ē scitum a me: et
dubito illud sequi aut repugnare ex
aliquo bene cōcesso nō habeo ad ipsum
rōndere. neq^u inconuenit aliquam eē
p^{ro}positionē ad quam nullo modo est

rōdendū ut infra pātibit. **A**d q̄rtum
rōdet Caetan⁹ q̄ debem⁹ credere ⁊
nō cedere. Hec rōsio ⁊ si uideat⁹ eē
Hesberi in solutiōe p̄mi argumēti in
suo de scire: ac ē magistri in ar⁹ oīra
decimā q̄ntā regulā: mibi tñ uidetur
nō tuta. quoniā oē cedere ē credere
⁊ ecōtra. cedere eīz mēte nihil aliud
uidet⁹ q̄ quidā assensus ⁊ credulitas
ipsa. quoniā sicut falsū extra tēpus ob
ligationis nullo mō ē cōcedendū ita
nec credēdū: cū nō magis primum q̄
z^m error esse uideatur. **E**st ergo di
cēdū q̄ nullū falsū extra tēpus ē cō
cedendū neq; credendū: ⁊ per oīs nul
lo mō ē rōdendū quādo falsum ē cre
ditū. nō eīm bene negaret⁹: quia tūc
credere ē idē ⁊ nō credere ē: cum ne
gare sit dissentire.

PROBATVR ERGO. Dua
bus igit⁹ premissis supponib⁹
ar⁹ ⁊ sic: q̄ si nō det⁹ opp^m oīs eūz
aīre. s. q̄ o^a sit cōcedēda ⁊ aīis cōcedēdū
⁊ oīs nō: ⁊ tunc sequit⁹ q̄ eū de oīte
cōsideret⁹ q̄ ipsū sit negandū dubitan
dum aut distinguendū: sed q̄libet
istorū est falsū ergo ⁊ ce. **Q**d nō sit
negandū ar⁹: quia si sic ergo ē falsum
scitū eē tale nō sequēs aut repugnās
nō p̄mū quia si esset falsū ergo ⁊ aīis
p z^m regulā: tunc sic: aīis est cōden
dum ut falsū ergo sequēs ex aliquo
bene admissio: ⁊ o^a p̄ premissa: tunc s^c
aīis est cōcedendū quia sequens ex ali
quo bene admissio in aliqua obligati
one tibi facta: ergo eadē rōne oīs est
a te cōcedendū: ⁊ o^a: quia ex quocūq;
sequit⁹ aīis alicuius o^a bone: ex eodēz
sequit⁹ oīs eiūs dē. q̄d probō sic: capto
oīam cōcedendā a te cuius aīis sit a o^a

uero b ⁊ positū et a te admissum c et
tunc probō q̄ ex c sequit⁹ b sicut ex
c sequit⁹ a: quia si nō: oīra arguendo
a c ad b nō ualeat oīa: ergo stat eē ita
sicut significat⁹ per c et nō esse ita
sicut significat⁹ p b. Ponat⁹ ergo ita
in esse. s. q̄ c sit uerū et b falsū: tunc ar
guo sic arguendo a c ad a oīa est bo
na et c est uerum per casum ergo a
est uerum. ⁊ o^a per primam regulā.
Et ultra a est v̄m et b falsum ergo o^a
nō est bona ergo impossibil⁹ ergo nō
cōcedenda: q̄d est oppositū p̄me partis
co^a quādo. falsum ebat⁹ opp^m oīs
cum aīte. **H**ec probatio uidet⁹ di
miuta unde admiror logicos omnes
qui eam neglexere. **Q**uatuor tñ
uīs compleri aut suaderi poterit pre
mittendo primo q̄ credere sit cōcede
re et ecōtra q̄d patuit paulo supra.
Secūdo premitto q̄ credere oīam
ut hāc si homo ē animal est requirit
credere q̄ impossibile est hoīem esse
et nullū animal esse: hoc patere uide
tur ex descriptione oīe bone. uel sal
tem uolumus premittere q̄ nō repu
gnat quemcūq; credētem talē oīaz
credere q̄ nō est possibile hoīem esse
⁊ nullū al^l esse: q̄d de se patz. **H**is pre
missis **P**rima uia sit ista: quia si o^a
nō est cōcedendū ⁊ de eo cōsiderat⁹ g^o
negandū distinguendū dubitandū
aut credendū. nō negandū: quia non
ut falsū ut p̄bauit Strod⁹ nec negā
dum tanq̄ repugnās: quoniā tūc pari
ratione aīis esset repugnās: tenet o^a:
quia si oīs alicuius bone oīe repug
nat alicui eidem repugnat aīis ut
per regulam xx^m probabit⁹. nō etiā
tale oīs esset distinguendū: quia tūc

3° eēt distingueda g^o nō ccedēda. Ne
 q^o enā ē dubitādū: q^o cū 3° a te sit
 credēda q^o ccedēda 7 ccessa g^o cre
 dis q^o ipossibile ē hōiem eē 7 nullū al
 eē: ut saltē stat q^o credēdo 3^{am} istam
 credas q^o ipossibile sit hōiez eē 7 nul
 lū al eē: sed credis hōiem esse q^o cre
 dis aīis g^o credis al eē 7 p^o nō est a
 te dubitādū tale dīis. sal^o ē. **S**ecūda
 uia sumit: quia oīs dīa ccedēda ab
 aliquo est scita ab eodem: nihil eīm ē
 ccedēdū nisi scitū aut falsū sequens
 ergo omnis 3° ccedēda ab aliquo est
 scita aut falsa sequens: nō fm quia ex
 3° falsa ē impossibilis g^o nō ccedēda
 7 p^o nō est ccedēda quia scita. **T**ūc
 arguit: sicut aliqua 3° ē scita 7 aīis ē
 ccedendū ergo 7 dīis: 3° quia si nō
 flet oppositū. i. q^o dīis nō sit ccedēdū 7
 aīis sit ccedendū 7 3° scita. **E**t que
 ritur an aīis sit ccedendū: quia scitum
 nō repugnans an quia sequens: si p^o
 ergo dīis etiā est scitū: 3° per xlii^{am}
 regulā 7 xx^{am} 7 per dīis ccedendum
 sicut 7 aīis. si z^o ergo pari ratione 3°
 est ccedendū: 3° quia scis q^o ex quo
 eūq^o sequit^{ur} aīis ex eo sequit^{ur} dīis.
Tertia uia sumit: querēdo qua ra
 tione aīis in 3° ccedenda sit cceden
 dum: 7 quacūq^{ue} data istā dare oport
 rebat dīis ut intueti liquere pōt que
 uia est sumpta ex principiis natura
 libus: quia sicut nō est querēda ratio
 quomō caliditas calefacit aut quomō
 color immediate gignit suam spēm:
 sed est ei p^orium ut ait Albertus z^o
 de aīa in expōne textus eo^o bo^o: ita
 7 p^orium ē intellectui ut eum ccedit
 dīam et aīis oporteat ccedere etiā
 dīis. Si q^o ei^o uellet p^oteruire negan^o

regulā hāc: nō uideo ulam aliquam
 sufficere ad eius p^obationē eo q^o uis
 omnis p^obationis i quacūq^{ue} materia
 sit cōsistit in h^o fundamēto q^o si quis
 assentit aīis 3° ccedēde assentit dīis
 ei^o dē. Vnde p^oteruiredo aliq^{ue} cōcede
 re posset omnes dīas quas facit Stro
 dus in sua p^obatione: nunq^{ue} tamē cce
 deret dīis ipsarum ideo quarta uia
 nō minus est existimāda q^{ue} aliqua ali
 arum trium.

SEXTA REGVLAM **S**u
 perest sexta regula que ē si
 3° ē ccedēda et dīis ē negan
 dū: aīis etiā ab eodē est negandū. Re
 gula h^o nō h^oz p^obari cū ex p^obatione
 quinte clareat ut dicit magister. Si q^o
 tamē aduerset^{ur} in dicēdo aliquā 3^{am}
 ccedendā eē cuius dīis sit negandū 7
 aīis dubitādū: nō uidet^{ur} ita facile h^o
 impugnari ex p^obatione quinte. Ideo
 p^obatur sexta regula: quia sit dīa cōce
 dēda cui^o 3° sit b negandū 7 aīis ei^o
 sit a nō negādū 7 cōrādictoriū dīis
 sit c 7 cōrādictoriū aīis sit d 7 tūc
 patet arguēdo a c ad d dīa est bona
 7 ccedēda ut per xxi^{am} regulā infra
 patebit 7 c ē ccedendū eo q^o b cōrādi
 dictoriū ei^o ē negādū 7 d nō cceden
 dū g^o cōtra qntā regulam. q^o aut d nō
 sit ccedēdū p^o q^o si eēt ccedendū: ei^o
 cōrādictoriū. i. a eēt negādū: cui^o oppo
 situm ponebat aduersarius.

CONTRA ISTAM REGVLAM

Strodus arguit cōtra quintam re
 gulam ponendo q^o omnes p^opositio
 nes intellecte a te et scite esse uere
 aut scite esse false: sic maneant
 per totam horam futuram et cum
 hoc imponitur q^o si aliqua p^opositio

cedit a te preter ista: tu es homo
q̄ ista significet precise hoīem cē asī
num: ita tamē intelligēdo q̄ oēs ppō
nes otinue significēt per totā horam
futurā solum ut prius: nisi aliquā ea
rum cedas: quia cēssa tunc significz
ut prius dictū est: hoīem esse asinū
et h^o quādo cēssa ppō est alia ab ista
tu es homo. ¶ Ex hoc premissis ar^o: tu
scis istam cō^m fore bonā et o^o irrellecta
a te. tu es homo g^o tu es al^o: cuius
aīis ē cedendū et oīs nō ergo cōtra
regulā^o t^o: quia omnis cō^m scita et cē.
ē cedēda. prima ps assumpti pbat^r:
quia aī casum talis cō^m erat scita a te
ergo remanet scita ut in casu diceba
tur. Sed q̄ aīis eius sit cedendū liq̄t
eo q̄ excipit in casu q̄ ipsum nō mu
tet significatū: quia ē scitū a te et cē
dendū sicut prius. Et q̄ oīs nō sit cē
dendū pbat^r: quia si cederet ipsum
significaret precise hoīem cē asinum
et sic cederes ppōnez impossibīlē qd̄
est magnū incōueniēs. ¶ Et p hoc ar^o
p^o inquit Stroodus q̄ ad aliquā ppōez
intellectā nō est rōdendū: p^o quia ad
istam tu es al^o in casu nō ē rōdendus.
¶ HVIC DICTVR. ¶ Rōr nō ad
mittēdo casum: quia ponit cōditionalē
impossibīlē cū oppositū cōtis stet cūz
aīte et oī^o in ite^o et declaratione ca
sus dī nō admittēdo eo q̄ ly nisi i ei^o
expōne claudit cōditionalē impossibīlē.
Vbi aut loco dī ly n^o ponat^r ly q̄cūq̄
rūc admitto casum. et ultra nego istā
cō^m oīs ē cedēdum: et q̄cūq̄ cōce
dam eam significabit hoīem esse asī
num: ergo ppō significās hoīem esse
asinū est cedēda. et rō est: quia nō di
co. q̄ ipsa ē cedēda a me: quia cēssa

a me ul^o quia cedā eam: sed quia est
digna cēdi cū sit uera et inptinens
ut liquet: ipsam tamē nō debo cēdo
re ppter impōem factā alr deberē cō
cedere ppōem sig^r tē hoīem cē asinū.
¶ DVBITATVR CIRCA DICTA
qd̄ sit rōdēdm ad oīs illud. tu es al^o
in casu magistri. ¶ Ad hoc sunt multi
modi dicēdi. Primus ē quorūda^o res
pondentiū cedēdo oīs et negant se
cedere: et hoc ideo negāt: quia ad cō
cedere oīs tale significās precise ho
minē esse asinū. in dicto casu sequit^r
eos male rōdere: et hāc dicūt fore mō
tem magistri cum dicat q̄ non debet
cedi. debet negari qd̄ debet cōcedi
aut qd̄ cedat^r. ¶ Hunc modū nō pu
to esse ad mentē magistri: quonīā nō
apparet quō Stroodus istam cōcedat
immo quia arguēdo i littera dixerat
p ar^o hoc apparere qualr ad aliquā
ppōnem nullo^o est rōdendū: ideo i rō
sione sua nulla apparer rōsio ad illā:
sed bene cedit q̄ sit cedēda: et dicit
q̄ nō debet cēdi: deinde errat: quoni
am negat se cedere qd̄ ē ym nō rō
pugnās ut liquet. ¶ Secūdu mod^o
est aliorū rōdentiū cedēdo oīs: et ul
teri^o cedūt incōueniēs esse ipsū oīs
cedere nō tanq̄ ym sed ut sequens:
et adhuc ut sequēs cōcedūt se male
rōdere. Hec rōsio est satis tolerabilis
sed nō ē ad mētez magistri: ut p dicta
p^o. Vnde Hesberus ex doctrina pmi
pncipalis sui sophismatis uiam hanc
habet tenere ubi i casu Strodi pona
tur q̄ q̄cūq̄ cōcedit^r aliqua ppō a
te preter istam tu es homo q̄ ista au
rentice significet precise hoīem esse
asinū. ¶ Tertius mod^o ē Pauli pgu

ridentis cedito dñs fm mētem magi
 stri neq; incōuenit cedere ppōnem
 significātem precise hoīem esse asi
 num: cum nō sit autenticū tale signi
 ficatum: sed solum p nouam imposi
 tionem. Iste modus iterum nō est ad
 mētem magistri: cum Stroodus dicat
 q nō debeo eam cedere. **S**ecundo
 tradidit sibi: quia prius dixerat esse
 cededūm dñs tale nominaliter nō aut
 picipialiter: ut in aliis dictis suis hoc
 asserit. **Q**uart⁹ modus ē Strodi: p
 cuius notitia premitit pmo q sicut
 hec ppō in scripto hoc est aīal demon
 strato homie pōt imponi ad significā
 dum hūc hoīem adequate esse aīal
 ita ⁊ quelibet altera ppō in uoce uel
 in scripto pōt imponi ad significādū
 indifferenter adequate hoc aut illud
 uerum ul falsum ⁊ solum p illo acci
 pi: qd dico ppter equiuocā ppōnem.
 prima pars pz iuxta omnes logicos:
 cum p ly hoc possit indifferēter qdli
 bet demonstrari: ergo ⁊ lapis poterit
 demonstrari. Ex hoc sequit rō simili
 tudinis ⁊ uentis z⁹ partis: cuz nō ma
 ior rō sit ppōnem unam q alterā mu
 tare significatū. **S**ecūdo premitto q
 quicūq; cedit ppōnem ut hāc homo
 ē aīal: cedit eius significatū. pbatur:
 quia cedere est credere: sed credere
 hanc homo ē aīal est credere adeq̃tū
 significatū eius qd credimus adeq̃te
 significari per dictā ppōnem: ut clare
 liquet apud terminorū pbationes. His
 igit habitis fundamētis rōsio ē Stro
 di dicēdo dñs illud. s. tu es aīal esse cee
 dendum. Secundo rōdere habet aut
 credēdo istam: aut ad ipsam nullomō
 es rōdendū. Prima pars pz: quia tū

est uera ⁊ imptines ergo cededā. Se
 cundū puto ē uerum nō p prima e⁹
 parte loquēdo ad mētem eius sed p
 z⁹: quoniā si quid credit cedit ⁊ ecō
 tra: ut ex dictis supra claruit: quare nō
 rōderet credēdo sicut nec cededendo.
Relinquit ergo fm ipsum q ad ipsā
 nō habet rōdere: quia si haberet res
 pondere: precipue rōderet cededos: sed
 hoc nō: quia tūc cederet significatū
 eius per z⁹m premissū: sed nullū habe
 ret tūc nisi hoīem esse asinum: ergo
 cederet hoīem esse asinum: qd ē ab
 surdū tam in rēpore q extra tempus
 obligatōis: hec omnia ex pmissis duo
 bus liquēt. Et ppter hoc errauerunt
 priores responsores putātes loqui ad
 mentem Strodi: unde querať ab eis
 quid sit rōdendū ad hanc hoc ē celū
 per ly hoc celo demonstrato posiro i ca
 su q quādocūq; cedas eam mente
 uel ore illa significet adequate h⁹ al
 esse celum: ubi pz q ad eam nullo mō
 habes rōdere: ergo nec ad illaz tu es
 aīal: maxime quia Stroodus oēs impo
 sitionē nouam ad significādum uult
 esse autenticā seu ualidā: ac si a pmiss
 impositorib⁹ habita esset. **H**esberus
 aut non sic opinat: sed bene q autē
 ricum sit apud quelibet indifferēter
 hoc aut illud ens demonstrari p pmo
 men demonstratiuū: ⁊ ita autēricū
 esse sic accipi significatū unū ppōis
 equoqe q nō aliud. parēt ista: quoniaz
 illud est autenticū apud Hesberū qd
 apud cōiter disputantes accipi solet.
Ista rōsio licz sit uera q̃tum ad z⁹m di
 ctum: errat tamē in pmo: quoniā ipsa
 nō est cededā: alioquin nō incōueni
 ret eam cedit: sed quādocūq; cederet

significabit hominem esse asinum ergo de
beret cedere hominem esse asinum. 3. ultima
3^a: quia cedere propositum est cedere eius
significatum: ut promissio 2° patuit. **S**ecun-
do errat: quia uidetur implicare contradic-
tionem in dicendo quod omnis illud sit cederendum
et quod non debeat cedi: ut contra Paulum pro-
batum. **D**ico igitur aliter: quod sicut non
habeo respondere ad istam hoc est celum in casu
paulo superiori: 3. sit vera et inptinens ita
ad hanc tu es alius non est respondendum: precipue
cum impositio facta ad significandum per
eam adequatam hominem esse asinum sit uali-
da et autentica secundum Strodam. Neque incon-
uenit quod aliquid uerum et inptinens non sit
cedendum: 1. obest: quia nisi uerum et inpti-
nens sit tale pro tempore per quo ceditur:
ipsum non est cederendum ut uerum et im-
ptinens. Cum ergo in casu illa tu es alius
non remaneat uera et inptinens quod cede-
ditur sed impossibilis: ideo ipsa non est cede-
denda. **E**x his sequitur primo non omne verum
et inptinens esse cederendum: nisi limitetur
quod sit scitum et scitum est inptinens: et quod re-
maneat tale cum ceditur. **S**equitur 2°
non omne sequens scitum est sequens esse
cedendum: hoc ex dictis facile deducitur.
Et si Strodam in 2° suppone supra dixit
oppositum illud debet intelligi ita quod omne
sequens quod quando cederetur remaneret se-
quens est cederendum. **S**equitur 3° regu-
lam quintam non esse absolute ueram: nisi
limitetur et intelligatur de eius omni quod
remaneret debite sequens quando cederetur
quod non est sic de illa: tu es alius: et per hoc
non inconuenit quod 3^a illa sit cederenda a
me et alius cederendum et omnis non. **Q**uar-
to sequitur quadrupliciter contingere ad
aliquam propositionem non esse aliquo modo
respondendum: primo ubi non esset intellecta.

2° ubi dubitaremus distinctam eam
esse repugnantem: aut sequentem ex a-
liquo bene cesso in tempore obligatio-
nis quantumcumque ipsa esset scita uel scita
esse falsa et intellecta. 3° ubi propositum esset
falsa firmiter credita extra tempus ob-
ligationis. quarto ut esset propositum in casu
magistri. **M**ulta argumenta contra
has regulas precipue contra quintam fieri
solent: ubi in respondendo alii multas limi-
tationes adducunt. Ego autem puto
eas non oportere ut supra diximus in 1^a
regula. neque puto quod aliqua 3^a sit cede-
denda a rustico ubi ipse credat falsum
sequi ex uero. cuius contrarium quidam
asserunt: ex correlatis tamen ut ex 3° per
limitatio qua regula indiget. Illud au-
tem quod contra regulam obici solet in
materia insolubili non indiget limita-
tione regule. quoniam Strodam non ad-
mitteret casum cum ponitur quod utro-
bius demonstratur omnis per ly hoc in ista
3^a. hoc non est cederendum ergo hoc non
est cederendum. uult eis quod pars non possit
supponere pro toto cuius est pars.

SEPTIMA REGULA pro-
bat. **R**egula septima est hec:
si omnia sunt bona et antis eius est
possibile omnis eiusdem est possibile. primo
probat regulam. 2° due conclusiones ad-
ducuntur. Regula igitur probatur sic: quia
si non esset oppositum omnis cum ante. 1.
quod omnia sunt bona et antis eius sit possibile
et omnis non: tunc ex hoc sequitur quod
antis sit possibile et omnis impossibile: et per
omnis quod potest esse ita sicut adequate si-
gnificatur per antis: non esse ita sicut
adequate significatur per omnis eiusdem
ergo 3^a non est bona: quod est oppositum
prime partis regule. sed assumptum

adductum. si quod sequatur autem esse possi-
bile et contrarium esse impossibile. probatur: quia
si contrarium est bona ergo habet contrarium: ergo cum
tale contrarium non sit possibile sequitur quod est im-
possibile. omnis enim propositio aut est possi-
bilis vel impossibilis: et autem est possibile
ergo assumptum verum.

OCTAVA REGULA. Oc-
tauo loco ponitur hec regu-
la: si contrarium est bona et contrarium eius est
impossibile autem eiusdem est impossibile
non expedit probare hanc regulam: cum
ex septime probatione innotescat.

NOTANDUM. Duas conclusiones
in me adducit magister quas aduer-
tere debet: cum vere sint et false videan-
tur. Prima est hec: non omne possibile po-
test esse verum sic precise significatio: pro-
pter de istis. scilicet nulla propositio est vera: nulla propositio
est utilis: nulla propositio est negativa. et non
solum dicte negative sed etiam affirmati-
ue istae: omnis propositio est falsa: omnis pro-
positio est negativa.

VNDE STAT ALIQUAM. Se-
cunda conclusio: aliqua est propositio contingens
ad utrumlibet et impossibile est illam esse
falsam. Vocatur autem contingens ad
utrumlibet quando sicut per ipsam signi-
ficatur possibile est esse et possibile est non
esse indifferenter ita quod ad utrumlibet con-
tradictorium est possibilitas: patet de istis
aliqua propositio est falsa aliqua propositio est.

SEQVITVR ENIM. Quod impossibile
sit aliquam illarum expressarum in
prima conclusione esse veram ostendit Sro-
dus et primo de ista nulla propositio est: quia ipsam
essa veram implicat formaliter contradic-
tionem. sequitur enim ipsa est vera ergo
aliqua propositio est vera ergo aliqua propositio
est. et ex alia parte ipsa est vera significans

adequate quod nulla propositio est ergo nulla propositio
et sic ex hoc quod ipsa est vera: sequitur quod a-
liqua propositio est et nulla propositio est. et sic fa-
cile est alias deducere. Quod autem quelibet
illarum sit possibilis relinquit Sro-
dus malitiam: quoniam possibile est sic esse
sicut per eas adequate significatur.
Consiliter dicitur de ista solus sor. de-
monstrat et hoc est celum demonstrato
celo est enim contra possibile: ipsam
tamen esse veram sic adequate signifi-
cando est impossibile.

SIMILITER. Declaratur etiam impos-
sibile esse propositum hanc esse falsam aliquam
propositio est falsa sic adequate significatur
ut in 2a conclusione dicebatur: quia ad ipsam
esse falsam sequitur contradictio: sequitur
enim hec est falsa ergo aliqua propositio est fal-
sa: et contra: quia ex opposito contrarium sequitur
oppositum autem. et ex alia parte sequitur
ista est falsa significans precise quod aliqua
propositio est falsa ergo nulla propositio est falsa:
quare ex ea sequitur contradictio. scilicet aliqua
propositio est falsa et nulla propositio est falsa.

VNDE PATET. Ex dictis conclusi-
onibus inferitur hoc correlativum: quod alicuius
contrarii bone autem potest esse verum sine
contrario sic precise significatibus: propter de
ista contra omnis propositio est affirmativa ergo
nulla est negativa: cum enim autem et contrarium
sint diuerse propositiones: contrarium potest corrumpi
ante non corruptio: ideo autem potest esse verum
et contrarium non. unde istius contrarii bone tu es
homo ergo tu es alius autem potest esse verum sine
contrario ubi corrumpetur contrarium ista. scilicet tu es
alius et remaneret ista tu es homo que sit a-
tunc arguitur sic potest esse verum sine contrario
te et a est vel potest esse autem ergo autem potest esse
verum sine contrario. unde est quod soliti sumus
occedere quod omne inferius potest esse absque

suo superiori. et similiter pater potest esse absque filio. neque correlariū dictū est contra descriptionē dñe bone aut contra primā regulā: quia licet ita sit ut asserit correlariū: nō tamē ē possibile de sensu proposito qd añs sit uerū sine dñe sicut nec ē possibile qd pater sit absque filio. nec ē possibile inferius esse absque suo superiori. ¶ Et si dicitur inquit Strodus ponat ita esse qd añs sit uerū. s. qd omnis ppō sit affirmatiua: tūc rōdetur cōcedēdo tanq̄ falsū sequēs dñam illā nō ualere: hanc. s. omnis ppō ē affirmatiua ergo nulla ē negatiua: qā exposito sequitur qd illud añs nō sit: quia nō erit dñā: sic nō ualet dicta dñā: non tamē cōceditur qd sit mala. et licet non sit possibile añs esse uerū sine dñe in dñā bona: nō tamē sequitur nō ē possibile qd añs a dñe sit uerū sine dñe ergo a dñā est bona. p̄ ubia sit ista dñā nulla ppō est ergo aliqua ppō est: loquēdo de añte et dñe a dñā ut sunt ppōnes et nō significata ipsarū.

NONA REGULA. ¶ Alia regula ē: si aliqua dñā ē bonā et añs est necessariū dñs eiusdem ē necessariū. que sic probatur: si est oppositū dñis cum añte. s. qd dñā sit bona añs sit necessariū et dñs non. et arguitur sic: dñs nō est necessariū et ipsum ē ppō ergo ē impossibile ut dñs gens: et per dñs possibile ē non esse si cut p̄ ipsū adeq̄te significat: ponatur igit̄ in esse. et cum añs sit necius gō ita est sicut significat per añs et nō ē ita sicut adeq̄te significat p̄ dñs gō dñā nō ē bonā: qd ē oppō p̄me partis regule.

DECIMA REGULA. ¶ Regula decima ē hec: si aliq̄ dñā

est bona et dñs est dñgēs añs eiusdem est dñgēs ut impossibile: patet hec regula ex p̄batione none. si enim dñs est dñgēs añs nō est necessariū: sed añs est ergo est dñgēs ut impossibile: et dñā: quia omnis ppō aut est necessaria dñgēs aut impossibilis. ¶ Contra p̄dicta arguitur: et primo contra septimam regulā sic: ista dñā ē bona. s. quicqd uidet ē homo ergo quicqd uidet potest esse homo: cuius añs ē possibile et dñs iposibile ergo contra regulā. et dñā: cuius p̄ma parte assumpti: quia arguitur ab eē ad posse. possibilitas añs p̄. sed qd dñs sit impossibile p̄batur: qā eius contradictorium ē necessariū. aliquid qd uidet nō potest esse homo ut equus: qd intelligitur p̄. Item istius dñe bone impossibile ē ergo impossibile ē añs ē possibile: qā possibile ē aliqua ppōnem impossibile eē et dñs impossibile: eo qd eius primum significatū ē impossibile: cū significet p̄marie impossibile esse: s. impossibile eē nō est possibile ergo. Secundo arguitur contra primā conclusionē habitam in littera: quoniam ea data sequitur qd aliqua uis est uera cuius nulla singularis potest esse uera: dñs uidetur falsū ergo et cetera. et dñā imp̄bat de ista uis nihil demonstrat que est uera ubi ut demonstraretur nulla aut eius singularis potest esse uera sic adequate significādo ut hoc non demonstratur et similes. ¶ Tertio arguitur qd nō omne inferius potest esse absque suo superiori: quoniam corpus nō potest esse absque substantia. ¶ Quarto contra nonā regulam arguitur sic: istius bone dñe cōtinuus ē ergo dñgēs ē: añs ē necium quia necesse ē aliquid dñgēs esse et dñā

adingēs cū ei^o p^rmarū significatū sit
 oringēs significat eis p^rmarie oringēs
 eē: sed oringēs eē est oringens sicut ho
 minē esse est hō: yū merba^r textu 7
 omēto xx^o. **A**d primū nego assūp
 tū: nec ualet cōia ab eē ad posse de sen
 su diuiso: sed bñ ualet ab eē ad posse
 de sensu oposito. unde 3ª facta i argu
 mento nō ualetar^r eis ibi ab iferiori
 ad suū superi^o distributue: cū ly ui
 det in aīte stet p uidēte in actu 7 in
 oīte p eo qd est u^o pōt eē uidens. Et
 ultra dicit q possibile ipossibile neces
 sariū u^o oringens q^oq sumit^r p pō
 nib^o q^oq p significatis 7 tūc dico q
 sicut aīis illud ē possibile ita 7 oīs: q
 dico q ipossibile eē ut pōdem ipossibi
 lem eē est possibile: 7 p significato su
 mendo ipossibile nō sit possibile ipossi
 bile eē: 7 ita sumēdo ly ipossibile i aī
 cedēte p sig^oto dicim^o aīis ē ipossibi
 le: 7 sumēdo p pōbe sit possibile. **A**d
 2^m rōdet Caetan^o ccedēdo illud nec
 ē incōueniēs. cōia ista pōt esse vā. Pe
 trus nō demōstrat^r que est singularis
 illi^o uīs ergo 7 ec. Vnde puto q h^o nul
 la talis singularis possit eē vā. f. h^o de
 monstrat^r 7 hoc nō demonstrat^r: nō
 alia pōt eē vā ut hec sor. nō demōstra
 tur. assignat^r eis singularis uīs cū p
 subiecto singularis accipit^r suppo^m
 subiecti uīs. unde supposita subiecti
 istū^o uniuersalis nullū ens demōstra
 tur sunt multa ut petr^o Ioannes pau
 lus a ens b ens 7 alia p^ricularia entia
 actu existētia u^o demōstrabilia. ccedo
 tū i materia q alique due pōbes ouer
 tunt^r quarū una pōt esse vā et scita
 et alia nō ipsis sic precise significatib^o
 ut p^r de istis sor. nō demonstrat^r et h^o

nō demonstrat^r demonstrato sor. p^a
 pōt eē vā et scita: 2^a nō ut ex dictis su
 pra liquet. **A**d tertū pono qtuor
 pōnes. Prima ē a grāmaticū iferius
 pōt eē absq sciēte suo superiori: pba
 tur hoc pōt eē absq sciēte suo supio
 ri demonstrato sor. q possit eē grāma
 ticus et hoc ē u^o pōt eē a grāmaticū
 inferi^o: ergo pōp vā. omnia patēt.
Secūda pōp: absq rosa pōt eē a rosa
 p^ricularis: pbat^r: quia nūc qñ nō ē ro
 sa pōt eē a rosa ergo pōp uera. **T**er
 tia pōp: aīchris^o pōt eē hō qui nō est
 homo: pbat^r: qā pōt eē ipsem et ipse
 nō ē homo ergo itentum. **Q**uarta
 pōp: omne iferi^o pōt eē absq suo su
 periori tenēdo opinionē terministarū
 de quorū numero fuit strodus uolen
 tiū u^olā eē tātū terminos et iferiorita
 tē et supioritatē esse passides termio
 rū tātū: tūc pbat^r pōp sic: hoc pōt esse
 absq suo superiori demonstrato quocū
 q termio inferior: et hoc est uel pōt
 esse iferi^o ergo iferi^o pōt eē absq suo
 superiori. et ita in singulis inducem^o
 u^olter: quia nihil est u^o pōt eē termin^o
 iferior qñ illud possit eē absq suo su
 periori. **A**d ar^m ergo diceret Strodus
 q licet corp^o non pōt esse absq sub
 stantia: tū omne iferius pōt eē absq
 suo superiori. corpus eim nō est infe
 rius ad substantiā: sed bene ly corpus
 ad ly substantiā. loqm^rur autē de ter
 minis in uoce aut i scripto: quoniā in
 mente pōp nō haberet ueritate: eo q
 iste cceptus homis in mente nō pōt
 eē absq cceptu aīalis: tenendo q mā
 gis uniuersalia prioritate origis pri^o
 innotescāt: 7 nō nulli orrariū asserāt.
Ad quartū dico aīis ē necium et

dñs similiter: et ultra dico qđ ętingens
 eē nō est ętingens tenendo ly ętingens
 2° loco ut est termin^o modal^r faciens
 sensum ępositū: immo ętingens eē est
 neciū tenendo ly neciū modalī
 ter. Et ad phūm dico qđ ętingens eē est
 ętingens tenendo ly ętingens 2° lo
 nomialiter: ę ē sensus qđ esse ętingen
 tis ē ipsum ens ętingens. sic eē homis
 ē ipse homo. ę ad hūc sensum ista cō
 ętingens eē est ętingens nō est pbāda
 officia biliter sed resolu biliter ul^r hoc ē
 ętingens ę hoc est ętingēs esse ei go.
¶ Quatuor hic ueniunt dubia: Pri^m
 an si uniuersal^r ē uecessaria ętingēs
 ul^r altero modo singulares eius sint
 uecessarie ul^r ętingētes silit^r. **¶** Ad
 hoc dubiū pono quatuor ęclusiones
¶ Prima: aliqua uis ē uecessaria cuius
 quelibet singularis ē ętingens: p3 de
 ista uis ois homo est al^r ę suis singula
 ribus ut sor. est al^r plato est al^r: pat3 ē
 de ista ois homo ē corp^o. **¶** Secūda ę^o
 aliqua uis ē ętingens cui^o quelib3 sin
 gularis ē uecessaria: p3 de uis hac bne
 celū ul^r ańchrisť mouet tenendo qđ
 subiectū sit totū disiunctū: ipsa ei3 est
 ętingens cū sit uera. ę aliqđ erit falsa
 ut ppō eē ańchrisť. cui libet tñ suppo
 sito subiecti correspondet singularis
 uecessaria ut hoc celū ul^r ańchrisť
 mouet demonstrato celo lune: ę hoc
 celū ul^r ańchrisť mouet demonstra
 to celo mercurii: ę sic de qualibet alre
 ra singulari ascendēdo usq3 ad celū
 ultimū. **¶** Tertia ęclusio: stat aliqua3
 ulem esse possibilē cuius quelibet sin
 gularis est impossibil^r: pat3 de ista oē
 nial uisum a me est leonubi ei3 exaia
 libus uideam tātū canem et equum

p3 ulem istā esse possibilē ę quālibet
 singularē esse impossibilē. **¶** Quarta ę^o
 aliqua uis est impossibilis cui^o quelib3
 singularis ē possibilis: p3 de ista omne
 instās est corruptū ipsa eim ē impossibi
 lis: quia ex ipsa sequit^r impossibile. s.
 nullū tēpus est: sue tñ singulares sūt
 possibiles ut hoc instās est corruptū
 ę hoc instās ē corruptū quocūq3 in
 stanti demonstrato: cū quelibet talis
 sit uera ul^r erit uera. Ex his p3 parte3
 negatiuā dubii fore ueraz. **¶** Sed cō
 tra omnes ęclusiones simul arguo: qa
 eis datis sequit^r idem predicatū ueri
 ficari de omnibus suppositis subiecti
 uecessario ę ętingenter possibilt^r et im
 possibiliter: qđ contradictionē implicat.
 Et qđ sequat^r illud arguit^r: quoniam
 predicatū hoc in ista ois homo est al^r
 uerificatur necio de subiecto ułter
 sumpto ad supposita cū talis uis sit
 uecessaria: ę predicatum de quolibet
 subiecto singulari uerificat^r ętingē
 ter ergo itentū3 ę^o: quia omnia sub
 iecta singulariū sunt supposita sub
 iecti uis. **¶** Secundo arguit^r speciali
 ter cōtra 2^{am} ę quartā: quoniam eis datis
 sequit^r qđ ex necio sequit^r ętingens:
 et ex possibili impossibile. ę cōtra pba
 tur quoniam arguēdo ab omnib3 sin
 gularib3 datis uecessariis ad suā uis3
 ętingentē: ē bona sm phūm p^o poste
 riorū ę p^o priorū. silit^r arguēdo ab
 oibus singularib3 datis possibilib3 ad
 ulem suā datā impossibilē: ē bo^a g^o
 ę ce. **¶** Rñdet^r ad primū negādo ali
 qđ illorū sequi: nec sequit^r uis ē ue
 cessaria g^o predicatū suū uerificatur
 necio d subiecto sic ułter sumpto cū
 ańs sit uerū ę cōtra silit^r pōi ei3 eē qđ illa

uis nō sit et pōt ēē qd pōtēatū
 illud nō vificat de subiecto cōcedo tū
 qd necio de quolibet hoīe vificat al
 ē sens^{us} qd necio ita ē qd oīs hō ē al: de
 quolibet tū hoīe cōtingēt vificat al:
 qd qlibz hō cōtingēt ē al: nō ualet ista
 cōtingēt de isto hoīe vificat al: et
 cōtingēt de isto hoīe vificat al: et
 sic de singulis g^o cōtingēt de q^o
 libet hoīe vificat al: nec ar^g ab oībus
 singularib^{us} ad suā ulem: cū oīs nō sit
 uis s^{ed} modal^{is} de sensu pōsposito. **In 3^a**
 aut^{em} cō^{tra} nō vificat possibiliter: s^{ed} possi
 bile sit ipsuz vificari de quolibet sup
 posito subiecti. facio eīz differētiā iter
 ly possibile et possibiliter. **Ad 2^m** iterū
 negat^{ur} cō^{tra} nō uoluit phūs ualere ar^g
 ab oīb^{us} singularib^{us} ad suā ulem nisi
 cū debito medio assumēdo. s^{ed} ante et
 hec sūt oīa talia supposita vbi gratia:
 ubi sor. et berta eēnt oēs hoīes mūdi et
 uterq^{ue} curreret: tūc cō^{tra} ista nō ualeret
 sor. currit et berta currit g^o oīs hō cur
 rit: s^{ed} iⁿ assumpto sint accepte oēs singu
 lares uis dicere. nā ubi iⁿ casu pōre po
 nat^{ur} qd cicero oriat^{ur} hic ad annū ma
 mentib^{us} sor. et berta currētib^{us} iⁿ fine
 anni et cicero nō currēt aīs tūc erit
 uerū et cō^{tra} falsū. oportz g^o sic arguere
 sor. currit et berta currit et isti sunt
 oēs hoīes g^o oīs hō currit: et tūc illa ē
 f^{alsa}. s^{ed} h^{ic} sūt oēs hoīes: qd p^{er} ly hec debēt
 demonstrari precise pōres qd demonstra
 bant^{ur}. s^{ed} sor. et berta cicrone g^o manē
 te ipsa nō ē uera: et sic ar^g ualere ar^g
 absq^{ue} tali mē^{to}: qd nō pōt ēē qd oēs sin
 gulares sint v^{er}e et earū uis f^{alsa} g^o cō^{tra}
 ualet ab oīb^{us} singularib^{us} ad suā ulem:
 t^{er} cō^{tra} a sūb. seq^{ue} eīz nō pōt a cē ueruz
 a b^{us} qd b cē v^{er}m g^o ab a ad b ualet cō^{tra}

Dicit^{ur} ne^{que} utrūq^{ue} cō^{tra} iⁿ aliq^{uo} eīz oīa
 mala nō ē possibile ut a pōt sit uera
 absq^{ue} b ut supra patuit. oportz eīz sic
 arguere nō ē possibile a cē v^{er}m sū b cē
 v^{er}m g^o arguendo ab a esse uerum ad b
 cē v^{er}m ualet ar^g. patēt ista de ista oīa
 nulla pōt ēē g^o aliq^{uo} pōt ē cui^{us} aīs sit
 a et oīs b ita et cō^{tra} iter in pōsposito u^{er}m
 seq^{ue} tū ē possibile ut oēs sin^{te} alicui^{us}
 uis sint v^{er}e et ipsarū uis nō sit v^{er}m g^o
 ar^g ab h^{ic}. s^{ed} oēs sin^{te} alicui^{us} uis sint
 v^{er}e ad hoc. ipsarū uis ē v^{er}m ualet ar^g
 qd cōcedo. **Ex dictis p^{er} solutio formali**
 ter ad ar^g: quoniā oportz ultra oēs il
 las sin^{te} necias in ante assumere h^{ic}
 mediū et ista sūt oīa q^{ue} sūt celū uel aī
 christ^{us}: et tūc tale aīs erit cōtingens me
 rito illi^{us} mediū: quoniā p^{ro} cō aī christi
 sū illa demonstrata pri^{us} accepta. s^{ed} oēs
 celū nō erit ita q^{ue} sūt oīa que sūt celū
 uel aī christi. **Cōsili^{ter}** nō seq^{ue} hoc
 instās ē corruptū et hoc instās ē cor
 ruptū ergo omne instās ē corruptū
 sed oportz addere in ante et hec sunt
 oīa istātia: et tūc aīs illud ē ipossibile
 merito incōpossibilitatis p^{ri}uū. **Secū**
 dum dubiū: utrū si cō^{tra} sit bona et ei^{us}
 aīs pōt ēē v^{er}m oīs ei^{us} dē pōt esse v^{er}m
 intelligēdo p^{er} aīs et oīs significata ip
 sorū. R^{es} q^{ue} sic premittēdo qd u^{er}iter
 seq^{ue} hoc pōt esse uerum ergo pōt
 esse qd hoc sit uerum quocūq^{ue} demō
 strato et econtra seruatis tamen cōdi
 tionibus seruādis: patz per regulā ha
 bitā in p^{ri}mo modo de sensu cōposito
 et diuisorū: tūc sic si dubiū nō ē uerū
 det^{ur} opp^{os}. s^{ed} qd aliq^{uo} oīa ē hō^{ic} cui^{us} aīs
 pōt ēē uerū et oīs nō. et sit a talis oīa
 cui^{us} aīs qd pōt ēē v^{er}m sit b et oīs qd
 nō pōt esse uerū sit c et ar^g sic hoc aīs

demonstrato b pōt eē uerum g° pōt
 esse q hoc aūs sit uerū: et ultra pōt eē
 q hoc aūs sit uerū et dñā ē bona ergo
 pōt eē q hoc dñs sit uerū demonstrato
 c. ex quo sequit' postea q hoc dñs de
 monstrato c pōt eē uerum p. premis
 sum qd est oppositū cessat. **U**bi autē
 loquamur de aūre ut est ppō: tūc pre
 missum nō tenet ultra: qd nō sequitur
 aūs pōt eē uerum sic significādo: g°
 pōt esse q aūs sit uerum sic significā
 do: ut p3 de aūre istius dñe oīs ppō est
 affirmatiua g° nulla ē negatiua. si eīz
 pōt esse q aūs ut est ppō sit uerum s°
 significādo. ponat' in eē et ar': hoc aūs
 est uerū ergo dñs ē sed dñs nō ē nisi
 ista negatiua aut sibi sibi: nulla ppō ē
 negatiua ergo aliqua negatiua ē ergo
 nō ē uerum q omnis ppō sit affirma
 tiua: sed aūs significat adeqte q dñs
 ppō est affirmatiua ergo nō ē ita sicut
 p aūs adeqte significat' ergo nō vñ.
Sed oīra arguit' pbando nō eē uerū
 de sensu diuiso sicut de opposito: quo
 nam a' sequeret' q aliqd fuit cui
 esse nō dependet a futuro: et idēz pōt
 nō fuisse. qd est oīra sciam agatomis
 pñ quam approbat pñs vi° ethicorū
 dicēs q hoc solo posse priuat' deus in
 genita facere que utiqz facta sunt. sed
 probat' illud sequi: facio eīz istā dñam
 quicunqz fuit ista ppō signa erūt i sole
 luna et stellis ipsa fuit falsa g° christ°
 nūq dicit eam. dñā ē optimā: a' possz
 esse q aliqd fuit q christus dicit flm:
 tunc sic aūs talis dñe pōt esse uerum
 cum sit futurū dñgēs hoc. s. signa eō
 in sole luna stellis ergo et dñs pōt eē
 uerum. et sic pōt eē uerum q christ°
 nunq dicit illam: et tū dixit ut i euan

gello p3. Rñr negādo illud sequi et ad
 probationē nego dñam: et cedo q po
 test eē q aliqd fuit ita q christ° dicit
 falsū: unde christ° potuit dicere hanc
 disiunctiuā mūdus destruet' aut nō
 destruet': ubi una ps ē falsa: nego tñ
 q possit eē q aliqd fuit ita q christ°
 dicit falsū assentiēdo ei a' fuisse et
 ror in eoz dato q assenserit: pōt tñ eē
 q nō assenserit. sicut eim cedo: q
 deus ab eterno preuidit a' christū cō
 tingēter eē futurū: et pōt esse q nō pre
 uiderit: nec hoc inconuenit cū preui
 dentia dei preuidēdo a' christū eē uē
 turū respiciat futurū et dñotie a fu
 turo depēdeat: ita christ° bñdict' po
 tuisset dicere a' christ' dñm erit assen
 tiēdo ei: et tūc posset eē q fuerit ita q
 christ° dicit falsū et nō assenserit tali
 ppōni: eo q aduētus a' christi pōt ipe
 diris: platio illi° ppōis facta a christo
 nō pōt impediri qn fuerit cū ipsa tunc
 fuerit quidā mor' uel sonus et nō am
 plius depēdeat a futuro: hec tñ mate
 ria in alto mari fluctuat apud Hesbe
 rū quē preceteris suo vi° sophismate
 ueritatē attigisse arbitror. **T**ertium
 dubiū utrū illud qd est dñgēs ne cio
 sit dñgēs inte° p dñm significatus
 pplexū. significatū aut dñm uoco qd
 pōt aut potuit idifferēter eē et nō esse.
Rñr pmittēdo quatuor ppōes: p° ē si pos
 sibile ē sor. currere necesse ē q sit pos
 sibile sor. currere: loquor aut de possi
 bili ut opponit' contradicōne nō possi
 bili seu impossibili p se. dñr eīz impossibile
 p se qd n° potuit eē n° pōt esse ita q
 possibile dñr p op° qd pōt aut qd potu
 it eē: ut pbat' ppō: qd dñr op° dñm
 cū aūre. s. q possibile ē sor. currere et nō

necie ē q̄ sit possibile sor. currere g^o
 possibile ē nō ēē possibile sor. currere
 g^o impossibile ē q̄ sor. currat: 3ª ultia 3^a:
 q̄a nullū sig^u tū dplexū possibile ē esse
 impossibile nisi ipsū sig^u tū sit impossibile
 aliqñ neciuz aut possibile ipsū possi
 bile eēt ut eēt impossibile que absurda
 sūt. ¶ **Z^a** ppō si possibile ē sor. nō cur
 rere: necie ē q̄ sit possibile sor. nō cur
 rere: ppō ista pōt deduci sicut p̄ma.
 ¶ **Tertia** ppō si necie ē sor. currere ne
 cesse ē q̄ sit necie sor. currere. pbat^r:
 q̄a aliter seq̄ret^r q̄ possibile eēt q̄ nō
 sit necie sor. currere: g^o possibile eēt
 q̄ eēt 3^atingēs ul^l impossibile sor. currere
 7 quocūq̄ dato seq̄it^r q̄ sit possibile
 sor. nō currere g^o nō necie ē sor. cur
 rere. ¶ **Quarta** ppō nō oē qd̄ pōt esse
 necie ē q̄ possit esse. pbat^r: aūchris^t
 pōt eē 7 tñ nī necie ē q̄ possit eē: cū ali
 qñ hec ē f^la aūchris^t pōt esse ut post
 mortē ei⁹. ¶ **His** actis sit p^a 3°: p^a a^a
 dubii ē vāp³: quoniā cū rōe 3^atingētis
 se h³ 3^auertibiler hoc totū. s. possibile
 eē tale 7 possibile nō ēē tale. unde rō
 h³ n^o. s. q̄ 3^atingēs sit sor. currere 3^asistit
 in h^o q̄ possibile ē sor. currere 7 possi
 bile ē nō sor. currere. si possibile ē ali
 qd̄ eē tale ul^l nō ēē tale necie ē q̄ pos
 sibile sit eē tale. ul^l necie ē q̄ possibile
 sit illud nō ēē tale: ut p^a p̄mas duas p
 pōnes declarātū ē: g^o 3° vā ita scil³ q̄
 si 3^atingēs ē aūchris^t fore: necie ē q̄
 sit 3^atingēs aūchris^t fore. ¶ **Z^a** 3° nō
 necio aūchris^t erit 3^atin⁹: 3° 3^atin⁹ erit.
 z^a p^a p³: 7 p^a pbat^r: q̄a poterit esse q̄
 aūchris^t nō eueniet: g^o poterit eē q̄
 nō eueniet 3^atin⁹ g^o: nō necio aūchris^t
 erit 3^atin⁹ nec necio eueniet 3^atin⁹. 3^atra
 dicta ar⁹ eo q̄ z^a 3° uidet^r repugnare

p^a. Rōr nullā eē repugnantia eo q̄
 differētia ē nō pua iter has duas dic
 tiones 3^atin⁹ 7 3^atin⁹. sicut et iter ly ne
 cesse 7 ly necio: 3^atingēs ei⁹ ē adā eē: lic³
 nī 3^atin⁹. sit: 7 necio h^o aīa erit demon⁹
 aīa tua lic³ nō necie sit eā fore alr im
 possibile eēt eā nō fore. h^o ei⁹ ppō 3^atin⁹
 aūchris^t erit p^a ponit q̄ hec 3^atingēs
 ē aūchris^t fore: ponit p^a q̄ aūchris^t
 erit: qd̄ nō ponit z^a. Ex quo seq̄it^r q̄
 si z^a ē necessaria nō oport³ p̄mā esse
 neciaz: cū aūchris^t fore nō sit neciuz.
 ¶ **Sed** 3^atra ar⁹ q̄ z^a ponit aūchris^t eē
 uenturū sicut et prima: quia seq̄it^r
 3^atin⁹ ē aūchris^t fore g^o 3^atin⁹ quadā
 aūchris^t ē g^o est. 3° 3^a prima: quoniā
 a simili seq̄it^r possibile ē te eē ergo
 possibilitate quadā 7 p^a tu es: quonī
 am ex opposito seq̄t^r opp^m. seq̄t^r ei⁹ nī
 possibilitate qdā tu es g^o impossibilitate
 7 p^a 3^a impossib. le ē te eē. ¶ **Z^a** ad idem
 p^a ly 3^atingēs in z^a ppōne determinat^r
 aūchris^t fore aliquo mō 7 nō nisi cō
 3^atingēti g^o 3^atin⁹ erit. p³ 3°: 7 assumptū
 pbo: q̄a ly 3^atingēs ē terminus modalis
 modif. cās dictū ppōnis. ¶ **Ad** primū
 dicit^r ne^o 3^atin⁹: nec oport³ qd̄ si pos
 sibile ē te eē q̄ possibilitate qdā 7 p^a
 sis. n^o seq̄t^r nō p^a es g^o impossibile ē te
 eē. ¶ **Ad** cōfirmationē dico q̄ ly 3^atin⁹
 modificet nō tñ mō 3^atin⁹: s³ sufficit q̄
 modificet i rep̄tando apud inte^m q̄
 possibile sit ipsum fore et possibile sit
 ipsum non fore. nec frustra ponitur
 ly contingens: licet nulla contringen
 tia ex parte rei cor̄spondeat. est ei⁹
 terminus sincathe^{us} solum habens
 officiū in rep̄tando ut dixim⁹ et nō
 significatū pprie. ¶ **Cōtra** z^a 3° ar⁹
 guit^r probando q̄ si 3^atin⁹ aūchris^tus

erit qd necio euēiet oīn' sic arguen^o
 omne corruptibile necio ē corruptibi
 le ergo oē qd cōm' erit necio oīgē
 ter erit. ¹³ga corruptibile qd oīn' ta
 le ouertunt. assumptū aut est pbi v^o
 metha^o tex^o oīn' uolētis qd oē cor
 ruptibile necio ē corruptibile. q ultra
 sequit^o oē qd oīngēter erit necio erit
 oīngēter. aūchris^o oīn' erit g^o anie
 chris^o necio oīn' erit. Ad hoc rōdet
 Egidi^o oē^o totū militat eiz ar^m ut pu
 tat. ista solutio ē erronea oīno asserit
 eiz ipossibile: iplicat eiz oīradictionē qd
 necio aūchris^o erit oīn' ex ipsa eim
 seqt^o qd aūchris^o erit oīn' q ultra g^o
 poterit eē qd aūchris^o nō erit q p oīs
 sequit^o q poterit eē qd aūchris^o non
 erit oīn' p^o ultia o^a de se: q ultra seqt^o
 qd nō necio aūchris^o erit oīn'. Dico
 igit^o ad ar^m ne^o assūptū: aūchris^o eiz
 ē corruptibil' q nō necio ē corrup
 tibil': qd poterit nō eē corruptibil' ut
 possit^o erit corrupt^o: tūc eiz erit ita qd
 nō ē corruptibil': eo qd tūc erit ita qd ip
 se nō pōt eē: g^o tūc erit ita qd ipse nō ē
 corruptibil'. ¹³o^a ga ex opposito seqt^o
 opp^m ante^o p corruptibile oē qd pōt
 corūpi q nō qd possibile ē corūpi.
 Adā eiz possibile ē corūpi cū aliqū
 fuerit vīm nō tū pōt corūpi. Ad phūz
 dico nihil aliud uoluisse nisi qd si aliqd
 sit q illud pprie sit corruptibile id ne
 cessario corūpet: ubi ly necio deter
 minet o^m q nō o^a. tu eiz l³ sis non tū
 necio corūperis: eo qd aliqū erit ita qd
 nō corūperis ut post corūpōez tui:
 sed bñ neciuz ē qd si tu es q es corrup
 tibil' q corūperi. Vel dicat^o q Anis
 totiles itellexit 1° de sensu oposito ulr
 ad hūc inte^m: qd necio oē corruptibile

pprie q existēs corūpet: nō tū l³ def
 cendere ad supposita: qd nō necio tu
 corruptibil' q existēs corūperis: qd
 poterit eē imo erit ita qd tu corrupti
 bilis q existēs nō corūperis: aliqū eiz
 ē ita qd ei^o oīradictoriū ē falsū. qd tu
 corruptibil' q existēs corūperis: sed
 du^o pmo: qd in exponēdo mētez phū
 pma expōne dixim^o si aliqd sit corū
 pibile. ²o qre dixim^o corruptibile p
 prie. Ad pūmū dicit^o idē fuisse dictū: qd
 nō sequit^o aūchris^o ē corruptibil' g^o
 corūpet. posito eiz qd for. possit eē l³
 nūq^o erit: tūc aūc ē uerū qd oīs falsū: et
 nō ad h^o ut osequēs illud sequat^o opor
 tet addere in ante qd aūchris^o sit. Ad
 z^m dico oportuisse loqui de corrupti
 bili pprie: qd nō est ulr uerū de corū
 ptibili impprie. uoco aut corruptibile
 pprie subām opositā. impprie aut acci
 dens. Vñ genera^o qd corruptio solū cō
 perit substantie v^o phicorum ad pūm^o.
 ita eiz vītas Cicero pōt eē ē q ipse ē
 corruptibil' : tū nūq^o corūpet: ite^o
 p Cicerone indiuiduū hūanū qd nūq^o
 fuit nec nūq^o erit: qd tū pōt eē. q ex h^o
 p^o error quorūdā logicorū uolentiuz
 hanc oīam eē bonā. sig^o tū a ppōnis
 est uerū qd semp fuit uerū qd semp erit
 uerū ergo a ppō ē necia: p^o error ubi
 a sit ista ppō: cicero pōt esse loquendo
 de cicerone ut prius. Quartū du
 biū: utri si unū oīradictoriū ē neciuz
 reliquū sit ipossibile. Rōr qd si ambe
 ppōnes oīradictorie sunt: q una ē ne
 cessaria reliqua ē ipossibilis q ecōtra:
 pbat^o qd si una ē necia suū significa
 tum ē necessariū. illud aut est necessa
 riū qd nō est possibile non esse tale g^o
 est impossibile nō esse tale: sed nō esse

ale ē significatū alteri^o contradictoriū
ergo alterū contradictoriū ē impossibile: et
consiliter pbari pōt eōtra: et sicut dicit^r
de contradictoriis pponib^o: ita et de sig
nificatis contradictoriis: quoniam si celū
moueri ē necessariū nūllū celū moue
ri ē impossibile. Sed extra hoc ultimū
ar^o: quoniam nō uidet^r seq^r impossibile est
nihil eē g^o necesse ē aliqd eē: pot^r itoeiz
in casu q^d nihil nec aliq^uiter fuerit fo
ret aut^r eēt tūc impossibile esset nihil eē:
eo q^d nulla fuit po^a nec est nec erit q^d
nihil sit: d^a clara: et assumptū sequitur
ex casu: cū quo casu p^o q^d nō necesse
est aliqd est. Rōr ar^m solum pbarē
hāc dnam nō eē de forma significatū
uni^o contradictoriū est impossibile g^o reli
quū ē necessariū loquedo de signifi
cato materialiter et nō formaliter: et
hoc cedit^r sicut ēt nō seq^r falsū est
adam eē g^o uerū est adā nō eē. ex p^o
dictis sequit^r ista nō esse contradictoria
necesse ē celū moueri et possibile est
celū nō moueri: q^ua in casu pōre nec
necesse ē celū moueri nec possibile
celū nō moueri ut p^o dicta p^o. et si Aris
totiles ad finē z^o piermenias uisus ē
uelle ea eē contradictoria. Dicit^r q^d nō sūt
pprie contradictoria: s^z habēt legē cōtra
dictoriorū: cū nō possint siml^r eē uera
nec siml^r falsa: s^z possint imaginari fil
flā absq^u contradictiōe sicut hec. s. for. ē et
uerū ē sorte nō eē habēt legē contradic
toriorū: s^z nō sunt contradictoria: cū sint
imaginabilia eē falsa.

UNDECIMA REGVLA.
Iam ad xi^{am} regulā acceda
mus que ē si aliq^u d^a ē bona
de for^a et aīd ē pure ne^{um} dīs eiusdē
nō ē pure affirmatiuū. p^o pbar^r r^a z^o

ar^o extra p^o g^o pbat^r r^a sic omne dīs
dīs bone de forma ē de inte^u sui aīd
cedētis: s^z nulla pure affirmatiua ē de
inte^u pure ne^{um}: ergo nulla pure affir
matiua sequit^r de for^a ex pure ne^{um}.
d^a s^z cū maiori ex dictis supra: minor
aut^r pbarit^r ifra: ac ēt p^o nūc p^o tanto:
q^ua alt^r illud aīd pure negatiuū clau
deret oppositos itellec^o de for^a. s. af
firmatiuū illatū et ipsūmet negatiuū.
UODECIMA REGVLA.
Sequit^r regula xii^a que ē: si
aliqua d^a ē bona de forma et
dīs ē pure affirmatiuū aīd eiusdē u^l
aliq^u eius pars ē pure affirmatiua: p^o
regula ex priore. Ex pbariōne xi^a re
gule uidet^r cludi falsū eē textū Stro
di seu corruptū qui sic iacet uidet^r si
aliqua dīa est bona aīd eius est pure
negatiuū dīs silit^r. pbariō eim^r sua
solum cludit q^d si ē bona de forma
et aīd ē pure negatiuū dīs eiusdē nō
ē pure affirmatiuū. falsitas textus p^o
quoniam isti^o bone dīs de forma nō tā
tum hō currit g^o nihil qd^d ē hō currit
u^l aliqd nō homo currit: dīs non ē pu
re negatiuū ut p^o et aīd est pure ne
gatiuū. z^o p^o textū xii^a regule eē s^z m
silit^r: quoniam isti^o bone de for^a
s. nullus homo preter for. currit ergo
for. currit: dīs ē pure affirmatiuū: lic^z
nec aīd nec aliqua eius pars sit pure
affirmatiua: quare sic debet iacere lit
tera: si aliqua dīa ē bona de forma et
dīs ē pure affirmatiuū aīd eiusdem
non ē pure negatiuū. Notandum
quia de pure affirmatiua et de pure
negatiua in his regulis sermo habi
tus est: ideo deez utrumq^u notificare:
obticere tū uolumus qd^d sit absolute

affirmatiua ⁊ quid absolute negatiua:
cum in p̄mis dialectice gressib⁹ inno
tuerr. Dicemus ergo q̄ pure affirma
tiua est illa affirmatiua que ponit ali
quid in esse: ut est hec tu es homo.
Negatiua v̄o pura ē illa negatiua que
nihil ponit in esse: ut ista homo nō cur
rit. Dicimus autem p̄ponem aliquā
ponere aliquid in esse: quia ex ipsa se
quit de forma hoc. scilicet aliquid est fuit ul
erit. Illa v̄o nihil ponit in esse ex qua
de forma nō sequit hoc. scilicet aliquid ē fuit
uel erit. Affirmatiua v̄o nō pura ē illa
affirmatiua que nihil ponit in esse: ut
ista nō tantū homo nō currit: aut ista
si tu es homo tu es aīal. similiter ista
tu es uel tu nō es tenēdo s̄m uīā cōez
q̄ ypo^{ca} sunt affirmatiue ul negatiue.
Negatiua v̄o nō pura ē illa negatiua
que aliquid ponit in esse sicut sūt exce
ptiue negatiue exclusiue negatiue: ista
cū nullus homo preter for. currit in
fert de forma hāc for. currit. ⁊ p̄dicta
exclu^{ua} infert de forma hāc omne nō
homo currit. ⁊ per dñs ille due date
negatiue inferūt de forma hāc aliquid
est fuit ul erit. ex quib⁹ p̄s uerificatio
minoris i textu. scilicet q̄ nulla pura affir^{ua}
est de intellectu pure ne^{ue}: quia aliter
negatiua pura poneret aliquid in esse.

SED CONTRA. **Q**uadruplici
ter arguit Stroodus p̄tra regulā xi^{am}.
Primo: quia sequit deus nō est ergo
deus est: ⁊ per dñs ex pura negatiua
sequit affirmatiua: dñs clara: aīis p̄s: quia
tam aīis ē impossibile q̄ dñs necessarius
dñe assumpte in aīte. **2°** iste equi
ualent nō possibile ē te non esse ⁊ ne
cesse ē te esse: ergo una sequit de for^a
ad aliam ergo regula falsa. 13^a: quia

una ē pure negatiua ⁊ alia pure affir
matiua. assumptū est phi 2° pierme
nias. **3°** Tercio ar^a p̄tra minore sic: in
nō facere intelligit facere: sed non fa
cere ē pure negatiuū ⁊ facere pure
affirmatiuū: ergo affirmatiua ē de in
tellectu pure negatiue. **4°** Quarto
ar^a p̄tra regulā iterum sic: ista dñs est
de forma nō ē ita q̄ nihil ē ergo aliquid
est: ⁊ aīis ē pure negatiuū ⁊ dñs pure
affirmatiuū ergo regula falsa. 13ª clara
cum minori: maior pbat: quia non est
possibile oppositū dñtis stare cū aīte
ut liquet.

AD PRIMVM. Respondet Stro
odus ad primū q̄ ar^m pbat solus ex pu
re negatiua sequi affirmatiua de ma
teria: qd nō est p̄tra regulā. Ille autez
due regule. scilicet ex impossibili sequit qd
libet ⁊ necessariū sequit ad quilibet
nō arguit dñam eē bonaz de forma
sed de dēdam aut eē bonaz, dñā nāq̄
de forma ē cui quelibz simil i forma
13. Si^o aut forme dñarum ē cum iter
terminos utriusq̄ dñe ē omnino sibi
respect⁹. Ex quo sequit q̄ dñā in ar
gumēto nō fuit bona de forma cum
ista similis for. scilicet for. non ē ergo for. ē
nō ualeat: ⁊ sunt sibi forme dicte dñs:
ubi ly deus sit nomē p̄priuz ut uolūt
phi ⁊ non cōe. **Ad 2^m** rīdet dupli
citer: p̄mo phūm noluisse illas eq̄pole
re nisi cum me^o hoc affirmatiuo ut
nō possibile ē te nō eē. ⁊ ista tu non es
sic precise significās habz hāc p̄tra
dictorio: tu es ergo necesse ē te eē. to
tum g^o aīis qd nō ē pure negatiuuz
equiualeat dñti. Vbi dicit Gaetanuz q̄
rō quare sumit mediū affirmatiū ē:
quia Stroodus uult qd idē sit dicere

15
nō possibile ē te esse ⁊ hec nō ē possi-
bilis tu nō es ⁊ hec necesse ē te esse
ualer q̄tum ista hec ē necessaria tu es
Nō puto hanc esse mētem Strodū ali-
ter Strodus haberet negare q̄ possi-
bile sit celum moueri: ubi nulla ppō
esset: q̄d nō ē credēdum. Dico ergo q̄
ideo Strodus ponit illud medū: ubi
nihil aut aliqua⁹ fuerit foret aut eēt
nō possibile eēt te nō esse nec necesse
eēt te esse. sed ubi assumit tale medi-
um affirmatiuū oportz illas equalere
fm Strodū cum dicto medio cū mu-
tuo se inferāt. Rñdet 2° loco Strodus
q̄ ly nō quādoq; tenet negatiue ⁊ h^o
quādo uis eius transit in uerbū aut
totam ppōnem ut dicēdo nō aliquis
homo currit: ⁊ quādoq; tenet infinite
cum. suis eius transit solum in subie-
ctum uel in predicatū uel in partes
ipsorum ut dicēdo lapis est nō homo
ul nō homo est lapis: ubi ly nō negat
tātum naturā hominis in argumēto g^o
ly nō tenet infinite ⁊ nō negatiue ⁊ ē
sensus nō possibile ē te nō eē. i. impossi-
bile est te nō eē. **Ad 3^m** principale dī-
phūm uerum dixisse eo q̄ negatio cō-
cipit per pceptū positiuū entis sicut
⁊ priuatio per habitū. si eīm intelligo
nō facere oportz ut habeā pceptū ip-
sius facere. in nō facere ergo intelligit
facere negatiue: tñ: sicut et ī specie ut
in homīe inte^r superius. scilicet tracte
tamē: per cecitatē pceptio uisum pua-
tiue tamē. nec ex hoc sequit^r q̄ nega-
tiua habeat p intellectu formali modo
supra expresso affirmatiuā: nec seq^r
affirmatiua ex pure negatiua. **Ex** hac
solutiōe quatuor ppōnes cōcludunt^r
saltem ut possibiles. Prima aliq; solū

uerum intelligit intelligēdo hōiem eē
lapidē negatiue. Secūda aliq; solum
falsum intelligit intelligēdo deum eē
negatiue. Tertia null^o solum uerū intel-
ligit intelligēdo hōiem esse lapidē af-
firmatiue. **Ad** quartū negat^r ma-
ior ⁊ ad pbatōnem negat^r dñā: s; bene
sequit^r q̄ sit bona: est eīm imagina-
bile absq; repugnātia cōtradictōis op-
positū cōtis cum aīte ut imaginari
nihil esse ⁊ nō esse ita q̄ nihil sit ubi
nulla implicat^r cōtradictio. ista eīs. s. ni-
hil est nō iplicat cōtradictionē: ex qua
tamē sequit^r de forma q̄ nō est ita q̄
nihil ēquare ē imaginabilis cum illa
absq; cōtradictōe. sicut etiā ex eodem
aīte sequit^r q̄ nō ē ita q̄ aliqd est et
hoc pro tāto: quia ex cōtradictorio cu-
iuslibet harum negatiuarū sequētū
sequit^r de forma cōtradictoriū aītis.
Vnde sicut de forma sequit^r ex hac
tu nō es quelibet harum negatiuarū
tu nō es homo ⁊ tu nō es nō homo:
quia ex cōtradictorio cuiuslibet talis
negatiue sequētis sequit^r de forma
oppositū aītis hoc. s. tu es. ita ⁊ filiter
sequi debet de forma ex cōtradictorio
cuiuslibet istarū negatiuarū superius
dictarū oppositū aītis. unde de for^a
sequit^r ita ē q̄ nihil ē ergo ueritas est
q̄ nihil est ergo aliqd est. ⁊ ita ex alre-
ro cōtradictorio ex hoc. s. ita ē q̄ aliqd
ē sequit^r de forma q̄ aliqd est. **Cō-**
tra predicta arguit^r primō ostēdēdo
nō incōuenire aliquod aītis claudere
oppositos intellectus ex hoc eīm tātū
homo currit seq^r de forma affirma-
tiua et negatiua: ut hec homo currit ⁊
hec nihil nō homo currit ergo quelibz
ē de intellectu aītis. **2°** arguit^r illes
d

nō eqpollere cū tali medio a^{uo} eo q^d
absq^{ue} contradictione stet inte^{re} nō esse
possibile te nō eē q^d illā sic significā^{re}
s. tu nō es habere istā p^{er} contradictione
s. tu es q^d nō necesse sit te eē ut liquet
Tertio ar^gtra p^{ro}p^{ri}es dictas i solutiōe
ad 3^{am} ar^g p^{ri}cipue tra duas p^{ri}mas et
ar^g sic intelligēdo aliqd ne^{ce} intelligi
mus illud ēt affir^{mat} g^o in intelligēdo
hoiēm eē lapidē ne^{ce} inte^{re} ēt affir^{mat}
g^o nō solū uerū ite^{re} .13 ul^{ti}ma d^{icit} quia
in intelligēdo hoiēm eē lapidē affir^{mat}
intelligim^{us} s^{ed} ita p^{ro}baret q^d in itel
ligēdo deū eē negatiue nō solū s^{ed} ite^{re}
oīa hec ex dictis patēt. **Quarto** cōdi
tur hāc eē de forma nō ē ita q^d nihil ē
ergo aliqd ē: q^{uia} quelibet s^{ibi} s^{ibi} s^{ibi} in
forma 13 ergo q^{uia} ce. 13 oīa p^{er} Stro^{ph}ū uo
lentē hāc d^{icit} de forma eē cui quel
bet s^{ibi} s^{ibi} i forma 13. assumptū ar^g:
q^{uia} iductiue sequit^{ur} non ē ita q^d tu nō
es homo ergo tu es hō et sic de o^{mn}i
lib^{er}. **Ad** primū rōr q^d 13 absolute il
lud nō incōueniat scōuenit tū in pure
negatia claudi de forma pure affir^{mat}
q^{uia} pure negatia: q^{uia} tūc talis pure ne
gatiua nō eēt pure negatia q^{uia} ex ca
seq^{uit} de forma pure affirmatia. **Ad**
2^{am} uidet^{ur} mihi ar^g militare tra Stro
dum. **Ad** 3^{am} dicit^{ur} mētez fuisse Stro
di in illis p^{ro}p^{ri}is q^d p^{er} intellectionem
hui^{us}. s. hoiēm eē lapidē ne^{ce} solū v^{er}m
adeq^{ue} intelligit^{ur}. unde cū inte^{re} illud
negatiue inte^{re} ēt affirmatiue sed nō ade
quate. uoco aut^{em} adequate aliqd intel
ligi p^{er} aliquā intellectionē q^{ui} obiectu^{us}
reptatur cum omni suo mō reptā
tionis v^{er}bi gratia: 13 in intelligēdo p^{er} hāc
negatiua omnis homo ē al^{iter}: intelligit^{ur}
hoc obiectū p^{er}plexū. s. hoiēm eē al^{iter}: nō

nō adequate intelligit^{ur} p^{er} ipsa^m cū suo
mō distributiuo ut in intelligēdo hoiēz
esse al^{iter} distributiue. q^{uia} hoc pat^{et} quid
dicendū ē ad ar^gtra regulā. **Ad**
quartū nego ar^g. Et ad Stro^{ph}ū dicit^{ur}
q^d ultra oport^{et} ut d^{icit} sit de inte^{re} for
mali aⁿtis mō alias expressio q^d nō ē
sic in o^{mn}i^{us} habitis. Itē sicut omnis dif
finitio pure q^{ui}diratiua explicat cām
accidētū in subiecto q^{uia} nō ecōtra q^{ui}to
phicorū o^{mn}ēto xxxi^{us} ita omnis 3us bo
na de forma ē cui quelibet s^{ibi} s^{ibi} i
forma 13 q^{uia} nō ecōtra. **Primū** dubiū
utrū ex affirmatia sequat^{ur} negatiua
de forma. rōdet q^{uia} sic seq^{uit} eis de for
ma tu es homo ergo tu non es lapis.
Sed tra ar^g sic ex affirmatia sequit^{ur}
de forma negatia q^{uia} nō ecōtra g^o ne
gatio ē prior affirmatiue: d^{icit} contra
phūm primo posteriorū. s^{ed} eim esse
q^{uia} intellectū et s^{ed} prius nō ente sicut
habit^{us} priuatiue q^{uia} actus p^{ri}o^{ri} tra p^{ro}ba
tur: q^{uia} illud ē prius a quo nō ouerit^{ur}
subsistēdi tra ut in postpredicamētis
scribit^{ur} cap^{it}lo de prior^{ibus}. **Rōr** negando
oīam. phūs aut^{em} intellexit q^d ubi aliqd
sit q^{uia} ad existentiā ei^{us} sequit^{ur} de for
existētia alterius q^{uia} nō ecōtra illud q^d
sequit^{ur} ē prius s^{ed} naturā eo ad q^d
sequit^{ur} sicut ipse ibi exēplificat. unde
sequit^{ur} numer^{us} est ergo unitas est q^{uia}
nō ecōtra: nō unitas est prior numero.
in argumēto ergo non sic ar^g: quare
nihil p^{ro}bat^{ur}. nec oport^{et} q^{uia} cept^{us} q^{ui}libz
positiū sit prior negatiue: cū aliquo cō
ceptu positiuo negatiuus sit prior. ut
nō possum ceperē q^{uia} q^{ui}libet dicit^{ur} eē
ul^{ter} nō esse nisi cept^{us} nō esse: semper
itē debet cēdi q^{uia} positiuū s^{ed} intellectū
ut cept^{us} incōplexus entis. q^{uia} ul^{ter}

his pcept^o nō negat^o ē pōr seipso ne
gato. ¶ Secundū dubiū: utrū si unū
contradictoriū ponit aliqd i esse: reliquū
nihil ponat et cōtrarietelligēdo p pone
re aliqd in eē qd ad ipsum sequat^r de
forma qd aliqd sit fuerit ul^r erit. Rñr
pmo qd si ambo contradic^o sūt et unū
ponit aliqd i esse: reliquū nihil ponit i
esse. pbat^r: quoniā si ambo cōtradio
ria ponerēt aliqd in esse: ex quolibz il
lorū sequerēt^r de forma hec aliqd est
fuit ul^r erit: ergo ex opposito sequerēt^r
de forma qd libet contradictoriū tradi
ctoriū: sic duo contradictoria sequerēt^r
de for^a ex opp^o cōtr^o qd est impossibile
cū opp^o cōtr^o hoc. s. nihil fuit ē aut erit
sit imaginabile absq^a contradic^one et p
cōtr^o ex ipso nō sequit^r duo contradic^o
de for^a. ex possibili eis sūm imaginatio
nē nō debz seq^r impossibile sūm imagi
natio ē q^o phicorū cōmēto xciij. ¶ 2° di
co qd si ambo contradic^o sūt et unū ni
hil ponit i esse: reliquū ponit aliqd in
esse. pbat^r: qd si nō seq^r qd ex hac ni
hil ē ul^r fuit ul^r erit sequerēt^r de for^a
qd libet raliū contradictoriū: cū nullū
ponat aliqd in eē. induc^one eīm pz in
aliis qd ex hac nihil ē ul^r fuit uel erit
seq^r quolibz altera que nihil ponit i
eē. hoc aut^r sūm dictū nō hz ueritatem
apud tenētes ypo^{cas} eē a^{uas} ul^r ne^{uas}
ut hodie cōis ē una. hec eīz aditionalis
quā ponūt pure ne^{uas}. s. nō si tu es hō
tu sedes nihil ponit i eē. Sed tra: hec
null^o homo ē lapis nihil ponit i esse:
hec illa homo ē lapis q^o tce. 3° t3 cum
a^{uas}. minor pbat^r: qd sibi repugnat oē
esse ergo nō ponit in eē. sicut dicit^r
de istis possibile ē te esse et impossibile ē
te esse. Rñr negādo minore: hō ē eē

repugnet illi. s. homo ē lapis ex ea rñ
seq^r est aliqd eē quoniā seq^r de for^a
hō ē lapis ergo hō ē ens. et ultra nego
qd ista possibile ē te esse nihil ponat in
esse cū ex ea seq^r de forma qd aliqd
fuerit sit ul^r erit potē^a ad eē. ¶ Terriū
dubiū: utrū ista sit pure ne^{uas} nō pos
sibile ē te nō esse. Rñr Gaetan^o pmo
illā esse affirmatiuā: eo qd due negatio
nes cadūt sup uerbū infinitiui modi:
qd ē pncipal^r pars dicte ppois. ¶ 2^a rñ^o
ē Pauli pgu. uolētis terminos modales
sex vñ falsū neciū possibile et alios
sumi tripl^r pmo trāscendēter p ente
necio vō ul^r possibili. 2° put sūt termi
z^o intētionis ipōrtates passiōes ppois
ut p neciā ppois vā ul^r possibili. 3° ut
aduerbiā p necio esse possibili ul^r cō
tingēter aut p vē esse. phūs aut^r 2° pi
ermenias accipit hos terminos aduer
biā ut dicit: quoniā idē est dicere nō
cesse ē deū ēē et necio de^o ē. ex qbus
ifert hāc eē pure a^{uas} nō possibile ē te
nō esse cū tātū sig^r cet q^u ista nō pos
sibili tu nō es. ¶ Tertia solu^o ē eiusdem
dicit. n. qd cū affirmā^o et negā^o sint ac
tus solū itellec^o qd nulla ppois uoce
ul^r in scripto ē aff^r a^{uas} ul^r ne^{uas}. ex qb^o
infert qd data ppois in uoce ul^r in scripto
ē ne^{uas}: in mente aut^r nō corrūdet nisi
hec necesse ē te esse: eo qd ly nō possibi
le nō i mōte nihil aliud ē q^u ly necesse.
¶ Quarta est Strodi uolētis illaz esse
affir^{uas}: eo qd ly nō stat infinite et non
ne^{uas} ut supra dixim. ¶ Quelibz harū
solutionū peccare uidet^r. Prima eīm
est ex toto tra phūm 2° pmermenias
q assent quālibz harū esse affir^{uas} pos
sibile est te eē et possibile ē te nō esse
a^{uas} si una esset a^{uas} et reliq^a negatiuā
d z

affir^o et ne^o i terminis singularib^o e^ont
 siml^o ve qd e^otra eu ibi. nec e^o ym q^o
 ybu infinitu^o mbi sit pncipale i ppone
 modali sed mod^o: ob uoluit phus ibi ne
 gatione addi ad modu^o: s^o consideradu^o
 eet an fm phum i eo loco ista sit ne
 gatiua possibile no e^o te e^o: ubi dicer^o
 q^o sic. et l^o in uoce ne^o non addat^o ad
 modu^o: h^o eiz uim supra modu^o: quonia
 ne^o cadit supra ybu pncipale qd e^o ly
 est qre h^o uiz et supra ly possibile. nul
 la eiz e^o dda iter has ppos possibile no
 est te e^o et no possibile e^o te esse. **Z^a** et
 multu aberrare uidet^o: putaba enim
 scitu^o esse has differre multu. s^o d^oin^o au
 chris^o erit et d^oin^o e^o au chris^o fore. ex
 p^o eiz sequit^o hec au chris^o erit ut p
 terminoru pbatones p^o que no seq^o
 ex z^a ista et est va d^oin^o e^o ada esse et
 ista falsa d^oin^o ada e^o qre multu disse
 runt. Tertia uia no min^o errare uidet^o:
 cu ea data oporteat deedere q^o nulla
 ppo det^o ca^o in uoce ul i scripto cuz
 nihil p^odicet^o nisi in ite^o: deide l^o affir^o
 et ne^o no sint nisi i ite^o: no tollit^o tu
 affirmatiua ul negatiua e^o i uoce ul
 in scrip^o. **Dicit^o** eiz negatiua ppo^o ga
 est apta rep^otare obiectu negatie ql^o
 pot^o esse i uoce ul i scripto. ppo^o enim
 va dicit^o no ga uitate in se habeat: s^o
 ga apta e^o ueritatez rep^otare: id deede
 re soleo q^o ipossibile e^o ym aut falsum
 esse p^orie passiones ppo^os: sed bu rep^o
 rare ym aut falsu tanq^o signu. **Tertio**
 h^o deedere hec uia q^o nulla ppo in uo
 ce ul i scripto h^o tradic^o qd e^o falsum
 qd e^o tra mente phi ut supra patuit.
Quarta i^ossio iteru errat: ga si staret
 infinite ly no tuc no esset eqpollentia ha
 ru. s^o no possibile e^o te no esse et necesse

est te e^o: cui^o opp^o dicit^o phus z^o pier
 menias. tenz d^o: ga eqpollentia talis fm
 phum e^o merito negatiois pposite toti
 pponi. Dico igit^o al^o ista e^o pure nega
 tiua: cu ista sit a^o possibile e^o te no ca
 p phum ibi ergo pponedo negatioe^o
 toti erit ne^o. **Sed** tra: ista sut tradic
 toria i figura. s^o necesse e^o te esse et pos
 sibile e^o te no esse: s^o p^o est affir^o g^o z^a
 est ne^o a^o assumptu^o p^o et d^oia s^oliter: eo
 q^o solu affir^o et ne^o sut tradic^o z^o pier
 menias: tuc ultra ista e^o negatia possi
 bile e^o te no esse g^o pposita negatioe
 erit affir^o. s^o d^o: ga due negatioes fa
 ciut una affirmatiua. **R^our** ne^o ma
 iore cu ambe sint affirmatie. et si alle
 get^o phus z^o piermenias locas eas ca
 tradictorias i figura: Dicit^o q^o phus lo
 cauit eas p tradictorius no q^o ve sint
 tradictorie: s^o habet p^oprietate tradit
 torioru: cu no possit esse siml^o sicut p
 eas adeqte significat: nec possit siml^o
 no esse sicut p quab^obet illaru adquate
 sig^o et itellec^o eiz pot^o eis siml^o dissent
 re g^o no sut tradictorie. et l^o iste ha e^o
 lapis et de^o est no possint eo simul ve
 ul false sic adeqte significadonon tu
 habet p^oprietate tradictoriaru sicut
 ille cu no sint de osibus terminis ma^o
 pte. ex qbus seq^o q^o iste no equivalent
 de forma. s^o necesse e^o te esse et no possi
 bile e^o te no esse. s^o phus eas uoluit mu
 tuo se iserre l^o no de for^o: et p d^ois uo
 luit eas eqpollere materialiter s^o non
 foraliter et c. **Quartu** dubiu: utrum
 iste sint affir^o n^o est ho qn illud sit ru
 es ul tu no es flm e^o te esse. **R^our** oes eo
 pure negatiuas pter disu^octiuam: nulla
 eiz ypo^o ut supra dixim^o est affir^o
 ul ne^o et h^o fm mete nostra: fm uia^o

aut cōem ista disiunctiua data ē affir^{ua}
nō pura. si eiz ista disiunctiua eēt affir^a
tūc ex ne^{ua} pura sequeretur affir^a. seq
tur g^o tu nō es g^o tu es ul^o tu non es
ut patet. Et si cōtra ar^o i^o ultra pncipale
vbu nō ne^o g^o ē a^o. Rōr q^o pncipale
vbu ne^o a ly flmē eiz nota negatiōis
seu ipā icludēs. Ex his que i dubiis
q̄tuor hita sūt et notificatiōe pure et
nō pure a^o ul^o ne^o q̄tuor cōcludunt^r.
P^m aliq^o pure ne^{ua} ouertit^r de for^a cū
aliq^o a^o nō pura. p^o d hac. s. nō tātū hō
currit que ē pure ne^{ua}. 7 de hac disiū
ctiua a^o nō pura. s. nīhīl qd ē hō cur
rit ul^o aliqd nō hō currit. Z^m si unū cō
tradictoriū ē pure affirmatiūz reliquū
ē pure negatiūz s^z nō ecōtra. p^{ma} ps
p^o intuēdo determināta in z^o dubio. 7
z^a s^o s^o lter: quoniā ista cōditional^o ē pure
ne^{ua}. s. nō si tu es hō tu sedes: cū cōtra
dictoriū nō ē pure affirmatiū cū ni
hil ponat in eē. Tertiū h^o hec negatiua
nō iplicet forma^o contradictionē. s. for. q
ē albus nō ē coloratus: aliqua tñ pure
negatiua iplicat formal^o contradictionē:
p^o de hac disiunctiua que ē pure ne^{ua}
s. nō si tu es tu sedes ul^o si tu nō es hō
tu sedes: ubi ly nō p^{mo} loco cadit su
pra totā disiunctiua. Quartū aliqua est
pure negatiua quā ipossibile ē imagi
nari absq^o contradictionē: 7 eius adequa
tū sig^oficatū sit imaginabile absq^o cō
tradictione: p^o de ista nīhīl ē. si eiz ima
ginareris eā imaginaremur ei^o ade
quatū sig^oficatū. s. nīhīl ē: et imaginare
mur ipsū adequatū sig^oficare p ipsam
ppōez et imaginaremur contradictionēz

TERTIA DECIMA regula
Ponit^r hec regula que ē si
aliqua cōia ē scita esse bona

et aūs ē scitū cōis eiusdē ē scitū. p^{mo}
tū pbat^r re^a. z^o ar^o contra eā. Duas tñ
magister pmitit^r supponēs. Prima ē
una cōia talis: aūs ē scitū g^o ite^o p^o: qā
sequit^r aūs ē scitū a te g^o scis eē sicut
pncipal^o sig^oficat et sicut pncipal^o si
gnificat scis sig^oficare ex quo seq^r q^o
sit inte^o p^o a^o p^o ex descriptionib^o ter
minorum.

ET IV SCIS HOC CONSB
quens seq^r. Z^a suppo: ista cōia ē bo^a
tu scis hoc cōis sequi ex aūte intellec
to a te ergo sicut hoc cōis pnci^o sig^ot
scis sig^oficare siue hoc cōis ē inte^o a
te p^o: qā al^o staret q^o scires aliqd qd nō
ē inte^o a te sequi ex intellectu a te qd
ē ipossibile: al^o staret p^opossibili te sci
re istā cōiam eē bonā tu es tu ergo tu
es bau. et cōis nō ē inte^o a te qd ē ab
surdū et ipossibile. qd sic arguit^r: cōis
nō ē inte^o a te g^o nec cōia: qā cōis ē
ps cōiectoriū eiz seu cōplexū p^osupponit
inte^o partiū: tūc ultra cōia nō ē inte^o a
te g^o nō ē scita a te eē bona: qd ē op^o
date ppōis et p^{me} ptis r. **C**onfir^a
hec suppo sic facta cōia priore ul^o altera
dūmō sit scita eē bona a te tu itelligis
respectū iter aūs et cōis g^o itelligis ex
trema iter que ē r^o. t^o qā r^o ē re
latiō: nīsi eiz dicta cōia ualeret staret ut
possibile eēt te inte^o r^o iter te et chi
merā ul^o iter te et nō itelligibile. argu
it ergo Strod^o nūc scitu itelligis r^o
inter extrema sed extrema sūt aūs et
cōis ergo tu itelligis cōis. ergo sicut
ipsū p^oise sig^oficat itelligis ul^o scis sig^o
nificaret sic p^oata ē cōia quam ponit
suppo secūda. Difficile aut^o nō parū ē
uidere p^{mo} quali sequat^r illud stare
s. inte^o r^o iter te et nō itelligibile. z^o

d 3

quasi illud sit incoueniens. qd Strodus adducit p incoueniens: declaro tñ p^m: quonia si possibile eēt inte^{re} r^{um} non intellectis extremis tñ piter possibile esset inte^{re} respectu inter te et chimeram ul qd incoueniens ē iter te et nō intelligibile eo q si nō oportz inte^{re} extrema et p possibile extrema nō eēt intelligibilia staret te ite^{re} respectu inter illa. uel sic si possibile eēt inte^{re} respectu nō intellectis extremis nō uideret^r rō quare nō sit possibile inte^{re} respectu iter litteras et alia nō significan^{ti} seu nō intelligibilia: quare dicim^{us} q ista littera a nō ē intelligibil^{is} aut ly bus et filia: Ex hoc p^z secūdu. incoueniens eiz uidet^r ēē aliquē inte^{re} respectu inter aliq et illa nō ē intelligibilia. sicut eim incoueniens ē inte^{re} paternitatē nō intellecto filio eo q ē r^{us} inter patres et filiū: ita ipossibile ē aliquē r^{um} inte^{re} nō intellectis extremis.

ET TVNC ULTRA His suppoi bus pbat^r r^a sicut scis talē dñaz esse bonā g^o scis q nō pōt ēē ita sicut adequate sig^{fi}ficat^r p añs nisi ita sit sicut adequate sig^{fi}ficat^r p añs et scis ita ēē sicut adeqte sig^{fi}ficat^r p añs: cū ipsum sit scitū a te ut in añte r^e ponebatur g^o scis ita ēē sicut adeqte sig^{fi}ficat^r p añs: sicut dñs pncipalr sig^{fi}ficat^r scis ul^l intelligis signi^{ficat} g^o scis dñs. et ista d^a a descriptione ad descriptū et dñs ē scitū. et eedē possent fieri for^e. i. uolēdo per descriptionē concludere q illud dñs sit scitū ubi loco de ly ita ēē accipiat^r res pncipaliter supposita sig^{fi}ficata oplexē ubi gratia sic arguēdo. tu scis ita ēē sicut pncipalr sig^{fi}ficat^r p hoc dñs tu es alⁱ. tu scis q tu es alⁱ. et

scis ul^l intelligis q te ēē alⁱ pnci^{pal} sig^{fi}ficat^r p ipsū g^o scis illud dñs. s. tu es alⁱ et sic ita describit^r ppō vā sicut ppō fīa uñ hec ppō. s. tu scis ista hō ē lapis licz sit fīa ita describit^r sicut altera vā.

EX HAC CORRELARIE xiiii^a reg^{la} ē hec: si aliqua d^a ē scita ab aliquo ēē bo^a et dñs nō scitū añs sicut nō est scitū ab eodē. p^z hec reg^{la} correlarie ex decime tercie pbatōe. huius aut^r re^{ct} annectit^r: q si d^a ē scita ēē bo^a ab aliquo et dñs ē dubiū eidē antedēf ei^{us} dē ē eidem dubiū ul^l ab eo scitū ēē sicut. **Dicit** ulterio^r Strod^{us} notāter dictū esse superio^r scita esse bona: quonia stat alicui^r bone añs esse scitū et dñs nō: p^z posito q for. currat añ te ita q putes for. mortuū esse: tūc ista d^a ē bona hic currit ergo for. currit demō strādo for. et añs ē scitū et dñs nō: s. q nulla istarū pbatōnū ē uera. iō rōr ad eas premittendo pmo q aliud ē sciri ppōem: et aliud sciri esse uerū. si enim aliqua ppō eēt vā nō intellecta et aucto^ritate pceptoris firmiter crederē esse uerā: tūc ego scirē illā esse uerā et tñ nō scirē illā: qā nō intelligerē illā. premittit^r 2° q aliud ē cedere ppōnem et aliud ē cedere illā esse uerā. i. casu eiz priori nō cedere illā ppōem eo q nō ē intellecta: cedere tñ illā esse uerā. Ex quibus sequit^r aliquam dñam scitam ēē bonā et illā nō esse scitā. tūc ad Strodū nego 2^{am} supponem et cedo ēē possibile te scire aliquod nō intellectum a te sequi ex intellecto a te. et ubi illa oratio tu es hau sit ppō sequens ex illa tu es tu cedo possibile ēē me scire illud dñs sequi ex illo añte. n^o ualet ista d^a: italis dñā nō ē intellecta ergo

nō ē scita esse bona: p hoc ex pmissis.
Ad affirmatiōem dicit: qd l3 intelligat
respectu iter aīis et oīs: nō tū sequit
ut intelligat oīs descriptibiliter. s. sig' fi
catum adequatū oīs: qd scias illud
adequate sig'ficari p ipsū oīs. Item
Intelligēdo respectū aliqūe iter duo ex
trema sufficit in illa sub esse relatio
et ita cōtingit ite' i pposito oīs inq̄tuz
oīs nō aut descriptibiliter. unde si a et b
eēnt due ca' quas nō intelligerē sed
auctoritate pceptoris crederē firmi
ter eē ca' tūc intelligerē silitudinē
iter eas nō tū intelligerē eas descripti
biliter: sed put sunt similes ul' ca'.
Decet g' alr pbare xiii^{am} re^{am} et eam
ponere sub alio inte'. s. si oīa ē scita
et aīis ē scitū oīs silitur ab eodem est
scitū. ista re^a pbat: qd ex pma parte
seqt' qd tam aīis qd oīs sūt intellecta et
tunc pbetur ut pbata ē a Strodo p'
suas duas suppones: neq' expedit tūc
supponere 2^{am} suppoēm. Illud aut qd
cōter dicit in limitādo Strodo nō ul
detur ualere. Dicit eim Paulus per
gulenfis Strodo intellexisse regulā
xiii^{am} qd si sit scita esse bona nō meri
to auctoritatis pceptoris sed solū me
rito sue intellectiōis. unde asserit qd oīs
oīa scita ab aliquo eē bo' merito sue
intellectionis ē scita ab eodē et per oīs
talīs intelligit aīis et oīs eiūsdē ubi pri
marie sig'ficet ex ppositiōe suarū par
tium. Istud nō ualet pmo: quia facilis
inde ortet fuga rōnis: cum sibi oīde
retur oīam aliquā ab eo sciri eē bo
nam et aīis illius sciri et per oīs silitur
oīs sciri ab eodem rōdente. fugiens
eim ab hac pbarione diceret illud nō
merito sue intellectiōis: qd requirit

ad hoc ut probatio sit ualida. Secūdo
quia non uidetur inconuenire qd ali
quis sua intellectione sciat oīam eē
bonam: et tamen nō intelligat oīam
ut facile oīdi posset. nulli enim dubi
um esse debet qd ubi Strodo loco
de ly scita esse bona posuisset solum
scita: non oportuisset tunc tantum la
borare in probatione regulē. Et cōsi
militer contra Strodo uidet' xiii^a re
gula nō esse uera: ubi eim tibi pone
retur in casu hoc falsum: aliquis gre
cus sedet i ista domo tūc non minus
staret hanc oīam esse scitam a te eē
bonam. Si nullus grecus sedet in ista
domo ergo sortes grecus non sedet
i ista domo: cuius oīs esset tibi dubi
um et aīis eiūsdem nō esset scitum a
te esse falsum cum sit uerum. nec ta
le aīis esset tibi dubium: qd cū toto ca
su ponat' ut credas firmiter aliquem
grecum sedere in ista domo. Melius
ergo dixisset Strodo regulam quā
tam ponendo sic: si oīa ē scita ab ali
quo et oīs illius est dubium eidem
aīis est dubium uel ab eodem negan
dum etce.

SED CONTRA ISTAM
regulā. Strodo contra xiii^{am}
regulā arguit du^o. p^o ponat'
tibi qd scias sor. esse unū ex tribus ho
minibus. s. sor. platone et cicerone nes
cias tamen determinate quis illorū
sit sor. et scias qd per ly iste demonstrā
tur sor. istorum trium in oīte huius
oīte si sor. ē sor. iste homo est sor. tunc
arguit' sic: oīa talis est scita a te esse
bona siue scita a te cuius aīis ē scitū
et oīs nō ergo regula fīat: et pma
pars oīditur: quoniā tu scis non esse

possibile verificari a te p illo p quo nō
 uerificet. 3° autē q dicit sic p cise sig
 nificantib⁹. uñ sicut sis illā dñāz sortes
 currit g^o iste hō mouet n̄ ppter aliā
 cām: nisi qā scis nō ēē possibile verifica
 ri a te p illo p quo nō verificat. dñs: g^o
 a fili dñā supra habita ē scita a te. 7 iō
 dixim⁹ nō ēē possibile 7ce. qā dato q
 sor. sit iste sedēs ista dñā nō ualeat sor.
 ē music⁹ g^o iste sedēs ē music⁹: 7z pro
 eodē verificet p dicitū dñis p quo veri
 cat p dicitū a te: 7z quoniam possibile
 ē p uno verificari a te p quo nō verificat
 dñs: iō 3° illa nō ualeat. 7^a ps liquet. 3^a p
 bat: eo q quocūq; illorū triū demon
 strato dubitas an iste hō sit sor. ut ex
 casu liquet. **C** 7° ar⁹: ista 3ª est scita a
 te hoc est nescitū a te ergo h^o ē nesci
 tū a te: ubi utrobique p ly hoc scias de
 monstrari dñs dicte dñe: 7z a te ē scitū
 a te 7 dñs nō g^o regula f lla: dñā clara
 cū p^a pte. 7^a ps ar⁹: tu scis q hoc ē nesci
 tum a te demonstrato dñe qd qdem
 scis adeq; significari p a te ipsū g^o
 a te ē scitū. tenz dñā a descriptiōe ad
 descriptū. maior pbat: qā aut dñs est
 nescitū u^l scitū: si scitū 7 scis q illud
 significat hoc ē nescitū a te g^o scis q
 hoc est nescitū a te 7 scis q a te sig⁹ fi
 cat q hoc ē nescitū a te demonstrato
 dñe g^o a te ē scitū a te. si aut dicit q
 dñs ē nescitū a te tūc sic tu cedis istā
 7 bene rñdes 7 nō es obligatus ergo
 tu scis istā 7 ista ē a te ergo a te est sci
 tutz a te. 3ª pars pbata ē. si p dñs ē nesci
 tum a te: quia tu scis a te sed a te p c
 se significat q dñs est nescitū a te g^o
 dñs est nescitū a te.

AD PRIMVM Rñt Strodus ad
 primū admittēdo casum 7 negando

dñā pmo factā ubi eiz plures eēnt
 sor. opp^m dñis stare cū a te: stare. n.
 q sor. f. qui esset rome ē sor. 7 iste hō. f.
 sor. qui est hic nō sit sor. 7 ad pbatiōez
 negat q nō sit possibile p aliquo veri
 cari a te p quo nō uerificet dñs sic si
 gnificantib⁹ p cise. melius tñ dicere
 dñā illā esse. distinguēdam: quia 7z
 sciat demonstrari sor. per ly iste: nesci
 tur tñ an idem sor. repñter utrobi
 q in a te 7 dñe subiecto 7 predicato
 cū ly sor. sit termin⁹ equocus: sed ubi i
 a te poneret p predicato ly aliq; isto
 rum trium tūc dñā cedit: cū sciatur
 dñe idem sor. accipi. 7 dicit dñs est
 scitum sicut 7 a te. **E** tñ pbat dñs
 nesciri: quia quocūq; demonstrato du
 bitas an iste sit sor. tūc querit magi
 ster qd demonstrat per ly iste. 7 rñ
 dendo ponit quatuor ppōnes: Prima est
 demonstrato platone u^l cicerone p ly
 iste habes dubitare an iste sit sor. **C**
 ex pma nō sequit q habes dubita
 re an ille sit sor. demonstrato sor. Tertia
 nō habes dubitare q iste sit sor. demo
 strato tibi sorte 7 de hoc certificeris.
Quarta quocūq; istorū demonstrato
 scis q ille ē sor. demonstrato sor. tibi et
 de hoc certificeris. Et si ar⁹ q qñta re
 pugnat casu: ubi ponebat q nescias
 quis istorū ē sor. Rñt negādo illas re
 pugnant. nec ex ista tu scis q iste sit
 sor. demonstrato solū sorte: sequit q
 scis q istorū ē sor. 7 rñ ē: quoniam scire
 quis istorū ē sor. ē scire aliq; euidentia
 sensitiua ut auditu u^l visu u^l altero
 sensu q iste ē sor. 7 qā stat q scia sor.
 ē sor. absq; hoc q euidentia aliq; sensi
 tiua d sor. habeat iō stat q scia istū ē
 sor. demonstra⁹ sor. 7 nescia q ē sor. uñ

sicut scio saturnū esse saturnum ita
scio hāc hic est saturn⁹ dūmō sciam
q p ly hic demōstret saturn⁹: cū scia
idez iportari p subiectū ⁊ pdicatū et
sciam subiectū supponere p re q ac
tualiter ē: nescio id q planetarū sit
saturn⁹ cū nulla sensitiua notitia ut
ex hoc q uideā hūc planetā cognos
cam ipsū esse saturnū. Et siar⁹ q nescio
istā iste ē sor. demōstrato solū sor.
qā aū certificatiōez tibi factā q p ly
iste demonstrat sor. nesciebas illam
g⁹ nec post. t. 3. qā alit⁹ sequer⁹ hāc
dñam fore bonā: certifico te q per ly
iste demonstrat sor. g⁹ iste ē sor. que
tū ē mala. Rū negādo dñā: p mā. n.
seqt⁹ alterā esse bonā: quoniā certifi
catio talis nō ē totalis cā q sciaz illā:
sed ptiā necio requisita: ultra eiz talem
certificatiōez requirit q sciam sor. esse.
Ad 2^m pncipale rōdet Strod⁹ non
admittēdo casū cū ponit q p ly hoc
in dñte demōstret ipsūmer dñs im
possibile eiz est q ps p pōis supponat
p eo cui⁹ ē ps alit⁹ simp⁹ intelligeret ps
⁊ totū ut subiectū p pōis ⁊ ipsa p pō. in
tellect⁹ eiz p pōsit naturalit⁹ p pōsit
intellectū simplicitatē ⁊ intellect⁹ p pōnis
intellectū subiecti ⁊ pdicatū. Sed contra
ly hoc ē uox ul scriptū ad placitū sig
nificās g⁹ ad placitū poterit iponi. ad
significādū qdlibz sig cabile g⁹ possi
bile ē q sig fiet aut demōstret dñs.
Rū negādo dñā: s. bñ ex illo aūte se
quit q pōt imponi ad sig ficādū q
qd possibile ē sig ficari: s. ut dictuz ē
illud dñs nō ē possibile sig ficari p ly
hoc. s. fm hāc uia dicim⁹ q p pō que
in argumēto p aūte ponebat ē scita
a te aūte aūte nō: eo q ibi nō ē dñs cum

nō sit intelligibile id qd p aūte ponebat
quare nō ē p pō g⁹ nec dñs g⁹ n. aūte
ē aliqd ad ipsū. ⁊ h. p. l. q. alius modis
rōderi possit ad hoc 2^m ar^m ut i mate
ria insolubiliū patere h. h. h. tū modū
rōdendi ut facile rōdeam⁹ adduxim⁹.
Contra pdicta arguit p^o contra re
gulā xiii^m sic ista 3^a ē scita a te. s. ois
p pō scita a te ē a^u ergo nulla p pō sci
ta a te est ne^u ut liquet: ⁊ aūte ē scitū
posito q solū dicta 3ª sit in mūdo ⁊ p
tes ei⁹ cui⁹ aūte firmiter credas: ⁊ tūc
p. 3. q aūte est scitū a te. ⁊ 3^a nō ē scitum
cū ipsū sit negatiuū: imo ipsū sciri im
plicat contradictionē ut facile pprehēdi
tur. Et dñs contra xiii^m ar^m de ista 3^a
hoc est dubiū g⁹ h^o ē dubiū utrobiz
demōstrādo 3ª ubi p. 3. ē esse dubiū
cū asserat se esse dubiū ⁊ aūte esse sci
tum. 2° ar^m contra primā p pōem positā
a magistro: quoniā sicut scis q iste ē
sor. demōstrato sor. ita demōstrato pla
totie ul cicerone scis q iste nō ē sor.
Silit⁹ qtra p pō uidet⁹ esse negēdo: q
niā ex illa seqt⁹ ergo p pōne demōstra
to scis q iste est sor. demōstrato solū
sor. et sor. s. o^m demōstraret ⁊ p pō de
monstraret qd implicat contradictionē. 3°
ar^m q impossibile est plures esse sor. eo q
p quocūq ly sor. sumat⁹ cū sit nomē
p pōiū nō uidet⁹ ē possibile plures sor.
iō realiste ut burle^o p pō piermenias
⁊ alii soliti sūt dicere p pōnem nō esse
uerā de termino equoco p pōis nūeri ly
sor. aūte est termin⁹ equoc⁹ ut liquet.
Quarto ar^m q pars pōt supponere p
toto cui⁹ est ps ut dicendo a p pō est
a p pō posito q tota dicta p pō sit a
Ad p^m rōdet Gaetan⁹ debere suple
ri put dicebat supra d. y. ⁊ y. reglis

et ultra oporteret alia suplemēta suplere
 quod omnis non repugnet sciri et quod bene sciri
 quod ex nullo vero sequitur falsum. ex quibus
 prima solutio: eo quod omnis sciri repugnat in
 ambabus omnibus in argumēto factis. hec
 ratio est superflua in ponēdo suplemē
 ta tot: ut supra in quita reglā dixim.
 Z^m eis suplemētus est oīo superfluū et
 impossibile. nō eis est possibile aliqūe cre
 dere quod ex vero sequitur falsū precipue in
 omnia significāte precise iuxta apbēm
 suarū partiū: loquēdo nūc de seq ut
 dicit illationē debitā p quā cip mus
 nō posse eē ita sicut adeqte significat
 p aīis: nisi sit ita sicut adeqte significa
 tur p omīs: loquēdo eis alr de ly seq esse
 mus i equoco. ideo dico alr reglās de
 bere itelligi sic quod omīs nō repugnet ip
 sum sciri: qre solutio p ad ar^m: quoni
 am omīs i impossibile ē sciri sic adeqte
 significādo. ¶ Ad z^m pncipale diffict
 le ē rōdere. sunt eim isti modi dicēdi
 Primus dicit quod duplex ē demonstra
 ad sensū: scilicet ad intellectuū. prima eis
 ē per sensū ut cū demonstram⁹ hoc
 qd uidemus ul⁹ audimus etc. Secūda
 aut ē cum p intellectu rātū accipimus a
 i quid p pnomia demonstratiā ut h^o
 nō est demonstrata chimera. Strod⁹ g^o
 ut dicūt cū loquūt de platone utitur
 demonstratiōe sensuali cū vō de sor.
 intellectuāli: quare nō ē similitudo. Se
 cand⁹ modus dicēdi ē quod in casu debz
 supponi quod cū demonstrat plato ul⁹ ci
 cero lateat te ipsos demonstrari cū vō
 demonstraret sor. nō lateat te iō pū
 mā dubitas et aliā scis: fm hoc utro
 biq⁹ est demonstratio intellectuālis. Ter
 tius ē Pauli pgu. uolentis duplicē eō
 demonstratiōē absolūtā. scilicet respectiua

seu additiōatā. Exemplū pmi ut dicē
 do hic ē sor. Exemplū z^o ut dicēdo hic
 ē plato demonstrato pōneul hic ē sor.
 demonstrato sor. Z^a aut demonstratio
 semp certificat qd demonstrat: p^a aut
 nō. mō dicit quod demonstratiōe absolūta
 hz ppo illa dubitari iste ē sor. qūcūq;
 demonstrat ploga nō certificat hō qd
 demonstrat. et demonstratiōe re^{ua} hz cō
 cedi. si iste ē sor. demonstrato sor. et ista
 negari iste ē sor. demonstrato pōne
 ¶ Cōtra pmos duos mōs arguit Paul⁹
 pgu. quoniā nō uidet eē putandū ut
 Strod⁹ itam pūo tps spacio uelit uti
 mō demonstratiōe sensuali mō intellec
 tuali: et quod in una lateat te qd demon
 strat et nō i alia. Ego i pms unū hūc
 admiror satis: cū ab eadē culpa excu
 sari nequeat: eo quod uult Strodū in upa
 uti demonstratiōe absolūta et i alia re^{ua}
 et in tā pūo tps spacio. ¶ Z^o errat hec
 sua rōsio cū asserat hāc recte dubitari
 a te h^o ē sor. demonstratiōe absolūta q^o
 niā cū nescis qd demonstrat p ly h^o ad
 ipsā nō habes rōdere: eo quod tūc ppo nō
 ē inte^a a tem^a n^a c alicui mētalī subor
 dinat⁹ g^o tūc nō ē du^a a te: oīa pate
 būt ista i nostro z^o du^a. ¶ Restat ergo
 qrtro loco eē dicēdū rōsionē magistrī
 consistere i h^o quod dubitas quis istorū sit
 sor. demonstratiōe sacra ad sensū: ut
 scis quod iste ē sor. demonstratiōe intellectu
 aliā: quod certificeris de^a sor. Et si ar⁹
 quod ista nō ē tibi dubia hec ē sor. demō
 stratiōe sensuali: quia nescis qd demō
 strat p ly ista. Dicit quod scis qd demō
 strat: quia ad sēsū pcpis de^a p^m ex illis
 trib⁹ posito quod ille p^m sit sor. lz nesci
 as ipsū eē sor. ex qb⁹ p³ rōsio formal
 ad ar^m pcedit. n. quod demonstrato pōne

ad inte^m scis q^d iste nō ē sor. s; ad sen
sum dubitas ⁊ hoc intellexit Strobus
⁊ ita ꝓcedit q^d dubitas an iste sit sor.
demonstrato forte ad sensu. hec q^d tra
ꝓpō est negāda ē ēly intellect^o suus q^d
quocūq; demonstrato ad sensū seu
quacūq; alia ꝓpōnē adbuē scis i^o cōtra
iste ē sor. ubi scias q^d p^r ly iste solū de
monstrat sor. ad inte^m. **Z** p^r duos ꝓ
mos mōs dicēdi nō errasse nec secūd^o
uult ut lateat q^d demonstrat^o oīo alr
ꝓpō nō esset intellecta: sed q^d lateat te
demonstrari cū hoc q^d scias hunc de
monstrari nō inq^rū sor. sed inq^rū hic
homo: p^rim^o tamē mod^o uidet^r dictis
magistri cōformior **Z**. **A**d 3^m rōdet^r
q^d illa ꝓpō plures sūt sor. uidet^r incon
grua: si aut sit intellect^o ꝓpōnis q^d plu
res sūt homines quorū quilibet ē sor.
rūc oportz ut sor. sumat^r uniuoce alr
nō esset rōdendū: eo q^d nō eēt una ꝓ
posino ut ꝓmo piermenias liquet. Di
stinguo g^o quoniā aut ly sor. stat ꝓ cō
posito ex a materia ⁊ b for^a sua aut
ex c materia ⁊ d forma sua ⁊ quomō
cūq; dicat^r ꝓpō ē impossibilis ut liquet.
Sed extra ille q^d ē rome ē alex^o ⁊ ego
q^d sum senis suz alex^o ergo duo sunt
quorū quilibet ē alex^o. **R**ōdet^r distin
guēdo iterū de ly alex^o: si eiz sumit^r ꝓ
aggregato ex mea materia ⁊ mea
forma rūc ꝓma ē falsa ⁊ impossibil^o ⁊ z^a
va. si aut alio mō sumit^r i ꝓma q^d i z^a
rūc negat^r a^o sed solū seq^r q^d duo sūt
quorū ꝓm^o ē alex^o ⁊ z^a est alex^o di
uersimode sumēdo ly alex^o. ꝓceditur
g^o hoc a^o impossibile ē eē plures quorū
q^dlibet ē alex^o: s; iste sit alex^o ⁊ ille alex^o
et ex his ꝓz mens Strodi hoc in loco.
Ad quartū dicūt aliq^d ꝓcedēdo totū s;

sit extra Strodi. neq; icōuenit eq; cito
intelligere subiectū ꝓpōis et ipsā ꝓpō
nē inte^m subiectū ut signū et ꝓpōem
ut signū ꝓ ipsū. s; eq; cito inte^m sub
iectū ut signū et ꝓpōem ut signū est
icōueniens oīo. **C**ōtra istū modū dicēdi
arguit Paul^o ꝓgu. quoniā ut itelligo
subiectū ut signū itelligo et suū sig
nificatū. s; a ꝓpōez ut signū: s; a ꝓpō ut
signū ē tota ꝓpō habēs subiectū et ꝓ
dicatū g^o eq; cito subiectū et totā ꝓpō
nē et ꝓdicatū ei^o itelligo ut signū. ista
ipugnatio nulla ē ne^o eiz a^o: quoniā si
ualeret cluderet^r: q^d si itelligo q^d sig
nificat h^o nomē popul^o q^d itelligā oēm
hoīez populū cōstituēt. sufficit eim q^d
itelligat popul^o ut aggregatū q^ddam
absq; cognitiōe partiū distincta. **D**icē
dū ē g^o alr f^m pōre rōsionē ponēdo
q^dtuor ꝓpōes: ꝓ possibile ē eq; cito sub
iectū ꝓpōis itelligere et totā ꝓpōnem
cōfute: ꝓz i hac ꝓpōe que sit a. s; a ꝓpō ē
a ꝓpō: quoniā i eodē instāti t^rpis itelli
gis subiectū ut scias q^d significet et
eq; cito itelligis a ꝓpōnem nō distincte
seu descrip^t s; cōfute inq^rū ꝓpō. ego. nū
scio a ꝓpōez grecā cōfute: q^d scio q^d ipā
ē ꝓpō s; nō descrip^t. **Z** a^o ꝓpō: possibile ē
eq; cito ite^m ꝓdicatū ꝓpōnis et totam
ꝓpōem distincte: ꝓz hoc ubi sor. ꝓferret
mihī hāc deus ē bon^o: stat eim q^d in
eodē instāti ꝓ quo itelligo ꝓdicatū ul
rimo platū itelligo ipsā ꝓpōem totā
Tertia: impossibile ē sum^r natura inte^m
partē et totū: ꝓz q^d partes ꝓcedūt rē
in eē ꝓritate nature ut ꝓ ꝓhīcorum
cōmēto xxviii^o et xxix^o colli^o. **Q**uarta
ꝓpō: possibile ē ꝓtē suppo^o ꝓ toto c^o ē
ꝓ: scū n^m s^o q^d icōueniēs ut ex d^cis ꝓz
lis g^o ꝓpōib^o ꝓz ar^m militare or^a strodi

et ultra habem⁹ dicere regulas istas
 7 alias multas nō habere ueritatē in
 materia insolubilū: quare ad temp⁹
 illud differam. **¶** Ex predictis colligū
 tur aliqua correlaria: Primū ē: hāc⁹
 nō ualere tu scis adequatū significa
 tum a p⁹onīs qd quidē scis adequatē
 significari p a ergo tu scis a: sed opor
 ter addere q nō repugnet a sciri: pat³
 de ista hec a nullo scit scipsa demon
 strata. Secundū aliq⁹ p⁹b est uera quā
 null⁹ pōt scire p³ de eadē: 7 si p⁹ter aliq⁹
 p⁹b ē vā quā null⁹ pōt scire ē vā:
 p³ d ista hec a nullo scit ē vā. Tertiū
 aliqua p⁹b scitur a me quā nō possū
 scire ē uerā: p³ de ista hec nō scit
 a me ē uerā: 7 similiter cedi habet
 ut possibile q scio a 7 tamen a credo
 esse falsū. Quartū: hec oīa nō ualeat p
 ly hoc demonstrat celū in ista p⁹b
 hoc est celum ergo hoc ē celū: p³ ubi
 per ly hoc demonstrat lapis in oīre
 aīs enī est possibile 7 oīs ipossibile

QUINTA DECIMA regu
 la. **¶** Succedit suo ordie de
 cima quinta regula. s. si oīa
 est scita ab aliquo 7 aīs ē sibi dubitā
 dum oīs eiusdem oīe nō est ab eodē
 negādum. Primo pbat⁹ regula. 2⁹ ar
 tra eam dupliciter eim pbat⁹ regula
 primo sic: stet oppositū oīs cuius aīre
 s. q oīs sit negādum 7 aīs dubitādū
 eidem 7 oīa sit scita cuius aīs sit a 7
 oīs b 7 tūc arguit⁹ sic: s. ē negādū
 ergo scitum esse falsū 7 intellectū nō
 sequens uel repugnās alicui bene ad
 misso uel bene cesso 7 ce. si b ē falsū
 nō sequēs ergo et a ē falsū nō sequēs
 omnis oīa nūc facta est scita aīs pri
 mū est scitum ergo et ultimū oīs est

scitum. s. q a ē falsū nō sequēs et per
 oīs a ē negādum 7 nō dubitādū qd
 est oppositū 7⁹ partis aīs pri⁹ assūp
 ticum diximus stet oppositū oīs cū
 aīre. si 2⁹ ergo 7 a est repugnās tali
 bene admisso uel bene cesso sicut et
 b. 13⁹: quia regula ē ista probāda. s. si
 alicui repugnat oīs alicui⁹ bone oīe
 eidē repugnat aīs: ex quib⁹ sequit⁹ a
 esse negādū pari rōne sicut et b g⁹
 non dubitandum.

¶ VEL SIC. **¶** 2⁹ ac breuius pbat⁹
 regula sic: b ē negādū et oīa cede
 da: quia scita ergo et a ē negādū. 13⁹
 3⁹ p vi⁹ regulā et per oīs a nō ē du
 bitādum. Aduertatur tamē p hac re
 gula et p ualidiori eius pbatōne que
 dixim⁹ supra i limitādo qntā reglar.

¶ EX QVA MAXIME. **¶** Cor⁹ in
 fert⁹ decima sexta regula hic. s. si oīa
 est scita ab aliquo et oīs ē negādum
 ab eodem aīs eiusdē nō ē ab eodem
 dubitādum. Aduertēdus tamē ē hic
 modus arguēdi qui nihil ualeat: 13⁹ ui
 deat⁹ simit⁹ decime quinte regule. uñ
 nō sequit⁹ ista oīa ē scita a te aīs est
 tibi dubium ergo oīs a te nō ē negā
 dum ut deposita tibi hac papa sedet
 et a te admissa: tūc fiat ista oīa papa
 sedet ergo papa sedet aīs ē tibi dubi
 um et oīs a te negādum: quia depo
 situm.

¶ SED CONTRA. **¶** Contra regu
 lam decimā quintā arguit⁹ premitte
 do in p⁹mis duo. Primū ē hec obliga
 pōnēdo q nullus rex sedeat: credat
 tamē sor. firmiter q rex sedeat et pla
 to sciat sor. sic credere: dubitat tamē
 plero an rex sedeat ul nō sedeat.

¶ QVO POSITO. **¶** 2⁹ premitte

16
famofa descriptio ipsius scire rerum
contingentium: describentes eum dicunt qd
tale scire e rem firmiter credere: cum
hoc qd ita sit ex parte rei. ex quo sequit
hunc modum arguendi optimu esse et
scitum. si tu credis firmiter qd rex sedet
et ita e ergo tu scis regem sedere.

ISTIS SIC STANTIBVS. His
actis arguit sic. for. credit firmiter qd
rex sedet et ita e qd rex sedet ergo
scit qd rex sedet. nra ista scita e a plato
ne ut simul cu premissis. 2o suppono
et anis e sibi dubium seu dubitandum
et tamen nris e a platone negandum
eum repugnet prime parti casus in
pmo premissis. qd autem anis sit dubi
um platoni pz: quia plato considerat de
ipo et no scit illud ee uerum nec scit
illud esse falsum. ul' ut melius dicat
plato no credit istam co^{am} que e anis
ee ueram: nec credit eam ee flam et
considerat de ea ergo e sibi dubia. **D**ixi
mus autem ul' melius: quonia stat qd
considerare de aliqua ppone qua nescio
esse ueram: nec scio esse falsam: que
tame non e mihi dubia: ut dato qd a
der ppofa quam firmiter credere ubi
e de platone ul' loquimur de te nune
melius et certius argumentum habe
ret locum: eo qd obligatio ostaret ma
gis facta tibi q platoni.

RESPONDEO. **R**ur Strod^o du
bitando an nris dicte nre sit a plone
negandum: quonia dubito an sibi posi
tus sit casus: quonia si sibi no ponitur
casus nris no e ab eo negadu sed du
bitandu sicut et anis. si vo sibi ponitur
casus seu mihi loco platonis: tunc dico
nris illud ee negandu a me: cu repug
net pme pti casus i obligatione. et sicut

dico anis no e dubitandu a melius sit
mihi dubiu: quonia repugnat casui et
eu pponit mihi nullus rex sedet oce
do: sit mihi dubiu: qa e sequens: cu sit
pma ps casus. et si in arguendo p^o su
mit^{ur} anis illud e dubitandu a for. 2o
illud e negandu ab eo. **D**icit^{ur} utru
qd negado: nulla eis ps anis e dubia
for. 2o anis no e ab eo dubitadu: nris et
lz sit falsu et imptines no tu e a for. ne
gandu: cu no sit scitu ee falsu. et si que
ritur quod ergo erit rridendu a for. ad
nris illud. dicit^{ur} crededo solu ut diffusi
us in obligationib^o nostris dicturi su
mus et ce. Contra pdicta ar^o primo
otra re^{am} decima quita sicista nra est
scita a te ois rex loqr iste e ergo iste
loquit^{ur} et anis e a te dubitandu cu que
libet ei^o ps sit a te dubitanda et nris a
te negandu ut patz demostrato p ly
iste tacente eora te euidet^{ur}. **S**ecundo
otra eadem regula ar^o ponedo qd sci
as istam rex sedet ouerti cu ista ho e
lapis tunc nra facta a pma in 2^{am} est
scita et anis e dubitandum et nris nega
dum ab eodem. Tercio ondo qd sit
impossibile ocedere ppnem sibi du
bia quatucup sequente: qa tuc assen
tires et no assentires eidem ppni: qa
tali ppni tibi dubie no assentis: ex q^o
tibi dubiu reporat^{ur} eidem assentis qa
oedis. **Q**uarto ar^o qd nullu falsu e
credendu nisi sit ocedendum: quonia
credere firmiter e assentire. ocedere
vo mente et assentire mente ouertut^{ur}
g^o et in uoce. tunica eis et indumentu
quatucup in uoce uideant^{ur} diuersa ni
hil min^o no dicim^{ur} ea differre: qa idez
repstant olo. Ad primu ne^o qd anis
sit dubitadu. nec inueniet q aliqua
e

co^a sit negāda cui^o quelibz ps sit du
bitāda sicut hec ē rex sedet ⁊ nullus
rex sedet. co^a aut posita p ante i ar^o
ē negāda: qā ex ipsa sequit^r negādū.
Ad 2^m rōr ubi p^o loco post casū ppo
nat^r ista. s. hec ppo rex sedet ē du^a cō
cedo eā ⁊ ultra ccedo q^o ista hō ē lapis
sifiter ē dubitāda: ubi aut pmo loco p
ponat^r ista. s. hec ppo hō ē lapis ē ne^a
cedo ⁊ nego ipsa ēē dubitandā. ⁊ ul
tra ccedo q^o ista rex sedet ē negāda.
Ad 3^m tenēdo q^o nihil sit ccedēdū ni
si uerū: ita q^o sūm q^o tūcūq^o sequēs non
sit ccedēdū ut supra circa qntā re^a
oñdim^o dicit^r ar^m ccludere sūm autē
Strodū ⁊ alios diceret^r q^o nō incōuēit
ut eidē pponi assentias ore ⁊ dissētiās
mente: hoc tñ mihi nō placet: eo q^o ser
mo inuēt^o ē ad expmēdū mentis cō
ceptū quare si ore g^o et mente ccede
ret^r. **A**d qrtū dixim^o supra i qntā re^a
quoniā i hoc libro errauit magister.
ACCEDVNT DVbia p^mū
utrum oīs ppo du^a sit du^a
⁊ ecōtra. **A**d hoc rōr Paulus
pgu. p^o q^o aliq^o ē ppo du^a a sor. que nō
ē sibi du^a. 2° q^o aliq^o ē sibi dubia que nō
ē dubitāda ab eo. primū p3 pmittēdo
ppoem dubiā dici altero quiq^o mōrū
p^o qā sicut ipsa pncipalr sig^rficat ita
du^a ēē ut ista hoc ē uerū ubi scias q^o
p ly hoc demonstrat^r uerū istorū cō
tradictoriorū tibi dubiorū. s. rex sedet
⁊ null^o rex sedet: nescias tñ qd istorū
sit uerū. 2° qā tu dubitas de sensu cō
posito ita ēē sicut ipsa pncipalr sig^rfi
cat ut ista rex sedet. **T**ertio qā ex re
flexione dubia dicit^r ut ista hoc ē du
bium seipsa demōstrata. **Q**uarto qā
cōsiderādo de ea nescis qd pncipaliter

sig^rficat. **Q**uito quia nescis an sit se
quēs aut repugnās ut i quito casu de
scire ⁊ du^a ab Hesbero dicit^r. **E**x q
bus ccludit^r q^o ubi ponat^r q^o ista de^o o
uertat^r cū hac dubitanda rex sedet
tūc p^o ē dubitāda sicut 2^a ⁊ tñ nō est
dubia: qā nō aliquo istorū quiq^o mōrū
2^m p3 a Strodō i littera de ppoē depo
sita tibi dubia que ē dubia ⁊ nō dubi
tāda. **I**ste mod^o dicēdi uidet^r oio flus
quo ad p^mū dictū tra qd ar^r talis p
positio. s. deus ē quā dicit^r cē dubitan
dā aut ē p^rinēs aut imp^rinēs: si p^rti
nens aut repugnās aut sequēs: si re
pugnās ul^o sequēs ergo nō du^a. 13°:
qā oē sequēs ē ccedēdū ⁊ oē repug
nans negādū pncipue scitū illud sequi
ul^o repugnare: quoniā si nō sciret^r se
qui aut repugnare tūc ipsa ēē du^a
sūm cū hoc mō. si imp^rinēs g^o rōdēdū
ē sūm sui q^olitates g^o nō ē dubitāda ni
si qā du^a. **D**einde sua rō nō ouicit eo
q^o admisso casu tāq^o oblitus ccedo q^o
ista deus ē ē du^a ⁊ ex oñti q^o ē dubia
altero istorū quiq^o modorū. **E**t si queri
tur an sit du^a p^o mō ne^o usq^o quo p
quidēdo deueniat oppōnes ad ultimū
modū in pponēdo ⁊ tūc illud ccedit^r
ut sequēs. **V**trū aut illis quiq^o modis
ppoēs dubie dici possint nolo ad p^ris
determinare: 13 Hesber^o hos quiq^o mo
dos asserere uideat^r in suo de scire ⁊
dubitare. **S**trod^o aut uidet^r solū pone
re 2^m modū. **S**ecūdū dictū ei^o ē hodie
i usu uerū paruit qd dicēdū i rōsione
ad 3^m paulo superi^o iuxta mētē p^rriā
Rōdēdū ē g^o alr ad dubiū ponendo
q^otuor p^rōnes: **P**rima oīs ppo du^a est
dubia: p3 qā si nō maxie uidet^r iux
ta dicta Pauli pgū. que oñt^r deficere.

Z^a ppō: oīs ppō du^a ē du^a mēte: pba
 tur: oīs ppō dubia dubitat^r mēte g^o
 ppō uera: 3°: quia ad omne qd dubi
 tat^r mēte ē rōndendū mēte et nō ni
 si dubitādo ergo illa dīa bō^a. s3 assūp
 tum oñditur qd ppō nō dicit^r dubia ni
 si qā itellect^r inuestigādo et cōsideran
 do de ea dubie rīt et eā dubitat. Tert^a
 ppō omne du^{um} mēte ē du^{um} ore
 et hoc sūm mēte nostrā: s3 sit oīa sūro
 dum. p3 qā ea que sūt in uoce debēt
 pportionari hīs que sūt in mēte. s3
 uolū eīm ac iūtile esse uidet^r qd aliq
 ore fingeret qd mēte renueret: cū uo
 ces sint instrumēta solū ad exprimē
 dum mētis cōceptū. Quarta ppō: si
 scim⁹ aliqua iūicēz ouerti pēcipue de
 forma et unū est du^{um} reliquū ē du
 bitādū. p3 qā aliter in aliqua dīa scita
 nīs esset dē^{um} et oīs dubi^{um}. pbat^r
 quia si a et b inuicē ouertant^r de for^a
 et a esset du^{um} et b nō du^{um} et cōsi
 deraret^r de b tūc esset negandū aut
 dē^{um}. si ne^{um} ergo ar^o ex opposito
 ipsi⁹ b ad opp^m a dīa esset scita et aīs
 esset dē^{um}. s. oppositū b: cū b sit ne
 gādū et aīs esset dubi^{um}. s. oppositū
 a cū a sit dubitādū. si aut^r b eēt dē^{um}
 ergo ar^o a b ad a dīa esset scita et b
 esset dē^{um} et aīs dubitādū: qre ex
 his p3 solutio ad dubiū etce. Secū
 dum dubiū utrū si dubitat^r unū tra
 dictoriorū dubitet^r et reliquū. Rīt p
 duas ppōnes: Prima cōdional dicta
 nō ē uera pbat^r sic: possibile ē me cōsi
 derare hāc rex sedet nō oī^o hāc nul
 lus rex sedet ergo possibile ē me du^{te}
 primā nō du^o z^{am}. p3 dīa: qā possibile
 ē qd considerādo primam inuestigem
 de ea an ita sit et nō assentire ul^r dissō

tere ei nō oī^o d z^o. **Z**^a ppō: si d utro
 qd contradictorio cōsideret^r cū inuestiga
 tione et unū dubitet^r tūc dubitat^r et
 reliquū. pbat^r: quia si nō stet opp^m qd
 unū dubitet^r et nō reliquū ut a et nō
 b: et quero an assentias b ul^r dissenti
 as: si primū g^o dissenties suo opp^o. s. a
 ergo nō dubitas. 3° dīa: qā inter tradi
 ctoria stante eorū inuestigatione ab
 itellectu apprehēdit^r tanta ipsorum
 repugnātia: ut si unū ccedat^r alteruz
 ne² et ecōtra. si z^m ergo assentis a et
 per oīs nō dubitas. Logici ergo cū di
 cunt dubitato uno contradictoriorū re
 liquū dubitat^r: uerū dicūt obseruans
 que in z^a ppōne expressa sunt. Et si
 oīa arguit^r qd inuestigatio d uno re
 quirīt inuestigationē de altero tradi
 ctoriorū cum ly an seu ly utrū que
 rat utrūq; ergo nō ē possibile unū du
 bitari qn dubitet^r reliquū. Rīt ne^o
 assumptū: unde cū inuestigo an rex se
 det quero euidētiā qua assentire uale
 am regē sedere et nō oportz ut inuesti
 gem de altero. Tertiū dubiū utrūq;
 possibile sit aliquā ppōem ab aliq^o nō
 itellectā eē eidē dubiā ul^r ab eodez
 recte dubitari. Ad hoc dubiū rīt pau
 lus pgu. nullā ppōem ab aliquo nō in
 tellectā esse dubitādā ab eodē et p^o
 a fortiori ad eā nullo mō eē rōndendū
 ab eodē hoc suadet: qā alr sequeret^r
 qd for. nō intelligēs ppōnem grēcā ha
 beret dubitare eā: qd uidet^r incōueni
 ens ut assentit i suo. xiii^o du^o. Ista rō
 et si vā sit: uidet^r tū repugnare dictis
 suis in eodē dubio ubi dixerat ppōez
 dubiā eē alicui ut for. qā for. nescit qd
 sig^r ficet ex quo seq^r qd for. extra tps
 obligatiōis h3 eā dubitare quādo sibi

ez

pponeret. **R**nde ergo ad dubiū pre
mittēdo p^o q^o du^o dicit aliqua ppō ab
aliquo nō intellecta ut a sor. cōiter. s. et
pprie. cōiter quidē q^a p^a eaz sor. nescit
qd sig^oficet^r adequate et ista ppō. s.
deus ē in mente sor. nō ē intellecta a
sor. q^a nescit q^o deū esse sig^oficet^r per
i istā mentale posito q^o sor. cōsideret de
sig^oficato illi^o et nō de ppōne. pprie vō
ppō dicit nō intellecta a sor. q^a p^a eam
sor. nihil dicit q^o tūcūq^o sibi pponat^r
aut ad eā aduertat ut ē ppō greca. **2°**
premitto q^o du^o mente ē quidā act^o
intellect^o seu cogitattue v^oritus imedia
te resultās ex iueſtigatiōe quā logici
dicūt cōsideratiōē an ita sit: ubi intelle
ctus nō ualet assentire nec dissentire
quare remanet dubi^o. p^o hoc q^a du^o
regem sedere resultat ex iueſtigatiōe
an rex sedeat: ubi nō ualem^o assenti
re nec dissentire. q^o autem sit dubita
re ore p^o de se. hec que dicim^o in his
pmissis ult^o uera sūt p^oter q^o i materia
insolubiliū ubi opus ē multa iueſti
gatione et longiori s^omonē. **H**is ergo
actis dico duo: Primū ipossibile est ali
quē ut sor. recte rōdere ad ppōem eq
uocam ergo dictū uerū. t^o q^a ppō
equoca intelligit^r a sor. et nō intelligit^r
ab eo ppō pprie nō intellecta ergo mi
nus uidet^r esse rōdendū ad ppōez nō
intellectā. assumptū est phi^o p^omo pier
menias uolētis ad ppōnem equocam
nullo mō esse rōdendū p^oter sig^ocare
diuerſa significara et nō determinate
unū. **S**ecūdo dico q^o ipossibile ē sor. re
cte rōdere ad ppōem nō intellectā ab
eo cōiter: p^o quia rōdere ad ppōez seu
signū est rōdere ad ipsum rōne sig^oti
ipsius ergo oportebit scire referre sig

num. s. ppōnem i sig^oficatū et per cōis
falsū est q^o talis ppō sit nō intellecta cōi
ter: preterea expimēto stat q^o cū cōce
dimus negam^o aut dubitam^o ppōez
hoc ē quia aduertēdo ad ppōnem q^o
sig^oficet si scimus i cōsiderādo signifi
catū ipsius eā tūc cōcedimus negam^o
ul^o dubitam^o. **E**x his q^otuor inferunt^r:
primū est rōtio ad dubiū: ipsuz eim ē
f^olm et per cōis apparet Paulū pergu.
pariter plerosq^o alios male sensisse as
serētes ppōem esse alicui dubiam ut
sor. cū talis ppō est pprie nō intellecta
a sor. quia tūc ubi talis ppō pponere
tur sor. extra rēpus obligatiōis debet^r
dubitari ab eo dato ēt q^o esset equoca
q^o est cōtra phūm. **S**ecundū ois ppō
dubia ē dubitāda. p^o quia omne dubi
um alicui dubitat^r recte ab eodē g^o
correlariū uerū. t^o cōia: quia ipossibile
ē aliquid recte dubitari et non ē dubi
tandū. maior p^o quia ipossibile ē ali
quā ppōnem esse dubiā alicui nisi de
ea talis iueſtiget ergo ei assentiet uel
dissentiet ul^o dubitabit recte quoruz
nullum ē dandum nisi ultimū: hoc tū
est correlariū s^om mētem nostrā sed
nō s^om magist^orū et alios et cetera. **T**ertium
prima p^oncipia ut de quolibet dicat^r
esse ul^o nō esse et cetera. sūt inueſtigāda.
p^o quia sūt cōcedēda g^o cōsiderāda seu
inueſtigāda. t^o cōia: quia cōcedere p^osup
ponit inueſtigare ubi eim audirez a
sor. q^o ista ppō deus est significat deus
esse apprehēderem sor. ueruz dixisse:
nō tamē cōcederē hāc deus ē nisi iue
ſtigare an deus sit. ita et de p^omo p^onci
pio dicēdum ē talis aut inueſtigatio
stat cū certitudine i rōdendo g^o hic ē
ordo ut p^omo itelligam^o ppōnem. **2°**

inuestigem⁹ 3° ferim⁹ iudiciū seu rā
sionem assertiuā aut du^m ista tñ oīa
tria pleri pūt in eodē instāri tpslicz
nō ne. Quartū ista 3^a nō ualet tu itel
ligis adeq̃tū sig⁹ficatū a ppōis qđ itelli
gis adeq̃te sig⁹ficari p^a ppōnem g^o
itelligis a. p. pposito qđ nō itelligas istā
que sit a. s. de⁹ ē dato qđ scias deū esse
et dicat for. cui nō credis p^a sig⁹ficat⁹
adeq̃te deū esse: tūc p³ qđ itelligis ppō
nem dicā a for. l³ nō credas: et itelli
gis suū sig⁹ficatū. s. qđ deū eē sig⁹ficat⁹
p^a et tñ nō itelligis a. iō oport³ sic ar
guere: tu itelligis adeq̃ratū sig⁹fica
tū a qđ scis adeq̃rate sig⁹ficari p^a g^o
itelligis a. Quartū dubiū utrum
ista sit dubitāda a te alicui pponitur
dubiū. Rōr pmo qđ ipsa nō ē dubitan
da nec ne⁹. 2° dicit⁹ qđ ē cedēda. p^m
pbat⁹: qđ si esset dubitāda. Cōtra ista
eēt a te dubitāda et nō es obligat⁹ g^o
est tibi dubia: et ista pponit⁹ tibi ergo
alicui pponit⁹ dubiū: quelibz rāa nūc
facta ē a te pce⁹ et ipsarū aī⁹ pce⁹
ergo hoc ultimū cās ē a te pcedēduz
alicui pponit⁹ dubiū g^o non du^m
Et cōsistit arguit⁹ qđ nō sit ne⁹ sic for
ti pponit⁹ dubiū ergo alicui pponit⁹
dubiū: ista rāa ē pce⁹ a te aī⁹ est a te
dubitandū ergo cās nō ē a te negādū
t³ rāa p regulā nostrā hīc. 2° pbo qđ
ad ipsū ē rōndendū ergo du^m ne⁹ ul⁹
pce⁹: non du^m neq⁹ ne⁹ ergo pce⁹.
Et si cōtra hoc ar⁹ pbandō ipsā nō eē cō
cedēda a te sic ista ē a te pcedēda et
nō es obligat⁹ ergo ē scita a te g^o scis
sicut p ipsam adeq̃rate sig⁹ficat⁹ et
sicut p ipsam adeq̃rate sig⁹ficat⁹ scis
sig⁹ficari g^o tu scis qđ alicui pponitur
dubiū. t³ 3°: quia alicui pponi dubiū

adeq̃te sig⁹ficat⁹ p ipsaz tūc ultra tu
scis qđ alicui pponit⁹ dubiū et nō scis
qđ alicui aliter a te pponit⁹ dubiū g^o
tu scis qđ tibi pponit⁹ dubiū et scis qđ
tibi nō pponit⁹ nisi ista g^o scis qđ ista
ē tibi dubia: et ultra tu scis qđ ista ē ti
bi dubia et nō es obligat⁹ g^o ista ē a
te du^m. **R**ōr a qbusdā ne⁹ qđ ipsa sit
scita eo qđ repugnat ipsā sciri: l³ nō ab
solute istud repugnet: quomā aliqui ut
cras erit ita qđ ipsa ē scita a te dato qđ
cras scias qđ for. pponit⁹ ista rex sedet
ipsam tñ. alicui pponit⁹ dubiū repu
gnat sciri nūc cū circūstātiis actuali
bus. Ista rāo nō ē bene itelligibilis in
dicēdo qđ nūc repugnat seu ipossibile
sit istā ppōem. alicui pponitur dubiū
sciri a te et cras possit esse ita qđ sciat⁹
a te: ideo dico alr⁹ pce⁹ qđ scis qđ alicui
pponit⁹ dubiū ex qua nō seq̃t⁹ simul
cum hac. s. et nō scis qđ alicui aliter a
te pponit⁹ dubiū ergo scis qđ tibi pro
ponitur dubiū. uñ stat qđ scias alicui p
poni dubiū et de aliis. primo eīz pōrū
dicit⁹ qđ scio aliquā mulā eē sterile: et
tñ nō scio a mulā eē sterile nec b mu
lam eē sterile et de aliis: ista tñ mate
ria spectat ad tractatū de insolubilib⁹
ubi opus eēt longo s̄mone.

DECIMA SEPTIMA regu
la. Alia regula et decima sep
tima in ordine ē hec: si aliqd
seq̃t⁹ ad cās alicui⁹ bone tñ illud idē
seq̃t⁹ ad aī⁹ eiusdē. pmo ordit⁹ r⁹. 2°
ar⁹ cōtra eā. pbat⁹ ergo regula pbat⁹ cō
hīra super⁹ in quinta.

EXINDE DECIMA OCTAVA
seq̃t⁹ correlarie. Decima octaua r⁹ ē
hec: si aliqd aīcedit ad aī⁹ alicui⁹ bo
ne tñ illud idē aīcedit ad cās eiusdē

declara^o ei³ uni^o r^o e^o de^oclara^o alteri^o.

EX QVIBVS DICTVR. Ex his sequit^r famosa regula hec. scilicet a primo ante ad ultimū dñsita q^d oēs d^o interme^o facte sint bone et formales nō uariare dñā ē bona et formalis vbi gratia si ex a ante sequit^r b et ex b c et ex c d ad qd sequit^r e tūc dñā facta a primo. scilicet a ad e est bona et formalis

Loquimur aut^m hic de ly sequi forma liter. Dicunt^r autem dñe intermedie nō uariare qñ nihil plus nec alio mō assumit^r p^o ante posterioris dñe q^d fue rit dñs prioris dñe.

SED CONTRA ISTAM regulā.

Contra regulā ar^o sic ex hac hic fili^o est sequit^r formaliter q^d suus pater ē ul^o sua mater ē: ex quo sequit^r q^d su^o filius ul^o sua filia est: et tamē nō seq^r fili^o ē ergo suus filius ul^o sua filia est.

Rñt Strodus cōem esse rñonem re^{am} dictā. scilicet a primo ad ultimū non tenere ul^o: quia nō in materia relatiuorū. et rō est: quia uariat^r dñā seu dñs ppter uariā acceptionē relatiui. nam ly suus et ly sua in ultima dñā refert a^ois p^o. scilicet hunc filiū et in penultima refert p^orem ul^o matrē. **Sed** o^otra dicta ar^o primo o^otra regulā sic ista bacul^o stat in angulo seq^r de forma simp^o ad a liquod dñs alicui^o bone dñe de forma simp^o que nō sequit^r de forma simp^o ad a^ois eiusdem ergo re^o falsa. dñā de se p^o: et assumptū est unus correlariū probatū a nobis supra circa descrip tionem dñe bone de forma. **2°** o^otra eādē arguit^r: quia sequit^r tu es coloratus ergo tu es coloratus ul^o homo ē lapis et tu nō es coloratus tāq^d a pte disiunctiue ad totam disiunctiua: ex q^o

dñte sequit^r q^d homo ē lapis tāq^d a disiunctiua affirmatiua cum destructionē unius partis: et tamē nō sequit^r illud ultimū impossibile ex primo ante ut p^o ergo et c. **Tertio** arguit^r o^otra rñ sionē magistri: quoniam uidet^r re^{am} teneri i^o omni materia: ut p^obatio regle oñdit. nec i^o ar^o magistri ar^o p^o r^o am^o cu^o media uariant^r: Deinde o^otra eādē rñonem ar^o q^d relatiuū nō refert sem per a^ois p^oximū s^o remotū: cu^o omne tale relatiuū indifferēter possit ipont ad repñtandū. **Quarto** cōtra re^{am} xvii^{am} arguit^r ponēdo q^d a duertatur i^o sig^oficādo cū hoc termio simplici uerū b eum hoc termio disiuncto v^om ul^o falsū c v^o cū ly falsū: tunc arguo sic a^oncedit ad b et b a^oncedit ad c et tamē a nō a^oncedit ad c sicut nec uerum ad falsū: ergo a i^oqd a^oncedit ad a^ois qd nō a^oncedit ad dñs. p^o dñā cū toto assump to preter hoc q^d b a^oncedit ad c qd sic arguit^r: falsū a^oncedit ad falsū g^o uerū ul^o falsū a^oncedit ad f^olm. t^o 3°: q^d omne falsū est uerū ul^o falsū. Item corpus ē albū a^oncedit ad hoīem ēē albū et ho minē esse albū a^oncedit ad aīal esse al bum et tamē corp^o esse albū nō a^once dit ad al^o esse albū ergo regula falsa tenet dñā cum z^o et 3° parte a^ontis. et p^oma arguit^r: quia for. esse albū a^once dit ad hoīem esse album ergo corpus esse album a^oncedit ad hoīem ēē ablu. tenet dñā ab inferiori ad suū superi^o. **Ad primū** rñdet Paulus p^ogulēsis negādo assumptū: et ad p^obationē fac tam in correlario dicit hāc dñā non esse bonam de forma simp^o. scilicet tu es ul^o baculus. stat in angulo et tu nō es g^o baculus stat in angulo non tenet in

omni materia seruata o[mn]i simili forma
 quia non sequit[ur] tu es uel homo est
 lapis sed deus e[st] ergo homo est lapis
 que tam[e]n o[mn]ia habet o[mn]i simile formam
 priori co[m] q[uo]d hic arguit[ur] sicut ibi ab u
 na copulatiua cuius una pars est dis
 iunctiua ad o[mn]is q[uo]d est una simplex ca
 the[gor]a et pars disiunctiue illius unde in
 quit ipse q[uo]d sicut arguendo a p[ar]te co[m]p[os]i
 t[is] ad totam co[m]p[os]it[am] o[mn]i situtam ex ta
 li p[ar]te a[n]te et ex p[ar]te o[mn]i no[n] ualet
 o[mn]ia de forma simp[li]c[is]: quia famosum e[st]
 q[uo]d a p[ar]te co[m]p[os]i ad totam co[m]p[os]it[am] no[n] ua
 et o[mn]ia de forma ita arguendo a disiunc
 tiua cum destructione unius p[ar]tis
 et ce. non ualet ar[gu]m[en]t[um] de forma: cum stet
 adequat[u] significat[u] a[n]tis intelligi et
 non adequat[u] significat[u] o[mn]is et t[ame]n
 est bona et formalis s[ecundu]m quid q[ui]cunq[ue]
 a[n]s eius non implicet co[n]tradictionem
 formaliter sicut est ista tu es homo
 ergo tu es iste homo te demonstrato
 nisi uiderem uirum hunc ludo et ioco
 uersari magis q[uam] doctrina i[n] dictis suis
 arbitrarer non esse numeradum iter
 logicos nedum inter p[ro]p[ri]os ipse enim
 hodie multu[m] aberrare uidet[ur] q[ui]cunq[ue]
 sorticuli omnes uiru[m] magnificat in
 primis enim errat in dicendo illas e[ss]e
 o[mn]i similis forme: quonia[m] dato suo mo[d]o di
 cendi sequeretur istas esse o[mn]i similis for
 me tu es homo ergo tu es a[n]i[m]a tu es
 homo ergo a rosa e[st] flos: p[er] quia sicut
 in p[ri]ma arguit[ur] ab una singulari sim
 plici ad una[m] altera[m] sin[gu]la[m] simplici ita
 et in alia. **E**rrat q[uia] dicit ista no[n] esse
 bona de forma. s. tu curris g[ra]t[is] curris et
 tu moueris: o[mn]ia q[uo]d ar[gu]m[en]t[um] sic si adequat[u] si
 g[n]ificat[u] a[n]tis inte[n]t[us]. s. te currere ade
 q[ui]t[u] significat[u] o[mn]is inte[n]t[us]. s. te currere

et te moueri q[uo]d declarat[ur] suo funda
 mento applicado syllogismu[m] resolu
 torium ut hoc inte[n]t[us] demonstrado te
 currere et hoc est te currere et te mo
 ueri ergo te currere et te moueri inte[n]t[us]
 et licet famosum sit q[uo]d ar[gu]m[en]t[um] a p[ar]te co[m]p[os]i
 ad tota[m] co[m]p[os]it[am] no[n] sit o[mn]ia bona de for
 ex hoc t[ame]n no[n] sequit[ur] q[uo]d ista no[n] sit bo
 de forma. s. tu curris g[ra]t[is] tu curris et tu
 moueris: quonia[m] illud famosu[m] inte[n]t[us] q[uo]d
 no[n] ualet o[mn]ia u[bi] arguendo a p[ar]te co[m]p[os]i
 ad tota[m] co[m]p[os]it[am]. u[bi] sicut alias diximus
 ista o[mn]ia e[st] bona de forma tu potes e[ss]e
 papa ergo p[otes]t esse q[uo]d tu sis papa q[ui]t[u]
 cu[m]q[ue] arguat[ur] a sensu diuiso ad sensu[m]
 co[m]positu[m]. 3° p[er] o[mn]ia eum hoc suo funda
 mento o[mn]i siter p[ro]batur q[uo]d si adequat[u] si
 g[n]ificat[u] a[n]tis inte[n]t[us] adequat[u] sig[n]ificat[u]
 o[mn]is inte[n]t[us] illius o[mn]e ubi arguebat[ur] a
 disiunctiua cum destructione uni[us] p[ar]tis
 et ce. si ei[us] te esse u[bi] baculu[m] stare in an
 gulo et te no[n] esse inte[n]t[us] etia[m] baculum
 stare i[n] angulo intelligit[ur] q[uo]d o[mn]i syllogis
 mo expositio iuxta f[or]masu[m] sua[m] p[ro]ba
 ret. **Q**uarto errauit asserendo hac no[n]
 e[ss]e de forma. s. tu es homo ergo tu es
 iste ho[m]o cuius oppositu[m] infra p[ro]babit[ur]: m
 mo p[ro]bat[ur] ex suo fundam[en]to: q[uia] si te
 e[ss]e ho[m]i[n]em intelligit[ur] te e[ss]e istu[m] ho[m]i[n]em in
 telligit[ur] applicado syllogismu[m] exposito
 riu[m]. Dico i[tem] al[iter] ad ar[gu]m[en]t[um] ne[cess]e 3^{am}: q[uo]n[ia]m
 intellect[us] r[ati]o e[st] q[uo]d u[bi] si aliquid se[quitur] ad o[mn]is
 alicui[us] o[mn]e bo[n]u[m] illud ide[m] se[quitur] ad a[n]s ex
 quo no[n] se[quitur] q[uo]d si aliquid se[quitur] de for
 ad aliquid o[mn]is alicui[us] bone o[mn]e de forma
 q[uo]d illud ide[m] se[quitur] de forma ad a[n]s
 eiusde[m]: de hoc t[ame]n infra xxii^a r[ati]o dicem[us].
Ad 2^{am} d[icitur] ubi o[mn]is p[ar]te o[mn]e sit una disiunc
 tiua et ip[s]a disiunctiua sit a[n]s 2° o[mn]e
 2^a o[mn]ia no[n] ualet nec ar[gu]m[en]t[um] a p[ar]te co[m]p[os]i

cū destructiōe uni⁹ ptis ꝛce. quoniam
illa r^a sic inte^r ar^o a co^{ua} cui⁹ p^a ps ē
una disiunctiua: ꝛ altera ps destructio
uni⁹ ptis disiunctiue sup alterā ptem
tūc dīa ē bona. ubi autē i z^a d^a sit una
co^{ua} illud aīis assumptū tūc me^a sūt
ueritatis: qā primū dīis prime dīe fuit
una disiunctiua ꝛ aīis z^a d^a ē una co^{ua}

Ad 3^m dīr mentē rīonis eē q i relatis
nō t3 reglā eo q ibi nō ar^a p r^{am} cum
fiat uariatio mediorū ut patuit: qre nī
pcedit oīra rīonem magistri. Itē ad
id qd ulter⁹ arguebat^r ne^a dīa: quia
i3 possit imponi: nō tū ē impositū rela
tiū ut refert idem aīis ubicunq po
nat^r. sed ex impositorib⁹ autēticis ha
bemus q relatiū nō refert^r nisi pxi
mū aīis ꝛ nō remotū. **V**enator autē dī
cere solet q regula ista t3 in materia
relatiuorū in mēte: quoniam i mēte pōt
accipi relatiū eodē mō ꝛ referre re
motū aīis sicut ꝛ pxiū. **A**d qrtū
dico ne^o d^{am} oport3 eī3 addere i aīre
ꝛ idē b qd sequebat^r ex a aīcedit ad
c ergo ꝛce. s3 hoc ne^a: quoniam nō idem
nūero uerū ul^r flm qd sequebat^r ex
a vō aīcedit ad c flm s3 aliud: qā ex b
sequebat^r illud uerū ul^r flm qd ē vī
ꝛ aīcedebat ad ipsū c aliud uerū uel
flm. s. ipsū flm: mō līn ꝛ uerū nō sunt
unū ꝛ idē numero. Et si oīra hoc ar^a
ponēdo q sit tātū unū b qā uidetur
ar^m pcedere. Rīr q sumēdo ly b p^a r^a
casus nō ē admittend⁹: cū sit impossi
bile apud naturā eē tātū unum qd sit
uerū ul^r falsū: ē tū admittendus apud
imaginationē ꝛ hoc loquēdo de uero
in re: ꝛ nō ut est p pō: quo admissio ne^a
tūc illud assumptū. s. q a uerū aīcedit
ad b ꝛ b ad c: quoniam tunc sequit^r q

duo sunt quorū qdlibet ē uerum uel
falsū: quia ipsum uerū qd sequit^r ex a
ꝛ ipsum falsum qd aīcedit ad c ꝛ sic
eēnt duo b sumēdo aut ly b materia
liter tūc casus ē admittend⁹: ꝛ ne^a q
b aīcedit ad c ꝛ q a aīcedit ad b: cū
nulla littera sit aīis aut dīis alicui⁹ dīe

Nos autē hic loquimur de vō aut flō
indifferēter ut p pō ꝛ ut sig^rficatū. ho
minē eīm esse lapidē ē sig^rficatū flm
et ita ꝛcedim⁹ falsū esse. Et cum ulte
rius in argumēto arguebat^r rīr pau
lus pgu. negādo primā partē assump
ti: et ad pbatōnē negat dīam: qā ar^a
ab inferiori ad suū super⁹ mediante
termio officiabili habēte uim dīfundē
di imobilr. uñ ly aīcedit flm ipsū sumi
tur loco de ly g^o sicut et ly sequitur lo
co de ly g^o dīstāt aut ly g^o habere offi
ciū i fēdē ꝛ aīcedēdi. flm g^o eū idem
ē dicere corp⁹ eē albū aīcedit ad ho
minē esse albū et dicere corp⁹ ē albū
ergo homo ē alb⁹. Ista rīsiō nō uidet^r
uera i hoc q neget illam primā par
tem. unde oīra hoc arguo sic: illa sin
gularis ē uera. s. hoc corpus esse albū
aīcedit ad hoīem esse album demon
strato sor. ꝛ sua indiffinita ē ergo sua
indiffinita est uera. s. corpus eē albū
aīcedit ad hoīem esse album. **R**egla
enim ē q si aliqua singularis affirma
tiua est uera et sua indiffinita est q
illa etiam ē uera. Dico igit^r aliter ꝛce
dendo illam primā partem: et similr
q corpus esse album debite aīcedit
ad aīal esse album qumcunq nulla
illarum dīarum sit bona scilz corpus
est album ergo homo est albus cor
pus est album ergo animal est al
bum. Et si queratur an pposito que

ē debitū aīis ad illā hō ē alb^o iportet
adequate corp^o esse albū ne^o licet ue
rum sit q^o corp^o esse albū adequate si
gnificat p^o illam.

DECIMA NONA regula.

DAlia re^a est hec: si aliqd stat
cū aīte alicuius bone dīe i^o
idē stat cū osequēte eiusdē dīe. p^omo
pbat^o reg^ola. 2° arguit^o dīa eā. pbat^our
ergo re^a sic stat opp^o dīis cū aīte. s.
q^o aliquid nō stat cum dīte alicui^o dī
bone. 3° tamē stat cum aīte eiusdē q^o
sit aīis bone dīe a b uero dīis eiusdē
q^o c sit illud qd stat cum a q^o nō cum b
sed dīa arguit^o nō esse possibīle co
pulatīuā datā: sic c ē possibīle a ergo
stat eē sicut adequate per ipsa sig^o fi
catur: ponat^o ergo ita esse si ē possibi
le tūc sic ita ē sicut p a adeq^ote signifi
cat^o q^o b seq^o ex a p ypotēsīm q^o per
cessa g^o ita ē sicut p b adequate sig
nificat^o. 4° ex p^o re^a tūc sic ita ē si
cut p b sig^o ficat^o q^o ita ē sicut p c sig^o
ficat^o g^o c q^o b sūt vā g^o possibilia c^o
opp^o assumptū q^o cessū est.

EX ISTA REGVLAR Vigēsima
re^a ē hec: si aliqd repugnat dīti alicui
ius dīe bone illud idē repugnat aīti
eiusdē. pbat^oio hui^o correlatīe sequit^o
ex hita: alr aliqd statet cum aīte qd
nō statet cum dīte: cuius oppositum
demonstratū est.

SED ISTE MODVS arguendi.

Regla xix^a ē multū aduertēda eo^o q^o
ipsa ē una dītional^o necessaria ubi fa
cile q^o aberraret ab ea. unde iste mo
dus arguēdi nō ualet. s. ista dīa ē bona
g^o qcquid stat cū aīte stat cum dīte
eiusdē: q^o ex dīte i^o lo sequit^o q^o aliqd
stat cū aīte q^o tūc ubi dīa esset bona

q^o aīis eius eēt ipossibile: cū aīte nihil
staret et^o opp^o dīis i modo arguēdi
facto staret cū aīte. s. q^o dīa sit bona.
Itē ubi nō eēt nisi aīis q^o dīis q^o nō alie
ppōnes tunc stat dīam eē bonam et
nihil stat cū aīte qd sit 3° aliud a dī
te q^o aīte.

SED CONTRA. Contra xix^{am}
r^{am} ar^o dupl^o: p^omo ista ppō aīal currit
stat cū aīte i^o bone dīe lignū cor
rūpebat^o g^o ipossibi^o illud eē q^o ipsa nō
stat cū dīte g^o r^o falsa. p^o dīa cū ma
iori: 2° minor pbat^o: q^o ista co^o ē ipossi
bilis al^o currit q^o ipossibile ē illud eē.

HVIC POTEST DICIA Rōdet
Sirod^o q^o si relatiuū refert idē aīis cū
q^o cūq^o altera ppōne tūc illa co^o nō ē
ipossibilis: q^o sig^o ficat^o q^o al^o currit q^o i
possibile ē illud lignū corruptū eē. si
aut^o uariet^o relatio referēdo alterū aīis
tūc nō ē dīa r^{am}: cū re^a itelligat^o ppōez
nō uariari i significādo: 3° mō cū una
mō cum alia copulet^o.

SED CONTRA. Secūdo argu
it sic aliqua ē ppō que stat cū q^olibet
sin^o alicui^o uis q^o cuilibet supposito
subiecti uis corrōder sua sin^o que nō
stat cū uī tali g^o dīa r^{am}. 4° q^o oēs
sin^o sic accepte sūt debitū aīis ad ip
sam ulem. assumptū p^o de ista ppōne
aligs homo ē que stat cū qualibz ra
ti singulari for. ē ille plato ē ille cicero
ē ille et^o de singulis: nō tū stat cū uī
illarū. s. q^olibet homo ē ille cū hec co^o
uideat^o eē ipossibil^o. s. aligs homo ē q^o
alibet homo ē ille et^o.

RESPONDETVR. Rōt magi
ster du^o p^o ne^o dīaz dī q^o 3° ista aligs
homo ē stat cū q^olibet sin^o dīte uis
diuifim: nō tamē dīctim: qd requir^o

ad hoc ut ipso re^o. unde diuisim
sunt simul ve ut aliquis homo est et sor. est
ille et aliquis homo est et plato est ille et
de singulis. diuictim vero non sunt simul
vere nec stant simul ut dicendo aliquis
homo est et sor. est ille et plato est ille et
de singulis.

VEL POTEST DICI. Secunda
ratio est negatio quod illa aliquis homo est
stet cum quolibet singulari illi^o uis diui
sim super^o assignata eo quod ille non sunt
singulares illi^o uis cum tenent^r diuif
eo quod non est idem predicatum in quolibet tali
singulari propter uariationem relationis
facte in predicatis ipsarum: ista ratio non est
melior prima: cum prima non sit ita tuta in
primo dicto eius sed bene in 2°.

Contra predicta arguitur et primo co
tra regulam xix^{am} sic: capio istam
omniam mentalem ista omnia est bona 9° homo est
lapis seipsa demonstrata et arguo sic
ista omnia est bona et aliquid stat cum ante quod
non stat cum ante ergo regula falsa: 13°
et maior arguitur: quia si non est bona
stet oppositum omnis cum ante. si quod ista omnia
sit bona et nullus homo est lapis ex quo
consequitur quod ista omnia est bona: quia si
possibile est ipsam esse bonam et ipsa est
omnia ergo ipsa est bona. 13° omnia: quia omnia
semel bona nunquam est mala: nisi uariet
eius significatio quod non origit de me
taliter probata est maior. minor vero ar
quia cum uerum sit ista omnia esse bonam
et ante sic significat ergo ante est uerum et
propter omnis cum isto ante stat ista nullus homo
est lapis que non stat cum ante ut liquet.
2° ar^o quod ista conuersa est uera. aliquis homo est
et tu es ille et sor. est ille et plato est ille
quia ly ille cum stet determinate non re
fert nisi ante in ordine ad alterum extre

morum ergo conuersa uera. unde si loco re
latiui ponatur ante stans determinate
patebit illa conuersa esse ueram. aliquis homo est
et tu es aliquis homo qui est et sor. est aliquis
homo qui est. **Tertio ar^o** ratione prima
datam a magistro in 2° ar^o suo non esse
ueram: asserit eum quod ista aliquis homo est stat
cum qualibet illarum singularium illi^o uis
scilicet quolibet homo est ille diuisim sed non con
iunctim: contra quod ar^o aut predicatum illarum
singularium diuisim sumptarum refert
idem ante sicut quod iunctim sumuntur:
aut diuisim: si primum sicut illa aliquis homo
est non stat cum illis iunctim ergo nec di
uisim. si 2um ergo ipse non sunt sint illi^o
uis. 13°: quia predicatum uis refert idem
ante et non diuersum. **Quarto ar^o** sup
flue dici et cuiuslibet supposito subiecti
corrumpet sua singularis: quoniam ubi
subiecto non corrumpet supposita ut in
ista uis omnis chimera currit tunc non mi
nus assumendo omnes singulares erunt
debitum ante ad uis ipsam. **Ad primum**
dico omniam illam esse bonam cum ad ipsam esse
malam sequitur ipsa esse bonam et ne^o quod aliquid
stet cum ante eo quod ante est impossibile si
cut et omnis: quoniam ante quod tunc sit me
tale ipsum significat conuersa ista omniam esse
bonam et aliquid aliud impossibile. nec in
euenit quod propter mentalis significat aliquid
aliud quod termini sui uidentur pretere
re ut in 18^a regula ordinamus. **Ad**
2um dico quod illa conuersa est impossibilis. et
ulterius dico quod relatiui refert ante de
terminare cum idem pitate determina
ti ante seu suppositi non tamen signifi
ut sor. aut platonis. nec loco relati de
bet poni ante absolute sed ante cum ra
tione qua refert. est ergo sensus co
pulariue illius quod aliquis homo est et tu

es ille idē nūero ⁊ for. idēmet nūero
 ⁊ plato idē nūero q̄ ē qd̄ ē ipossibile:
 ita q̄ ly idē nūero stat ubiq; p̄ eodem
 supposito l; nō sig'ficato. **¶** Ad 3^m rūt
 Gaetan^o ar^m militare ⁊ q̄ ille nō sunt
 sin^{te} illi^o ulis ⁊ ut cognoscam^o quas
 singulares debem^o accipe ipsius ulis
 cui^o p̄dicatū supponit determiare q̄
 lis ē ulis hira i ar^o dr oportere i p̄mis
 limitare p̄dicatū ulis ad certū sup^m
 ut ad a ⁊ ipsū p̄dicari de suppositis
 subiecti eiusdē ulis diuisi; i diuersis
 singularib^o ita q̄ illi^o ulis q̄libet hō ē
 ille loco p̄dicati ponem^o a ⁊ assigna
 bim^o has sin^{te} ut for. ē a plato ē a et
 de aliis suppositis. Ista r̄sio uidet^{ur} ex
 toto f̄la in hoc q̄ ponit p̄dicatū ulis
 illi^o limitari ad certū sup^m: quoniam
 tūc staret discrete ⁊ nō determiare. 2°
 tūc illa eēt aliqū f̄la aliqū instās ē p̄s
 ⁊ q̄libet instās ē illud d̄s f̄m: ⁊ 3° p
 bat^{ur}: quoniā p̄dicatū illi^o ulis debet li
 mitari ad certū instās ut ad a instans
 qd̄ ē p̄s p̄ eū mō post h^o illa erit falsa
 aliqū instās ē ⁊ q̄libet instās ē a istā
 p̄s. Dico igit^{ur} alr q̄ r̄sio p^a magistri
 nō est v̄a quo ad p̄mū dictū. iō aliam
 r̄onem posuit. ⁊ uolentes assignare
 singl̄ares illi^o ulis. s. q̄libet hō est ille
 has assignam^o for. ē ille idē nūero q̄ ē
 ⁊ plato ē ille idē nūero q̄ est et d̄ sin
 gulis q̄ sūt. nec ex hoc seq̄t^{ur} certū sup
 positū ut for. aut platonē referri eo q̄
 ly idē nūero stat determiare ⁊ nō dis
 crete: iō ista nūq; erit f̄la. s. aliqū instās
 est p̄s ⁊ q̄libet ē illud idē nūero. **¶** Et
 si ar^o sicly idē nūero supponit p̄ ali
 quo uno instāi qd̄ est s; nullū ē nisi
 hoc qd̄ ē p̄s 2° supponit p̄ isto. Ex q^o
 seq̄t^{ur} q̄ ubi remaneret illa co^o post

hoc q̄ ipsa esset falsa. **R**ur negādo d̄a
 tiam primo factā: sicut nō seq̄it^{ur} ly
 fenix in ista p̄pōne aliqua fenix ē sup
 ponit solū p̄ fenice que est et nulla ē
 nisi ista ergo supponit p̄ ista. et rō ē:
 quia ly supponit habet uim ofundēdi
 immobiliter. in his tamē dictis nostris
 uolumus aduertere latitudinē quādā
 in terminis determiare supponētibus
 eo q̄ iste due sunt simul uere aliquis
 homo sedet et aliquis homo nō sedet
 et iste nō sunt simul uere idē homo
 numero sedet et illemet idem nūero
 nō sedet. s; utrobq; tam in p̄mis dua
 bus p̄pōnibus q̄ in secundis subiecta
 supponāt determiare: sed tū maior ē
 determiatio i secundis q̄ in p̄mis s; nō
 tāta ut ad discretū et signatū sup^m
 s. ad for. aut ad platonē descendam^o.
¶ Ad q̄rtū dr ar^m illud non p̄bare illud
 dici supflue: quoniā Strod^o illud dixit
 p̄ tato: q̄ ubi nō essent nisi iste sin^{te}
 for. currit et plato currit ex illis nō se
 queret^{ur} ergo oīs homo currit: s; eēt
 omnes singulares illius ulis dato et
 q̄ for. et plato essent et hoc p̄ tato nō
 sequeret^{ur}: q̄ nō corrūderet omnibus
 suppositis subiecti sua singularis. tot
 eis debēt assumi singulares quot sūt
 supposita. nec dico q̄ oēs sin^{te} t̄les sic
 assūpte sint debitū at̄s ad suā ulē: ni
 si cū debito me^o ut supra i vii^a ⁊ viii^a
 re^a dixim^o. **¶** Et si ar^o otra p^o: q̄ tūc nō
 eēt possibile arguere ab oib^o singula
 rib^o ist^o ulis q̄libet ps hui^o otinut est
 diuisibil^{is} ad ipsā ulē: n̄s uidet^{ur} f̄m
 et oīa p̄bat^{ur}: q̄ supposita subiecti sūt
 infinita infinitū autem assumi nō p̄t
 cum sit ignotū p̄mo phicorum textu
 et omento xxxv. **¶** 2° q̄ tūc possent

assignari singulares huiusmodi uel quolibet
chimera currit seu nulla chimera cur-
rit: cum impossibile sit aliquid suppositum cor-
rumpere subiecto sic significati. **R**espondeo
ad primum concedendo dicens: dicendum est quod cum uolu-
mus inducere uerum illam tunc partem assu-
memus istam conclusionem. Ista pars est diuisibilis
et ista et nulla est que non sit diuisibilis ex
qua sequitur quod omnis pars huiusmodi continui est di-
uisibilis et tale modum habemus in affirmati-
uius. Similiter hic motus fuit et hic et hic
et nullus est uel fuit motus quando fuerit quod
omnis motus fuit oportet eis aduertere ad
ampliationem in negatiuis. Vnde sic assu-
mimus hec chimera non currit et hec
et hec et nulla est alia chimera ab istis quod
nulla chimera currit. Similiter ista chi-
mera non est et ista et ista et nulla est uel
erit alia chimera ab istis. Si primum assumptum
ergo nulla chimera erit. Iste autem non fuit
proprie inductiones: quoniam ad proprie indu-
cendum oportet assumere omnes sine cuius
debito modo: sic tamen quod cuilibet supposito
subiecti corrumpat sua sine. ex quibus
sequitur hanc non esse debitam inductionem iste
homo currit et iste et de singulis quod
quibet homo currit: quoniam licet sic de sin-
gulis aut importat de quibusdam et non ua-
let inductionem aut importat de omnibus et sic
est petitio principii in assumendo quod de-
bemus probare. Sequitur 2^a ratio forma-
lis ad 2^m artem dicendo quod impossibile
sit suppositum aliquid corrumpere subiecto
possumus tamen inducere illam uerum tam af-
firmatiuam quam negatiuam: cuius subiectum
est licet chimera ex singularibus modo iam
expresso.

UIGESIMA PRIMA regula
Post hac aggredimur 21^{am}
regulam que est si ex contradi-

ctionis alicuius dicitur bone artem ad contradic-
tionis illa dicitur bona. primo probatur re-
spondeo. Instatur contra eam et ut utamur como-
dioribus terminis sit a autem b dicitur contra-
dictionis ipsius b dicitur contradictio a tunc
si res non est uera stet oppositum dicitur cum au-
tem. sed quod ex contrario arguatur ad id ut ex contradic-
tione dicitur ad contradic-^m dicitur dicitur bone
et quod dicitur non sit bona ergo stat est ita
sicut ad eam significatur per c et non est ita
sicut ad eam significatur per d ponatur ergo ita
in esse et habetur quod est uerum et d fuit
ergo a est uerum et b falsum. 2° quia d est
contradictio a et c est contradictio b: ex quibus
sequitur quod a non sequitur cuius opposi-
tum primum concessum et assumptum est.

SIMILITER PROBATVR re-
sequens. Sequitur 22^a res que est si
ex contradictione alicuius dicitur cum altera pre-
missarum artem ad contradictionem alteri pre-
misse in contra bona tunc sic arguendo contra
est bona quia si non sit contra aliqua in contra
bona cuius prima premissa sit a 2° b dicitur
uero c et arguatur ex contradictione c cum
ipso b ad contradictionem a et non ualeat
contra ergo a frabit cum b et cum contradi-
ctione ergo arguendo ab a cum b ad e
non ualeat contra cuius op^m concessum et assump-
tum est ista regula similis cum 21^a est de uni-
lionibus regulis quibus cognoscimus contra
aliquam cuius signum quia plerumque in arguendo
uolentes ostendere contrariam esse bonam ar-
guimus sic ex opposito dicitur cum altera
premissarum inferimus op^m alteri premissae
ergo contra et syllogismus bonus 13 est 21^a
et 22^a.

SED NON SEQUITVR regula
uere sint. caueamus tamen nos ab hoc modo
arguendi ista contra est bona quod ex opposi-
to dicitur sequitur oppositum autem, nec sequitur

ista dñā ē bona ergo ex opposito dñā
 eū una premissarū seqt opp^m alteri^o
 pmissis utrobique eiz i aliquo casu añs ē
 uerū q dñs falsū ut posito q nec añs
 nec aliqua pmissarū habeat cōtradict^m
SED CONTRA. Cōtra regulā
 xxi^m arguit sic ex a seqt b q c ē cō
 tradic^m b q d cōtradict^m a q tñ ex c nō
 seqt d ergo r^o f l a d^o p^o de se: s^o nī cla
 rius itelligam^o sit a ista tu es hō b illa
 tu nō es lapis c ista tu es lapis d ista tu
 nō es hō: quib^o habitis patet oīa pter
 hoc q ex c nō seqt d: qd sic ostenditur:
 ex c seqt a s^o d ē cōtradict^m a ergo d
 repugnat c ergo nō seqt ex c utraq^o
 dñā uidet^r nota: s^o maior ar^o: q a seqt
 tu es lapis ergo tu es tu es g^o tu es
 tu tu es tu ergo tu es hō: dñā ista uli
 ma t^o ab inferiori ad suū superius. ly
 eiz tu es ē termin^o inferior ad ly hō, a
 lie vō dñe uident^r note de se. Item q
 dñā illa ultia sit bona ar^o: q a seqt tu
 es tu ergo tu es iste hō te demonstrato
 t^o ab uno ueritabili ad reliquū ex
 quo dñe seqt ergo tu es homo.
RESPONDETUR. Soluit ma
 gister negādo q ex c nō sequat^r d: et
 ad pbatōne nē dñā ista d repugnat
 ergo ex c seqt d: p cui^o notitia hec
 ponunt^r documēta: Primū qd subin
 telligit magister ē hoc illud formal^r
 seq dicit^r qd ē de ite^o añs t^o aut q^oto
 mō supra i descriptōe dñe formal^r ex
 pressio. et illa inuicē formal^r repugna
 re dicūt^r ut a q b eū ex uno seqt for
 mal^r cōtradict^m alteri^o. Vnde ex ista tñ
 tū pater ē seqt formal^r ista nō tātum
 pater ē: ista tātū pater ē repugnat si
 bi ipsi: q a formal^r inferit ei^o cōtradict^m
 hoc documētū quo ad utraq^o ei^o pter

p^o ex dictis supra. Z^m documētū ē h^o
 omnis ppō implicās formal^r cōtradicti
 onem formal^r repugnat eulibet et
 quālibet inferit ppōem ul^o apta nata ē
 inferre nulla mutata sig^oficatōe. pma
 ps patebit ex z^o: deo pbat^r z^o sic: oīs
 ppō ē de ite^o t^o aut quarto mō ppōis
 implicātis formal^r cōtradictionē ergo
 ad ipsā seqt formal^r omnis ppō. t^o
 ex pmo documēto. t^o assumptū patet
 iductiue in singulis. Utrū si ex aliquo
 tali impossibili nō sequerēt^r formal^r
 quelibz ppō precipue uideret^r nō seq
 tu differt ab ente ergo tu es ens et
 tu nō es ens ex qua co^o inferit for
 maliter baculū stare i angulo p me^m
 habitū supra in declaratōe d^o formal^r
 quare omitam. Ex his seqt primo
 ueritas pme ptis documēti. seqt z^o
 multa repugnare alicui ut impossibili
 ex quo impossibili sequūt^r formaliter.
CONCEDATUR ERGO. Ex
 predictis sequūt^r iste cōclusiōes p^om
 possibiles q prim necessariē. Prima
 si scis te esse lapidē tu nō scis te eē. la
 pidē ista d^o p^o p^ois iplicat cōtradictiōez
 ergo ex ipsa inferit^r quelibz altera for
 maliter: t^o dñā ex z^o documēto. z^o a
 cōtradict^m b q cōtra: tñ si a ē uerū
 sig^o p^o precise p^omarie sic ipsū b etiā ē
 uerū. pbat^r: sit a ista b ē uerū q b ista
 nullū b est uerū signi^o precise cōradi
 ctōrio mō iuxta terminos suos sicut
 nūc sig^oficāt^r: t^o arguo sic: si a ē uerū
 ita ē sicut p ipsū adequate significat^r
 sed p ipsum adeqte significat^r q b ē
 uerū ergo b ē uerū: ergo si a ē uerū
 sic significādo precise cōradictōrium
 suū. s. b ē uerū. Tertia cōclusiō: si a ē
 v^om sic precise cōradictō mō sig^ondo

nullū b ē uerū. p³ d^o i casu priori: quoniam a et b sūt contradictoria ergo si a ē uerū b nō ē uerū: s; unū b ē oē b seu impossibile ē eē plura b cū b sit nomō p³ prius iportās rē discrete unā g^o si a ē uerū nullū b ē uerū. Ex qbus seq^r q casus in z^a clusio ē nō ē admittendus: p³ hoc: qā claudit insolubile simp^r.

Quarta d^o: si sum lapis sum hō et si sū lapis nō sum hō: tā p³ma q^z p³ patēt cū atis illud implicet formalit^r contradictio nē. **C**ōtra p³diera ar^r et p³mo contra xxi^m regulā sic ista dīa ē mala. s. hoc nō demonstrat^r ergo h^o nō demonstrat^r diuine demonstrato^r for. ex cui⁹ contradictorio dīis seq^r contradict^r atis g^o re^a falsū: p³ cū mīori et maior ar^r: qā d^o uerūbil^r cū priore ē mala g^o assūptū ar^r de ista for. nō demonstrat^r g^o hoc nō demonstrat^r ubi p³ ly hoc demonstrat^r for. ipsa eīz ē mala: qā aliquo casu pos³ sibili posito atis ē uerū et dīis sūm iut posito q^z nihil demonstrat^r tūc atis ē uerū et dīis falsū: quoniam ponere ipsuz dīis eē uerū ē ponere ipsū et eius subleatū. s. ly hoc ergo ē ponere aliqd demonstrari qd ē contra casū: s; d^o qā p³mo mō demonstratiū nō cadit a demonstratiōe ipso extēte al^r cēt casū et uanū p³ Priscianū. **Z^o** contra idē sic ista dīa ē bona tu q^z es audiēs es audient^r ergo tu es: cū op³ dīis repugnet atis tū ex contradictorio dīis nō seq^r contradictoriū atis g^o re^a s. p³ d^o cum maiori. mīnor oīdī: qā nō seq^r tū nō es g^o tu q^z es audiēs nō es audiēs: cū atis sit possibile et dīis impossibile.

Tertio ar^r contra z^m clusio ē: qā tūc p³ supponeret p³ eo cui⁹ ē p³ dīis contra magistrū in xii^a re^a et dīa p³bat^r euz

positū sit q^z b sit ista nullū b ē uerū. **Q**uarto ar^r q casus z^a clusio ē ad mittend⁹ quoniam possibile ē q^z i mēte mea sit ista p³pō b ē uerū quā negē p³ negationē toti p³positā g^o possibile ē q^z a contradictat b sic p³cise sig^rficatib⁹ d^o p³ qā nō ē uerū assignare contradictoriū q^z p³ponere negationē toti: s; quelibet metalis p³pō sig^rficat p³cise et naturaliter sicut ei⁹ termini metales p³ten dūt g^o d^o illa bo^a maiore p³bo: quoniam intellect^r ē liber i affirmādo et negādo qcquid eīz atigit affirmari atigit negari p³ p³ermentias g^o possibile erit p³ponere negationē illi metalis. b est uerū. **A**d primū dedit^r totū p³ter hoc q^z dīa illa sit mala. s. for. nō demonstrat^r ergo hoc nō demonstrat^r et in casu dicit^r q^z illa nō ē dīa et q^z nō h³ dīis ipsā eīz esse dīam et habere dīis repugnāt casui. **A**d z^m dicit^r q^z ex contradictorio dīis seq^r contradictoriū atis nec illud implicat contradictionē eo q^z aliquērit ita q^z tu q^z es audiēs nō es audiens: qā qū corrupt^r eris suū contradictoriū erit falsū. s. tu q^z es audiēs es audiens. nec relatiū i illa negatiā debz resolui in suū atis p³ et illud iō dedit^r solet q^z chi⁹ que currit nō mouetur: Ista tū solutio nō ē sūm mēte magistri ista p³pe finem s; de mente Hefberi. **A**d 3^m dicit^r q^z magister non uisus ē supra firmiter asserere impossibile ē partē p³ toto supponere: s; facilius aut p³abili⁹ esse tenere q^z nō supponat p³ p³ toto q^z oppositū. **A**d q^z tū sūt pleriq^z modi dicēdi: Primus est Si uis et uolētis oēm casū de insolubili simp^r debere admitti et dederet i casu facto a eē sūm: qā sig^rficat aliter q^z ē

b esse falsum: quia seipsum infert esse falsum licet significet sicut est. nec in conuenit ut inquit i materia insolubili duo contradictoria simul esse falsa.

Secundus modus est Helberi non ad mittentis casum aliquem de insolubili simpliciter qualis est casus habitus in secunda conclusionem: et ad argumentum tenendo uiam hanc ponunt quatuor propositiones.

Prima propositio intellectus est liber in negando omnes affirmationes: patet auctoritate philosophi allegata.

Secunda propositio aliqua propositio mentalis mutare potest suum significatum ade quatum: patet de a propositio mentali quando negatur: quoniam tunc non significat precise b esse uerum: quod tamen significabat precise prius: si n. tunc significaret sic precise sequeretur contradictio sicut ex casu de insolubili simpliciter. Et si queritur quid aliud significet dicitur negando determinate quid illud sit sicut scio quod alterum contradictorium est uerum et nescio quid illud sit tunc tamen esset non respondere ad propositionem proprie non intellectam ut superius diximus.

Tertia aliqua est propositio quam habere contradictorium sic precise significaret est impossibile: patet de a propositio antequam negetur: et si intellectus sit liber in negando non manente primaria significatione adequata ipsius a est possibile a negari.

Quarta licet sit proprium propositio mentali significare ut termini eius communiter pretendunt: non tamen est proprium inseparabile ut significet precise sic patet: quoniam possibile est eam mutare significatum adequatum ut per secundam paruit propositio: licet

non possit non significare illud quod termini eius pretendunt et per hoc differt uocalis uel scripta a mentali: quoniam hec uocalis. s. b non est uerum potest significare precise et adequate deum non esse qualiter non est possibile de mentali: similiter per hoc patet solutio ad argumentum.

Primum quesitum: utrum iste modus arguendi sit bonus. s. arguendo primo ab a ad b est omnia bona de forma aut de materia. Et arguitur secundo ex contradictorio ipsius b quod est e ad eam contradictorium a quod est d ergo omnia secundo facta a c ad d est bona de forma aut de materia similiter sicut prima. **R**espondeo quesitum: ipsum tamen probatur sic: copulatio facta ex opposito omnis et ipso antecedente prime omne est omnia eadem aut similis cum copulatio facta ex opposito omnis et antecedente secunde omne ergo quesitum uerum: tenet omnia: si illa copulatio implicat contradictionem resultantem merito utriusque partis si mul tunc omnia est bona de forma: si autem non tunc est bona de materia ut supra diximus et per omnis si prima omnia est bona de forma aut de materia et secunda omnia sit in rerum natura ipsa etiam est bona de forma aut de materia consimiliter. quod autem copulatio sit eadem patet: quoniam copulatio facta in prima omnia aut que fieri debet est constituta ex a et e. et ista eadem que fieri debet in secunda patent omnia hec consideranti.

Secundum quesitum: an iste omne sint bone de forma simpliciter: prima tu es homo ergo tu es iste homo te hominem demonstrato. **Z**antum forte est ergo non tantum

for. e. Tertia tu scis te esse lapidē er
 go tu nō scis te esse lapidē: Quar
 ta tu es lapis ergo tu es homo. **A**d
 hoc rōdet dicendo quālibet illarum
 esse simp^r bonam de forma: primo ta
 men quōdemus hoc ex fundamentis
 cōmuniter loquentiū in materia quā
 dicant nullā illarum esse bonam de
 forma: premittat^r ergo q^d ab eis nec
 dicitur et precipue a Paulo pergu. s. q^d
 arguēdo a primo ad ultimū oīa ē bo
 na de forma simp^r oīis omnibus in
 intermediis existētibus bonis de forma
 simp^r non uariatis. quo premisso de
 duco primā: sicut tu es homo ergo tu
 es iste homo: ergo de primo ad ultimū
 tu es homo ergo tu es iste homo: oīs
 oīa facta uidet^r optima de forma pre
 ter istā: tu es ergo tu es tu. sed q^d ista
 sit de forma arguit^r: quia arguitur a
 2° adiacēte ad tertiū adiacēs affirma
 tiue absq^{ue} ampliatione ul^{ter} termino dis
 tractiuo ubi idem ē subiectū et pre
 dicatum ergo oīa bona de forma: t3
 oīa: quia nō uidet^r maior rō q^d oīa sit
 bona de forma arguēdo a 3° adiacēte
 ad secundū adiacēs affirmatiue absq^{ue}
 ampliatione et termino distractiuo q^d
 arguēdo a 2° ad tertiū mō dicto. **Z^{ant}**
 deduco sicutatū for. ē ergo for. ē for.
 ē ergo aiātum ē aiātum est ergo aīa
 est anima ē ergo nō rātum for. ē iterū
 omnis oīa facta ē bona de forma g^o
 a primo ad ultimū erit bona de for.
 oīa tenet ex premissis: assumptū patz
 preter istam aiātum ē ergo anima ē:
 que oīditur esse de forma: quia argui
 tur ab esse totius permanētis ad eō
 partis sue cēntialis. nō eīz min^{us} uidet^r

talis modus arguendi esse simp^r bo
 nus de forma q^d ubi arguitur a parte
 disiūctiue ad totam disiūctiua aut ab
 inferiori ad suum superius. **Tertia** eō
 similiter deducit^r sicut scis te esse la
 pidem ergo ita ē q^d tu es lapis: ex quo
 sequit^r de forma per multa media q^d
 tu es homo sicut ex deductione pme
 patere pōtūnt ultra tu es homo g^o
 tu non es lapis. tenet oīa ab affirma
 tiua unius dispati ad negatiua alte
 rius: et ultra tu nō es lapis ergo tu nō
 scis te esse lapidē: tenet oīa: quia ex
 contradictorio oīis sequit^r de forma eō
 contradictorium aītis et sic de primo ad
 ultimū tu scis te esse lapidē: ergo tu
 non scis te esse lapidē. **Quarta** vō
 potest deduci ut prima. 2° pbat^r iux
 ta uiam nostram oīas illas esse d^e for
 ma: quia ubiq^{ue} oīs ē de intellectu sui
 aītis. **Sed** extra hec dicta arguit^r ostē
 dendo primo nullam illarū quatuor
 oīarum esse bonam de forma sic mō
 quelibet similis in forma alicui illarū
 ē bona ergo nulla illarum ē de forma
 tenet oīa per Strodum supra in xxi^a
 regula dicentis oīam bonam de for
 esse cui quelibet similis in forma t3
 argumentū patz intuenti. In pma eīz
 arguit^r a superiori ad suum inferius
 oīat autem similem formam arguen
 di nō ualere: et sicut de prima oīditur
 ita et de aliis facile oprehendit^r. **2°**
 arguit^r non cuiuslibet illarum oīs eō
 de intellectu quarto mō sui aītis: q^d
 non 2° nec 3°. **A**d primum dicit^r
 negēdo a^m: et ad probationē dicitur
 illam solum probare q^d aliqua oīa si
 similis in forma rōne modi arguendi a
 superiori ad suum inferius quod non

ualet qd dcedit: cum hoc rāmē i pma
est attendēda altera forma arguendi
cui quelibet filis tenet: et quoniā in
pma arguit ab uno ante ad unū o
qd est aptū natuz deduci ex ipso ante
tanq̃ a pmo ad ultimū per dñas non
uariatas in quarū quelibz dñs ē de in
tellectu quarto mō sui aūtis. **I**tem in
pma ē hec forma arguēdi qd ar² ab
una simplici ca^{ca} de inesse a^{ua} absq̃
ampliatioe ul' terminio distrahēte ad al
terā sibi silem oio nisi qd predicatū dñ
tis ē superius ad subiectū aūtis et cō
tis ul' secum ouertibile i sig'ficādo et
ita in aliis tribus dñtis datis opunt
forme rōne quarū ipse ac eis similes
omnes tenēt: ut intuenti patere pote
rit. **A**d 2^m uolētes rōdere aduerſa
mus pmo qd aliqua co^{ua} claudit seu
ex ea resultat duo contradictoria mate
riali et aliqua ea claudit formali: et h^o
apparet i istis pma leo uolat et bacul^o
stat i angulo. 2^a sor differt a sor. et ba
cul^o stat i angulo: 3^a differt sor. a sor.
et plato differt a platone. quarta sortet
differt a sor. et sor. ē sor. **E**x pma eim
resultāt duo contradictoria materiali et
nō formali: i aliis vō tribus formali s;
nō materiali. **D**icimus eim aliq̃ duo
contradictoria resultare materiali ex a
liqua co^{ua} ut ex a eo qd a ē impossibi
le et cum hoc possibile ē intellectum
assentire sig'ficato a ipso a sic sig'ficā
te: ubi uero nō esset possibile assentire
sig'ficato a tunc ex a resultaret cōtrā
dictoria formali. **A**d uertam² 2° qd ali
quam co^{ua} formali claudere contradi
ctionem rōe cuiuslibz partis sue sim
p^otingit qñ nō ē possibile inte^m assenti
re sig'ficato a que impossibilitas

assensus puenit rōne incōpossibili
tis partiū apud intellectū et nō rōne
alicuius partis sue impossibilis apud
intellectū et hoc cognoscit: quia ubi
quelibet p^o illius co^{ua} esset possibilis
nō minus esset incōpossibilitas partiū
apud intellectū. **E**x his sequit^r pmo
qd ex copulatis datis solū quarta clau
dit contradictoria resultātia ex ambab^o
partibus simul: patz: quia ubi per pos
sibile pma pars eius esset possibilis nō
minus esset incōpossibilitas suarū par
tium apud intellectum qd nō ē sic
de 2ª nec de 3^a. nam ubi per possibile
sor. differret a sor. et plato differret a
platone: tunc nulla eēt incōpossibilitas
partium apud intellectum 3° copu^{ua}
Sequitur 2° istam dñam non ualere
la dñā tenet uigore deductionis fac
te de primo ad ultimum per dñas oēs
bonas de forma non uariatas ergo a
dñā est bona de forma: patet intuenti
dicta. **E**t si Strodus supra asserere ut
deatur oppositum in famosa regula
annexa xviii. Rōdetur qd Strod^o qñ
qd sumit dñam formale large pro om
ni dñā indifferēter cuius dñs dicitur
de intellectu sui aūtis 3° aut quarto
modo. qñqz uero stricte solum pro o^o
cuius dñs est de intellectu quarto mō
sui aūtis in famosa 8° 1ª sumit large
et nō stricte. 3° seqt^r Ioannē uenatorē
errasse uolēdo oēm dñaz eē bonā de
for^a cui^o aūtis nō ē imaginabile absq̃
contradictioe. **S**e^o quarto rōne formali ad
ar^m: quoniā cōstat tā 2^a q̃ 3^a o^o dñs esse
de inte^m sui aūtis quarto modo.

UIGESIMA TERTIA RE
gula. **S**uperest uigesima
tertia regula que ē si aliqua

f 3

omnino est bona scita esse bona ab aliquo
uel ut melius dicam scita per rationem
quam diximus in xiii^a regula et animus est
inter^m omnis est inter^m ab eodem primo pro
babim^r re^m. 2° instabim^r contra regula
probat^r dupli^r primo sic fiet opposit^m omnis
cum ante^r. q^d omnia sit scita et animus sit inter^m
ab illo a quo omnia est scita et omnis non sit in
tellectu ab eodem quo dato sequit^r ex
ultima parte co^o q^d omnia non est intellec
ta ab illo: eo q^d ex opposito seq^r op^m
sequit^r eis omnia est intellecta ab illo 3°
omnis est inter^m ab eodem. t³ omnia: quia qui
bet intellectus oppositorum presupponit in
tellectu simpliciu^m et extremorum: tunc ul
tra omnia non est intellecta ab illo ergo non
est scita ab eodem omnia p^r quia scire p^r
supponit intelligere.

ET CONFIRMATVR. 2° sic
si non intelligis omnis ergo tibi non est p^r
tenet omnia: quia si aliquid est tibi p^r illud
aliquid significat tibi et per omnis aliquid p^r
ipsum intelligis et sic ipsum est intelle
ctum a te: tunc ultra omnis non est tibi p^r
ergo non scis illud sequi ex tali ante
ergo non scis omnia. nihil enim scitur ex
altero sequi cum omnia est scita nisi sit
intellectu: ut ex prima ratione p^r ista 2^a
ratio non militat nisi mediate p^rma.

SED CONTRA. Contra argui
tur sic: ista omnia est bona scita a te. s.
tu non intelligis a te et ergo a est non
intellectum a te et animus est intellectum a
te et omnis non ergo regula falsa: p^r omnia
et assumptum p^rbatur prima et 2^a p^r
ostenditur: quia scis q^d arguit^r a negati
ua de predicato finito ad affirmatiua
de predicato infinito cum omnia sub
iecta: et scis q^d sic arguendo omnia est bona
et ipsa est intellecta a te ergo est scita a te

patet omnia. 3^a pars arguit^r: quoniam
cum non sis declaratus quid sit a imo
pono q^d sit littera non intelligibilis seq
tur q^d tu non intelligis a te per omnis ha
bes cedere q^d non intelligis a te: p^rposita
ergo tibi tali p^rone que est animus cede
res bene respondendo ergo intelligis animus
cum ipsum cedis. 4^a pars et ar
guit^r: quoniam subiectu^m omnis non est in
tellectu a te nec predicatu^m ergo omnis
non est intellectu a te. pat^r totum p^rter
ultima^m partem qua ostendo si intelligeres
predicatu^m tu intelligeres suum signifi
catum. s. non intellectum a te sed hoc est
impossibile ergo impossibilitas ar^r: quia
ex ultimo cesso sequit^r q^d non intelle
ctum a te intelligis q^d claudit contra
dictionem: unde solum intelligis q^d intel
ligitur ergo non intelligis q^d est non in
tellectum a te.

HVIC COMMVNITER. Ad
hoc argumentu^m r^r a multis: primo
negando omnis non esse intellectu et dicunt
predicatu^m esse intellectu: nec incouenit
ut intelliga^m non intellectu a me ut ar
gumentu^m ostendit. 2° cedunt q^d aliquid
significatur q^d nullus intelligit. 3° q^d
aliquid significat q^d nihil significat
pat^r secundum: quia p^r has dictiones
simul. s. nullus intelligit significat q^d
nullus intelligit. p^r 3^a: quoniam p^r has du
as dictiones nihil significat aliquid sig
ficatur cum habeat significatu^m et illud
significatu^m est q^d nihil significat: ex q^o
significat q^d nihil significat: et p^r illud
3^a. Hec ratio ut dicit Strod^r absurda est
n° 3ª talia cedere: cum nulla ratio cogere
uideat^r ut ex dicendis scitu^m erit. Aliter
g^o r^rdet cedendo omnia esse scita et ne
go omnis non esse inter^m a te aut a me: nec

admittit casus qd a sit nō intelligibile
si eiz a ē ipfuz ē intelligibile. Et si qñt
qd p a intelligit aut qd sig'ficet. dicat
qd seipfū significat et repñat naturalit
et nō ad placitū ut de uoce i tractatu
pcedere nostre logice dixim⁹ aliter si
possem⁹ de eo memorari si ipfuz a nō
ēet intelligibile et si famosum sit litterā
nullā ēē intelligibile illud habet uerita
tem ut nō intelligat res alia a se p ipaz
nisi noua facta impōne ad sig'ficadū.

Et ulterius dico dñs esse inte^m a me et
subiectū dñis ac predicatū nec p pdi
catum itelligo nō inte^m a me si inte^m
a me nō quidē posite sed ne^u ul' p
uarie qd p eodē accipio ut uidebat i
declaratione xi^r r' superi⁹ tactū esse.
Ex qbus pz error pme rñonis et ad rō
nes qbus uisi sūt moueri. Ad primaz
patuit. Et ad 2^{am} dr qd sig'ficat qd ali
quis itelligit. s. ne^u. Ad 3^{am} s. si qd sig'
ficat qd aliqd sig'ficat. s. negatīe.

UICESIMA QVARTA r^a
Ultio decet regulā xxiii^{am}
demonstrare que ē: si dñā ē
bona nō ē possibile qd cōtradīc^m dñis
stet cū añte sig'ficādo sic pmarie ut si
gnificāt et ecōtra. s. si nō ē possibile qd
cōtradīc^m dñis stet cū añte sic sig'ficā
do et cōtra ē bona. pmo oñdit^r regula
2ª instat cōtra. pbat tñ pmo pma ps:
quia si nō ē uera stet opp^m dñis cum
añte. s. qd dñā sit bona et qd possibile sit
opp^m dñis stare cum añte sic signi
ficando et ut itelligamus facilius sit a
añs dñs b c uero cōtradīc^m b et argui
tur tūc sic possibile ē ē stare cum a po
natur ergo inesse et habeo qd tam c
q a sunt uera: et ultra a ē ueruz ergo
b ē uerum. tenz dñā: quia ab a ad b cō

ē bonā cum non sit mutata significa
tio tunc sic b ē uerum et e similiter ē
uerum sed e contradicit b ergo duo
contradictoria sunt simul uera quod
ite^m abhorret capere. 2ª pars non alit
probat: cum facilius ex prima decla
rari possit. Melius tamē formaret^r hec
2ª pars sic: non ē possibile ut cōtradīc^m
dñis a dñe stet cū eius añte et possibi
le ē dñis habere cōtradīc^m et a dñā ē g^o
a dñā ē bona. Rō aut quare i añte su
munt cōditiones illa facile itelligēti
nota erit.

SED LICET NVNQVAM Cō
tra regulā hāc arguit^r sic ista dñā est
bona nihil ē ergo tu es albus: cuius cō
tradictoriū dñis non repugnat ergo
regla falsa. dñā tenz: quia repugnare
et non simul stare ouertunt^r. prima
pars assumpti ē clara. secunda oñdit^r
quoniam ista inte^m pōt imaginari
absqz cōtradictione. s. nihil ē et tu non
es albus. Rōdet^r negando dñā: nec
non stare siml idem ē cum repugna
retum quia nega^o non ē idem cum
affirmatiōe omnino: tum quia aliqua
stant siml que minime repugnāt ut
date ppones. s. nihil ē et tu non es alb^o
Illa enim non stant siml que faciunt
copula^{uam} impossibilem: siue impossi
bilitas sit apud naturam siue apud in
te^m. Illa uero repugnant ex quorum
uno sequit^r cōtradīc^m alterius forma^r
quales sunt ppos ite tu sedes et tu
stas. ex prima enim sequit^r forma^r
hec tu non stas. loquit^r autem. Siro
dus de sequi forma^r cum dñs ē de
inte^m añtis 3° aut quarto modo su
pra expressis: cum de dñtia formali
ageremus.

IN VNQVAM TAMEN REPV
gnat. **¶** Ex hac solutiōe sequit^r p^{mo}
q^d nulle due pure negatie repugnāt:
probat^r: quia ex nulla negatiua pura
sequit^r affirmatiua ergo **¶** ce. t³ d^{na}:
quia si repugnarēt ex una illarū ne
gatiuarū sequerēt^r contradictoriū alte
rius negatie q^d ē affirmatiuū. **¶** **Z**^o seq
tur q^d aliquę due conuertibiles ppōnes
repugnāt: probat^r de istis tātū pater ē
et tātū pater ē: ex p^{ma} eiz formal^r seq
tur contradictoriū alteri^o q^d sic declaro
tātū pater ē g^o pater ē g^o fili^o ul^o filia
ē g^o aliud a patre ē g^o nō tātū pater ē
g^o de p^o ad ultimū si tātū pater ē nō
tātū pater ē. **3**^o cludit^r unā et eādē
ppōnem sibi ipsi repugnare: pbat^r:
q^d ex una ppōne seq^r formal^r ei^o cō
tradict^m ut ex illa tātū pater ē. **¶** Et si cō
tra hoc ar^g: repugnātia ē relatio ergo
requirit duo extrema distincta g^o duas
ppōnes ad min^o negat^r d^{na}: sufficit. **m**.
q^d sit unū extremū diuersū rōne a se
fundās diuersos respect^o. unde alia ē
rō qua accipit^r ppō ut ē termin^o q^d re
fertur: et alia ut termin^o ad quē refer
tur. unde sicut idē respectu ei^{usdē} ē
pcuriēs et pcuriū agēs et patiens ut **3**^o
phicorū textu et cōmēto xvi^o ac tex^o et
cōmēto viii^o colligit^r ita idē pōt repug
nare sibi ipsi. Et si querit^r quō cognos
citur aliqd sibi repugnare: dicit^r hoc
cognosci nō solū ex dictis s³ ēt habito
respectu et cōsideratiōe ad ppōnes repu
gnantes sequētes ex illo: ita q^d si ex a
sequit^r formal^r b et c inuicē repug
nantes tūc a repugnat sibi ipsi: p³ in
tuenti ex dictis. Quarto seq^r q^d ex a
seq^r formal^r b: et tū contradict^m b conuer
tur cū a: p³ in casu ubi a ēt ista tātū

pater ē: b vō ista nō tantū pariter ē.
¶ Contra predicta arguit^r et primo q^d
tu intelligis non intellectū a te: quia
scis contradictionem esse inter intellec
tum a te et non intellectū a te: ergo in
telligis q^dlibet illorum contradictoriū
et per d^{ns} intelligis illud negatiuū. s. nō
intellectus a te. **¶** **Z**^o ad idem sic: b^o
intelligis demonstrato significato ad
equato predicatorum illius d^{ns}. s. a ē non
intellectus a te et hoc ē non intellectus
a te ergo nō intellectus a te intelligis.
¶ Tercio arguit^r q^d aliqua pure nega^{ua}
repugnat cuilibet alteri ppōni ut p³
de ista: nō de quolibet dicit^r esse uel
nō esse: ipsa eiz claudit contradictoria cū
sit oppositum primi principii. Item
ista disiunctiua que ē pure negatiua
s. non si tu es homo tu sedes ul^o nō si
tu es homo tu sedes implicat contra
dictoria formal^r ergo due tales pure
negatiue inuicem repugnant. **¶** no
ta: et assumptū est scitum in **3**^o corre
immediate añ xiii^o am^o et h^o tenēdo q^d
ly nō p^{mo} loco neget totā disiunctiua:
¶ Quarto ostendit^r nullā litterā signi^{ficat} se
ipsā: q^d tunc a sibi q^dlibz termin^o sig^{fi}
caret seipsū: q^d uidet^r s³ m. iste eiz ter
min^o sine^{cus} ois nō uidet^r seipsū sig
nificare alioqn ēt cathe^{cus} s³ tū uide
tur hēre officiū distribuēdi. **¶** Ad p^m
dicit^r q^d de contradictoriis incōplexis du
pliciter loqui possum^o: p^{mo} ut sig^{fi} ta
contradictoria sūt: **2**^o ut signa sūt taliū si
gnificatorū: p^{mo} mō dicim^o idē sig^{fi} fi
catū ē contradictoriū sibi ipsi s³ nō eo
dem mō. uñ hoc sig^{fi} catū. intellectū
a te tradit sibi i^o accipiendo ipsum
prius saltē natura absq^e negatione et
post cum negatione. **2**^o autem modo

loquendo dictum hos terminos incomplexos esse contradictoria. sicut a te et non in te: ex quo non concluditur quod per z in intelligatur non in te a te sed solum quod intelligis in te a te negative. **Ad** 2^m negatur minor: quoniam significatum illius predicari infiniti est ipsum in te a te negative ut diximus. **Ad** 3^m non facile est respondere ac altissimum exquirere negotium in pontiarum tamē dico illam negativam non claudere contradictionem aliquam: quoniam ubi per imaginationem nihil nec aliquantulum esset tunc de nullo diceretur esse vel non esse, nec tunc chimera esset ens vel non ens: licet chimera esset ens vel non ens nec illud affirmativum. de quolibet dicitur esse vel non esse est primum principium nisi limitetur ut in quarto methaphisica et loco suo dicendum est. Deinde dicitur correlativum dictum esse verum tenendo quod ypothesi sint affirmative et negative: Si roodus tamē loquitur hic de negativis puris catheticis et non ypothesibus quare nihil concluditur contra Strodonum. **Ad** quartum conceditur quolibet terminum et per omnes ly omnis seipsum significare si suata fuerint requisita que infra dicemus et concedo quod ly omnis est terminus catheticus et terminus sine cathetico. sicut et in propria logica soliti sumus concedere quod amo est verbum et amo non est verbum. Ex dictis sequitur primo quod aliqua propositio necesse significat adequate si est impossibile est esse propositio de ista nullus homo est lapis. Sequitur 2° aliqua propositio impossibile significare adequate sicut necesse est esse propositio de ista nullus deus est si cum eodem idem est significatum adequatum terminorum contradictoriorum incomplexorum:

in alio et alio modo: ita idem est significatum adequatum affirmativae et negativae propositionis scitarum figura saltem de inesse aut modalium de sensu diviso. **Primum** dubium nunquid aliquis terminus in propositio possit stare per se et sibi. **Ad** hoc respondetur et Petrus matruanus negando dubium: et eim pro fundamento nullum terminum materialiter supponere et per omnes nullum terminum in propositio stare per seipso. **Respondeo** ergo sua his colligitur propositionibus: Prima in nulla harum propositionum subiectum materialiter supponit homo est species: quia syllaba petrus est dictio a est littera: primo ostendit de prima sic: quilibet terminus qui predicatur de pluribus differetibus numero solum in eo quod quod supponit ratum personaliter et non materialiter ergo homo materialiter sumptus non est species: quia clarissima est videtur et assumptum patet intuitu ut dicendum fore: homo plato est homo et sic de aliis: predicatum ubique supponit personaliter. Secundo ostendit unde de aliis tribus: quoniam antequam aliqua esset institutio facta ab impositoribus ut termini significarent tunc nullus terminus materialiter supponebat ergo nec nunc tenet ratio: quia ante institutio nem ita significabant se aut reponebant se sicut nunc. Secunda propositio nulla illarum quatuor dictarum est propositio patet hoc ex deductione prima: quia aliter ipsarum subiecta supponerent materialiter: quod est improbatum. Ista responsio non videtur vera: quia tunc falsum dixisset Porphyrius quod homo est species et animal est genus. respondendo eim uniuersalia esse tantum terminos et non res extra animam ut plerique

ut plerique ex logicis tenent n^o ipse petrus
negaret tunc cum ipse non potest euadere
quod aut Porphyrius matitius sit aut quod
subiecta illarum propositionum porphyrii ma-
terialiter supponantur. 2° peccat in ne^o illas
esse propositiones saltem primam et ultimam. hec enim
est uera homo non est species tenendo subiecte
tunc personam igitur ipsa est propositio igitur et sua sub-
strata est propositio ista. si homo est species ista est a et
littera est propositio c^o subiectum personam sup-
ponit ut paulo inferi^o scitum est. secundam
tunc preterea suum est falsum: quoniam ista
non ualet iste terminus non supponit ma-
terialiter igitur non reputat se ubi enim pone-
retur quod hec dictio que est pronomen. si hoc
demonstrat se ipsum et quilibet sibi sibi
per tunc ipsum supponere personam in ista
hoc est hoc et se ipsum significat: quia sciret per
suo formali significato. Ad propositiones vero
quas ipse adducit ad primam dicitur h^o propositio
est. homo materialiter sumptus est species esse du-
pliciter intellectu: primum est quod homo est species
et subiectum differentie propositio supponit
materialiter et ille est uerus. 2us intellectu
est quod iste terminus homo supponens materi-
a iter est species et iste est falsus loquendo de
specie prout substatie. Ex quo patet solu-
tio ad ar^m ipsum enim non claudit hanc esse falsam
homo est species tenendo subiectum materia-
liter: sed solu claudit secundum intentionem iam expressam.
Et cum 2° arguebat dicitur quod quis ante
institutionem nulla esset dictio in scripto:
ex hoc tamen non sequitur quod nunc non sint dicti-
ones. Ad 2^{am} propositionem patet quid dicendum
ex solutione prime. Ex predictis clauditur
primo quod aliquis terminus diuersimode
supponens materialiter. scilicet et personam est in
diuersis predicamentis: patet quia ly homo persona-
liter sumptus est species spaliissima prout
subest: et ipse aut sibi sibi supponens

materialiter est species spaliissima prout quita-
tis: patet cor^m intrinsecum. Sec^o 2° quod aliquis ter-
min^o est species spaliissima sub quo sunt ter-
mini inferiores quorum quilibet est species spa-
lissima: patet quoniam ille terminus homo in ista
propositione homo est species spaliissima supponit
materialiter et eodem sub quo ly descendit
re ad sua supposita inferiora. scilicet hic homo
est species spaliissima et hic homo est species spa-
lissima. Et si contra hoc obicitur: quia Por-
phyrius negat sub specie esse inferiores
speciem sed solu indiuiduum. R^odem^o mo-
tem extrinsecum porphyrii non esse possibile
aliquem terminum qui est species spaliissima predi-
cari de termino inferiori qui sit species sumendo
subiectum et predicatum in tali predicatio-
ne personam. 3° dubium: quid requiritur ad h^o
quod aliquid sit dictio. Ad hoc r^o Paulus
pergit. aduertendum esse deinde iter dictio-
nis et preter orationis: Ad hoc enim ut aliquid
sit dictio requiritur et sufficit ut assentiat quod
illud habeat significatum centrale que ad
modum omnes uoces et scripta dictiones esse
dicuntur: dato est quod aliquid non habeat ab im-
positore modum signi^o nois aut ubi et
ita de aliis prout orationis. sed ad hoc ut
aliquid sit per orationis ultra significatum
requiritur modum significandi nois aut ubi et
ita de aliis. Ex quibus infertur aliqua esse dic-
tiones que non est per orationis grammati-
ce: patet quoniam ly bus est dictio ex quo se
ipsum significat et non est per orationis: igitur
enim idem esse significatum duarum prout ora-
tionis sicut patet de ly currit et ly cursus
quorum unum est uerbum et reliquum no-
men: sunt enim diuersae partes orationis: quia
habet diuersum modum significandi. Infertur
2° aliquid habere modum signi^o ex ipso
tione absoluta: et aliquid modum signi^o
ex impo^one dependere. Est enim ipso^o

absoluta cū de p se termi ab autēticis
 impositōib⁹ ipositi sūt ad sig'ficādū
 cū determinato mō sig'ficādū nois aut
 vbi aut alteri pti orationis. **I**mposi
 tio vō dependēs ē cū illud iūgit no
 ris determinatis aut ideterminata opōe
 ponit rōne cui⁹ dictiōes acgrunt mo
 dū sig'ficādū nois quē pri⁹ nō habebāt
 utrobicq subiecta acgrūt de nouo mo
 dū sig'ficādū nois rōne talis opōis et
 note materialitatis quē ē hec dictio ly
Infert 3° omnes dictiōes habētes mo
 dū sig'ficādū p impōnem absolutā cō
 pri⁹ natura dictiōis q ptes oratiōis: lz
 simul tpe sint dictiōes et ptes oratio
 nis: p q i tali ipositione siml iponit
 dictiō ad significādū cū mō sig'ficādū.
Vltimo concludit q ubi per possibile
 cessat impōnes uocū a mō sig'ficā
 dū ipse remaneret dictiōes et nō pres
 oratiōis. **V**ir ille aberrat ut puto a ue
 ritate ptra quē arguit ostēdēdo aliqd
 habere sig'ficatū cēntiale et nō ēē dic
 tiōne: p q uoniā figura canis depicta
 seipsā sig'ficat nō min⁹ q dictiōes: et
 itū ipsa nō est dictiō. 2° errat in pōnen
 do aliqd esse dictiōne et nō habere mo
 dū sig'ficādū nec ēē partē oratiōis grā
 maticē. Intellect⁹ eiz p uocem aut per
 dictiōne i scripto nō uidet posse itel
 ligere nisi articulet penes aliquē mo
 dū sig'ficādū: quare nō uidet possibi
 le ēē aliqd esse dictiōne et nō partem
 oratiōis grāmaticē. **D**icēdū est g^o alr
 pmittēdo p^o q dictiō hz duplex esse
 sū scripto ul i uoce et 2° i mēte h^o p.
 2° pmittit q impō ad sig'ficādū est
 duplex. s. general et alia ē spālis. Gene
 ralis impō est cū a tota fere cōitate lo

georū aut aliorū autēticorū uirorū
 impositū est ulr q qū aliqua uox uel
 scriptū qdēq fuerit illud iūgit sig
 no materialitatis aut i aliqua ppōe ta
 liter onexū est qd denotat ipsum sta
 re p se ul sibi simili i sig'ficādū: tunc
 illud sig'ficat se et qdlibet sibi simile.
Signū vō materialitatis ē hec nota
 ly iste termin⁹ seu talis termin⁹ et sic
 dieim⁹ subiecta ppōnū petr⁹ ē nomē
 ly for. ē ens significare se ex impōne
 generali: Cū aut remouet nota illa
 ly aut de p se ponat subiectū tūc p^o
 cadit a sig'ficando se: lz se sig'ficet na
 turaliter nō minus q color et figura.
 Impō uero specialis ē qua scripta aut
 uoces imposite sūt ad significādū
 autēticē se aut eis similia i significā
 do sic q specialiter et seorsum de quo
 libet scripto aut uoce tali ul tali tra
 dita est significatio sū q impositori
 bus autēticis placuerit sū quē mo
 dum dicimus q h^o scriptū homo fuit
 impositū ad significādū hominem et
 hoc scriptum lapis lapidem. **H**is pre
 missis pono istas ppōes: Prima omne
 scriptum aut uox significās aliqd aut
 habens officiū p impōnem generalē
 ul spālem est dictiō et contra loquē
 do de dictiōne i uoce ul i scripto. p^o
 ps uidet manifesta: nō eiz uidet ēē
 dubiū nisi de ly buf et sūbus. **O**stat aut
 ly buf esse debitū subiectū in ppōne
 ista ly buf ē sillaba g^o tūc ē dictiō: 2°
 pars liquet. **2^a** ppō: aliqua duo sūt
 oīo similia i uoce aut i scripto quorū
 unū est dictiō et reliquū nō: parer de
 ly buf qd ē dictiō i dicta ppōe et sibi
 simile scriptum de per se absq nota
 materialitatis nō ē dictiō qā nō i mēte

nec in uoce nel scripto eum non sig-
 nificet ex impositione aliqua. Tertia
 quilibet ceptus ē dictio: p̄quia quili-
 bet pōt esse pars p̄pinqua orationis
 ergo &c. **Quarta:** nullus ceptus aut
 dictio mentalis sig'ficat se adequatē
 p̄quia sicut cum intelligis intelec-
 tionem nō intelligis nisi per aliam in-
 tellectionem: ita ceptū quem intelligis
 intelligis per aliū ceptū: & per dñs
 nullus ceptus sig'ficat se adequatē.
Ex prima ppōe sequit' q̄ res ipsa que
 ē figura canis color extensus aut q̄ti-
 tas nō est dictio. **Ex 2^a** claudit' hanc
 non esse ppōnem huius ē huius: p̄quia
 illud quod ponit' pro subiecto ex nul-
 la impositione sig'ficat. Et si Stroodus
 supra dixerit q̄ quilibet littera ē sui
 ipsius rep̄ntatiua naturaliter uerum
 dicit: nihilominus puto eum nō recte
 dicere si intellexerit q̄ littere nō signifi-
 cant se ad placitum: eo q̄ littere i scri-
 pto meo iudicio significāt se ex im-
 positione sp̄ali: quoniam primi inuētores
 latinarū litterarū cum figurarūt pri-
 mam litterā alphabeti. s. a instituerūt
 ut deberet uocari a & ita de singulis
 aliis litteris: ideo hec ē ppō a ē littera
 cuius subiectū supponit p̄sonalr cū de
 seipso aut de eius p̄noie demōstrāte
 se uerificet' affirmatiue sine addita-
 mento signi materialitatis. **Ex 3^a** seq-
 tur q̄ idem adequate significat' per
 aliquē ceptum & per aliquod scriptū
 & tamē ceptus ille ē dictio & scriptus
 tale non ē dictio p̄: **Ex quarta** inferit'
 q̄ nullus terminus mentalis supponit
 materialiter: p̄quia si sic maxime ul-
 detet' de subiecto istius ppōis i men-
 te. s. petrus ē dictio sed hoc est falsus:

quoniam in mente pro subiecto illius
 ponit' quidā ceptus cōmunis qui si-
 gnificat omnes tales terminos petrus
 & ita autem illum ceptum uenificari
 affirmatiue de p̄noie demōstrāte
 ipsum absq; additamento signi mate-
 rialitatis ergo nō habet significatum
 materiale & per dñs nō supponit ma-
 terialiter: neq; inuēnit duas ppōes
 inuicē ouerti in sig'ficādo in quarū
 una subiectū supponit materialr et i
 alia p̄sonaliter ut facile ex dictis cla-
 rere potest.

Excellentissimi uiri māgistri Alexan-
 dri sermenete sup̄ osequētis Strodi
 cōmentū utilissimū p̄ egregiū docto-
 rem domini Ludouici posterlam de
 mantua padue dialecticā publice do-
 centem diligentissime emendarū feli-
 citer impressum est. M.cccc.lxxvij. die
 xx augusti.

PADVE.

N. LT. S. P.

LAVS

DEO.

Strodi...

